

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

عنوان :

بررسی تنوع ژنتیکی و تشکیل کتابخانه ژنی
ذخایر ماهی کفال خاکستری (*Mugil cephalus*)
از آبهای مدیترانه، اقیانوس آرام و
دریای عمان به روشهای مولکولی

مجری :

سهراب رضوانی گیل کلایی

شماره ثبت

۴۲۳۵۳

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور- مرکز تحقیقات ذخایر آبزیان آبهای داخلی

عنوان پروژه : بررسی تنوع ژنتیکی و تشکیل کتابخانه ژنی ذخایر ماهی کفال خاکستری (*Mugil cephalus*) از آبهای
مدیترانه، اقیانوس آرام و دریای عمان به روشهای مولکولی

شماره مصوب پروژه : ۴-۷۷-۱۲-۸۹۱۹۷

نام و نام خانوادگی نگارنده/ نگارندگان : سهراب رضوانی گیل کلایی

نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرحهای ملی و مشترک دارد) : -

نام و نام خانوادگی مجری / مجریان : سهراب رضوانی گیل کلایی

نام و نام خانوادگی همکار(ان) : احمد غرقی، رقیه صفری، حسن قدیرنژاد، احمد حامی طبری، عبدالقیوم شافعی، تیمور

امینی راد، وحید عرفانی مقدم، رحیم دربانی، سید امین میرهاشمی رستمی، فرامرز لالویی، آذین فهیم

نام و نام خانوادگی مشاور(ان) : -

نام و نام خانوادگی ناظر(ان) : محمد پورکاظمی

محل اجرا : استان گلستان

تاریخ شروع : ۸۹/۷/۱

مدت اجرا : ۱ سال و ۶ ماه

ناشر : موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

تاریخ انتشار : سال ۱۳۹۲

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ
بلامانع است.

«سوابق طرح یا پروژه و مجری مسؤل / مجری»

پروژه: بررسی تنوع ژنتیکی و تشکیل کتابخانه ژنی ذخایر ماهی کفال خاکستری (*Mugil cephalus*) از آبهای مدیترانه، اقیانوس آرام و دریای عمان به روشهای

مولکولی

کد مصوب: ۴-۷۷-۱۲-۸۹۱۹۷

شماره ثبت (فروست): ۴۲۳۵۳ تاریخ: ۹۱/۱۱/۱۸

با مسئولیت اجرایی جناب آقای سهراب رضوانی گیل کلایی دارای مدرک تحصیلی دکتری تخصصی در رشته ژنتیک مولکولی می باشد.

پروژه توسط داوران منتخب بخش زیست فناوری و فرآوری آبزیان در تاریخ ۹۱/۹/۲۶ مورد ارزیابی و با نمره ۱۹/۲ و رتبه عالی تأیید گردید.

در زمان اجرای پروژه، مجری در:

ستاد ■ پژوهشکده □ مرکز □ ایستگاه □

با سمت مشاور رئیس موسسه در موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور مشغول بوده

است.

به نام خدا

صفحه	« فهرست مندرجات »	عنوان
۲		چکیده
۳		۱- مقدمه
۶		۱-۱- کلیات
۶		۱-۲- کفال ماهیان
۶		۱-۲-۱- مشخصات کلی کفال ماهیان
۷		۱-۲-۲- ارزش اقتصادی کفال ماهیان
۸		۱-۲-۳- کفال ماهیان خلیج فارس
۱۳		۱-۳- کفال ماهیان دریای خزر
۱۵		۱-۳-۱- میزان صید کفال ماهیان در دریای خزر
۱۹		۱-۴- ویژگی های گونه <i>Liza saliens</i>
۱۹		۱-۴-۱- رده بندی
۱۹		۱-۴-۲- ریخت شناسی گونه
۲۱		۱-۴-۳- بیولوژی
۲۵		۱-۴-۴- توزیع جهانی
۲۵		۱-۴-۵- توزیع جنس در دریای خزر
۲۶		۱-۵- تنوع ژنتیکی
۲۶		۱-۵-۱- مفهوم تنوع ژنتیکی
۲۶		۱-۶- نشانگرهای ژنتیکی
۲۶		۱-۶-۱- انواع نشانگرها
۳۳		۱-۶-۲- گرایشات در استفاده از مارکرها
۳۵		۱-۶-۳- کاربرد مارکهای DNA در ژنتیک آبزیان
۳۶		۱-۷- DNA میتو کندریایی (mtDNA)
۳۶		۱-۷-۱- DNA میتو کندریایی و مطالعات سیستماتیک مولکولی
۳۷		۱-۷-۲- مزایای استفاده از mtDNA
۳۸		۱-۸- واکنش زنجیره ای پلیمرز (Polymerase Chain Reaction)

عنوان	« فهرست مندرجات »	صفحه
۱-۸-۱- مکانیسم PCR	۳۸
۱-۹- مروری بر مطالعات انجام شده	۴۱
۱-۹-۱- مطالعات انجام شده در مورد کفال ماهیان	۴۱
۱-۹-۲- مطالعات انجام شده در ایران و خارج از کشور بر روی سایر ماهیان	۴۲
۲- مواد و روش کار	۴۵
۲-۱- نمونه برداری برای مطالعه جمعیت کفال پوزه باریک	۴۵
۲-۲- نمونه برداری برای بررسی رابطه فیلوژنی ۶ گونه کفال آبهای ایران	۴۶
۲-۲-۱- استخراج DNA	۴۸
۲-۳- ارزیابی کیفیت DNA استخراج شده با استفاده از روش الکتروفورز ژل آگارز	۵۱
۲-۳-۱- محلول های لازم جهت الکتروفورز روی ژل آگارز	۵۲
۲-۴- آماده سازی آغازگر	۵۳
۲-۴-۱- رقیق کردن پرایمر	۵۴
۲-۵- واکنش PCR	۵۴
۲-۵-۱- مواد مورد استفاده جهت انجام واکنش PCR	۵۴
۲-۵-۲- بهینه کردن PCR و پروفیل های حرارتی آن	۵۶
۲-۶- الکتروفورز محصول PCR با استفاده از ژل آگارز	۵۷
۲-۶-۱- مواد مورد نیاز	۵۷
۲-۷- تعیین توالی (Sequencing) مستقیم محصولات PCR	۵۸
۲-۸- نرم افزارهای مورد استفاده برای آنالیز توالی های بدست آمده از نمونه های جمعیت شناسی	۵۸
۲-۸-۱- BioEdit ۵.۸
۲-۸-۲- DnaSP (DNA Sequence Polymorphism)	۵۸
۲-۸-۳- MEGA 4 (Molecular Evolutionary Genetic Analysis, Version 5.0)	۵۹
۳- نتایج	۶۰
۳-۱- بررسی جمعیت کفال پوزه باریک	۶۰
۳-۲- نتایج بررسی رابطه فیلوژنی	۶۵
۴- بحث	۸۱

صفحه	عنوان
۸۷	۵- نتیجه گیری نهایی
۹۲	پیشنهادها
۹۳	منابع
۱۰۲	پیوست
۱۱۰	چکیده انگلیسی

پیشگفتار

این پروژه مصوب موسسه تحقیقات شیلات ایران و موسسه تحقیقات زیست فناوری کشاورزی کشور است که در مورخه ۹۰/۳/۲۳ ابلاغ گردید و کمیته علمی و فنی موسسه محل تامین اعتبار آن رانیز ستاد توسعه زیست فناوری تعیین نمودند. نتیجه پژوهشی که در اینجا گزارش می شود در نتیجه مشارکت و همکاری دانشگاه کشاورزی مازندران و دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات و همکاری صمیمانه دانشجویان عزیز و همکارانم در پژوهشکده اکولوژی دریای خزر و مرکز تحقیقات ذخایر آبزیان آبهای داخلی - گرگان حاصل شده است و از سوی ستاد زیست فناوری هیچگونه حمایت مالی صورت نگرفته است و موسسه تحقیقات شیلات ایران نیز در حدود ۱.۵ درصد اعتبار مصوب، حمایت مالی نموده است. مطابق سند پروژه گونه کفال خاکستری *Mugil cephalus* که از خارج از کشور وارد شده بودند در جریان تکثیر و پرورش با مشکلاتی مواجه شدند که امکان تکثیر و نسل گیری آن و اجرای کلونینگ ژنهای پلی مورفیسم و تشکیل کتابخانه ژنی در بین مولدین و نسل F1 آن امکان پذیر نبوده است. چون مولدین انتخاب شده برای تکثیر بر اثر سرمای شدید تلف شدند در نتیجه عملاً تکثیری صورت نگرفت. این گزارش مشتمل بر دو قسمت است قسمت اول جمعیت شناسی کفال گونه پوزه باریک (*Liza saliens*) دریای خزر با استفاده از ژن $16S rRNA$ و قسمت دوم بررسی که بررسی رابطه فیلوژنی ۶ گونه کفال ایران که دو گونه آن از دریای خزر و چهار گونه دیگر آن از خلیج فارس و دریای عمان بودند نیز با استفاده از توالی ژن یاد شده انجام پذیرفت. برخی گونه های کفال ماهیان هم که توالی ژن مشابه آنها در بانک ژن ثبت شده بودند نیز با دادهای این تحقیق برای تجزیه و تحلیل مورد استفاده قرار گرفتند.

چکیده

در این بررسی دو هدف از سه هدف پروژه تحقق پیدا کرده است که در هدف اول آنبه منظور تعیین ساختار ژنتیک جمعیت ماهی کفال پوزه باریک در مناطق مختلف حوضه جنوبی دریای خزر روش توالی یابی ژن 16S rRNA میتوکندریایی به کار گرفته شد. تعداد ۴۵ نمونه باله ماهی کفال پوزه باریک از نواحی غربی (انزلی)، میانی (ساری) و شرقی (تالاب گمیشان) حوضه جنوبی دریای خزر جمع آوری گردید. توالی بدست آمده تنها از ژن مورد نظر ۵۵۲bp قابل خواندن بود، در مجموع بین ۶ هاپلوتاایپ متفاوت و ۲۹ جایگاه متغیر بدست آمد. تنوع هاپلوتاایی و نوکلئوتیدی در نمونه های کل مناطق به ترتیب برابر ۰/۲۹ و ۰/۰۴ بود. نتایج آنالیز Fst بر اساس روش دوپامتری نشان داد که تنوع در بین نمونه ها معنی دار نبوده ($P < 0.05$) و تنوع در درون نمونه ها می باشد. برآورد جریان ژنی میزان بالائی از جریان ژنی را بین نمونه های مناطق مختلف نشان داد و بین مناطق مختلف جدائی تولید مثلی وجود نداشت. نتایج این بررسی پیشنهاد می دهد که تفاوت ژنتیکین مناطق مختلف معنی دار نبوده و می توان عنوان نمود که جمعیت یکسانی از ماهی کفال پوزه باریک در مناطق مورد بررسی وجود دارد. برای دستیابی به هدف دوم پروژه جهت تعیین تفاوت های ژنتیکی و روابط خویشاوندی میان ۶ گونه از خانواده کفالماهیان (*Mugil cephalus*, *Liza subviridis*, *Valamugil buchanani*, *Lizasaliens*, *Liza aurata*, *Mugil capito*) از روش مولکولی PCR-sequencing استفاده شد. DNA این نمونه ها (که از آبهای دریای خزر و خلیج فارس جمع آوری شدند) به روش فنل - کلروفرم استخراج گردید. قطعات ژنوم (16S rRNA میتوکندریایی) طی فرآیند PCR تکثیر و سپس به روش اتوماتیک توالی یابی شدند. آنالیز توالی ها نشان داد که بیشترین تفاوت ژنتیکی بین *M. Cephalus* و ۵ گونه دیگر مورد مطالعه مشاهده شد. درخت بدست آمده بروش Neighbor-joining نشان داد که دو گونه *L. aurata* و *L. saliens* در یک شاخه و گونه *L. subviridis* در شاخه ای جدا قرار گرفتند در صورتیکه درخت رسم شده بروش Maximumparsimony نشان داد که گونه های *L. subviridis* و *L. aurata* در یک شاخه قرار می گیرند و گونه *L. saliens* در شاخه ای جدا قرار گرفت. باتوجه به این نتایج، این سوال مطرح می شود که چرا گونه های مختلف این جنس در یک شاخه قرار نمی گیرند؟

کلید واژه: موژیلیده، فیلوژنی، جمعیت، mtDNA، PCR، خلیج فارس و دریای عمان، دریای خزر، ایران

۱- مقدمه

در حال حاضر، حیطة کاری ژنتیک آبزبان از شکل قدیمی دور گه گیری که در اوایل قرن گذشته شروع شده بود به مباحث دیگری گسترش یافته است که از جمله مطالعات سیتوژنتیکی و دستکاری های کروموزومی، تغییر و کنترل جنسیت آبزبان و تولید آبزبان تک جنسی، شناخت نژادها، گونه ها و تخمین میزان خویشاوندی بین گونه ای، بیولوژی و ژنتیک مولکولی با استفاده از نشانگرهای مختلف را می توان نام برد. امروزه تکنیک های مولکولی در مطالعات زیستی از قبیل اصلاح نژاد آبزبان، تشخیص بیماری ها حتی قبل از بروز علائم ظاهری آن، شناخت جمعیت ها و نژادهای مختلف، تهیه بانک ژنی، انتقال صفات و.. کاربرد بسیار زیادی پیدا کرده است.

بطور معمول در توالی نوکلئوتیدی مربوط به یک ژن یا بخشی از یک ژن در گونه های مختلف یا حتی در افراد مختلف یک گونه، تفاوت هایی به چشم می خورد که هرچند این تفاوت ها بسیار اندک می باشند ولی می توانند به عنوان ملاکی جهت بررسی فاصله ژنتیکی و زمان اشتقاق دو گونه از یکسو و بازسازی و مدل سازی تاریخچه تکامل و رابطه اجدادی- فرزندی و در نهایت ترسیم درخت فیلوژنی احتمالی آنان مورد استفاده قرار گیرد. این تفاوت ها بر مبنای مطالعات مولکولی بطور مستقیم یا غیرمستقیم قابل تشخیص می باشد. بطور معمول جریان ژنی زیاد میان جمعیت ها موجب محدود کردن مهلت برای ایجاد تفاوت های ژنتیکی شده و از ظهور گونه های جدید ممانعت می کند. از آنجایی که پدید آمدن گونه های جدید منوط به افزایش اختلافات ژنتیکی میان جمعیت های جدا یا نسبتا جدا از یکدیگر می باشد، بنابراین بطور قطع می توان میان پارامترهایی نظیر جریان ژنی، فواصل جغرافیایی و گونه زایی ارتباط برقرار نمود (Wright, 1978).

بیشینه برداشت پایدار ذخایر ماهیان از اهداف مدیریت شیلاتی است، که دستیابی به آن نیازمند آگاهی از ذخایر این ماهیان می باشد. یکی از روش های مورد استفاده جهت ارزیابی ساختار ذخایر، تشخیص گونه ها، جمعیت ها و نژادها بکارگیری صفات مرفومتريک و مریستیک نظیر طول بدن، تعداد فلس روی خط جانبی و تعداد شعاع های باله ای بوده است. اما با توجه به حساسیت زیاد صفات مرفومتريک و مریستیک به تغییرات محیطی و نیز اثر منفی دستکاری هنگام نشانه گذاری بر سلامت و بقای ماهیان، و همچنین محدود بودن تفسیر داده های نشانه گذاری به زمان جمع آوری آنها، همگام با پیشرفت علم استفاده از نشانگرهای مولکولی مثل ریزماهوره، آلوزایم، AFLP, RAPD, RFLP و mtDNA که متاثر از فاکتورهای محیطی نمی باشد جهت شناسایی ساختار ژنتیکی ذخایر بیش از پیش رایج است (Avisé, 1994).

جمعیت به مجموعه ای از افراد نزدیک به هم در یک گونه که در یک مکان خاص زیست کرده و از لحاظ ژنتیکی از سایر جمعیت های متعلق به همان گونه قابل تشخیص هستند اطلاق می شود. هر فرد به عنوان یک خزانه ژنی محسوب می شود پس جمعیت ها در حقیقت مجموعه متنوعی از ژن ها هستند که عواملی همچون فاصله نسل ها در این ماهیان، صید بی رویه، شرایط نامناسب آب و هوایی و از بین رفتن زیستگاه منجر به کاهش اندازه جمعیت های موثر (افراد دارای قابلیت زادآوری) و در نتیجه کاهش تنوع ژنتیکی ذخایر می گردد که این امر خطر انقراض را افزایش می دهد. حفاظت و نگهداری از ذخایر ژنتیکی ماهیان از طریق مدیریت ذخایر بسیار مهم است زیرا که گونه های ارزشمند و منحصر به فرد هر کشور به عنوان سرمایه ملی آن کشور محسوب می شوند.

به طور کلی توصیف ژنتیکی ذخایر ماهیان، اطلاعاتی به ما می دهد که بازتاب ساختار ژنتیکی، بدون تاثیر از فاکتورهای محیطی می باشد. برای مدیریت بهینه جمعیت ماهیان، اطلاعاتی راجع به ساختار ذخایر نیاز است تا بتوان تنوع ژنتیکی جمعیت را از طریق افزایش تنوع ژنتیکی حفظ کرد. امروزه به کمک روش های متفاوتی به بررسی تنوع ژنتیکی می پردازند که براساس پیشرفت هایی در بیولوژی مولکولی و با استفاده از نشانگر های DNA می باشند. وجود تنوع ژنتیکی در ذخیره ژنی هر جمعیت ضامن آن جمعیت در روند انتخاب طبیعی است (یزدی صمدی و همکاران، ۱۳۸۰). در جمعیت های کوچک به دلیل محدود بودن ذخیره ژنی، امکان رانش ژنتیکی^۱ وجود دارد که شانس بقای آن جمعیت را تحت تاثیر قرار می دهد. دانستن میزان چند شکلی ژنتیکی در جمعیت ماهی ها، مثل جمعیت ماهی کفال حائز اهمیت است.

خانواده کفال ماهیان در تمامی آبهای ساحلی و آبهای لب شور نواحی گرمسیری و نیمه گرمسیری جهان پراکنده هستند (Papasotiropoulos et al, 2007). بر اساس تحقیقات Nelson (1994) این خانواده در راسته سوف ماهی شکلان طبقه بندی شده بود اما امروزه در راسته جدیدی به نام کفال ماهی شکلان قرار می گیرند. در جدیدترین طبقه بندی که توسط Nelson (2006) انجام گرفت خانواده کفال ماهیان دارای ۱۷ جنس و ۷۲ گونه مختلف می باشند که بیشتر آنها در دو جنس Mugil و Liza طبقه بندی شده اند. به رغم این طبقه بندی های مهم (Nelson 1994 ; Thompson 1997) وضعیت سیستماتیک بعضی از گونه ها و جنس های این خانواده هنوز مبهم است (Rossi; Semina et al, 2007).

کفال ماهیان در هر سه حوزه شمالی، جنوبی و آبهای داخلی ایران وجود دارند. در خلیج فارس، گونه هایی مانند گاریز یا مید *Liza dussumeri* (که امروزه نام علمی آن *L. subviridis* می باشد)، کفال خاکستری (*M. cephalus*) و بیاح خال آبی (*V. buchmani*) وجود دارند که وارد رودخانه های جنوبی ایران نیز شده اند (قلیچی و همکاران ۱۳۸۲ به نقل از عبدلی ۱۳۷۸). دانشمندان شوروی سابق در سالهای ۱۹۳۰ تا ۱۹۳۴ دریای خزر گونه های مختلف کفال ماهیان را شامل کفال خاکستری (*M. cephalus*)، کفال پوزه دار (*L. saliens*) و کفال طلایی (*L. auratus*) از دریای سیاه پیوند زدند که پیوند دو گونه اخیر موفقیت آمیز بوده است و در حال حاضر از اهمیت اقتصادی بالایی برخوردارند (فضلی و غنی نژاد ۱۳۸۳). همچنین امروزه گونه *M. cephalus* را از سواحل اسکندریه مصر از اقیانوس اطلس صید و به ایران منتقل نمودند و هم اکنون در ایستگاه تحقیقاتی گمیشان وابسته به مؤسسه تحقیقات شیلات ایران پرورش داده می شود.

روشن سازی وضعیت طبقه بندی خانواده کفال ماهیان توسط چندین محقق انجام شده است (Schultz 1946;

Trewaves and Ingham 1972; Thomson, 1981; Harrison and Howes, 1991)

این مطالعات به طور سنتی بر اساس ویژگی های مورفولوژیک انجام شدند و نتایج بدست آمده در چند مورد بحث برانگیز بودند. در حقیقت بیشتر اعضای این خانواده بسیار به یکدیگر شبیه هستند که این یک عامل محدود کننده برای پاسخگویی به سئوالات در مورد روابط خویشاوندی کفال ماهیان (به خصوص در سطح درون گونه ای) می باشد (Stiassny, 1993; Papatotopoulos et al. 2007).

امروزه تکنیک های پیشرفته ای بر اساس ژنتیک مولکولی با استفاده از واکنش زنجیره ای پلیمرز (PCR) برای شناسایی گونه های ماهی بر اساس استفاده از ژنوم میتوکندریایی (mtDNA) و ژنوم هسته ای (nDNA) توسعه یافته اند. در دسترس بودن روش های ژنتیک مولکولی زمینه علمی جدیدی را در مورد بررسی DNA جمعیت های مختلف ایجاد کرده است (Avis, 1991; Semina et al. 2007). محدوده وسیعی از روشهای بررسی قابل دسترس که بر اساس روش PCR عمل می کنند عبارتند از:

PCR-sequencing (توالی یابی)، multiplex-PCR (واکنش های زنجیره ای پلیمرز چندگانه)، PCR-RFLP (چند شکلی های حاصل از برش آنزیمی)، RAPD (قطعاتی از DNA که بصورت راندم (احتمالی) تکثیر میشوند) و... که بسیار حساس و دقیق می باشند. بهترین وسیله برای بدست آوردن اطلاعات از محصولات PCR روش توالی یابی می باشد (Asensio, 2007). اگرچه توالی یابی، تکنیکی بسیار زمانبر است ولی اطلاعات بسیار دقیق و زیادی را تولید خواهد کرد (Asensio, 2007).

در این تحقیق روابط خویشاوندی ۶ گونه از کفال ماهیان را که دارای اهمیت اقتصادی بالایی هستند با استفاده از روش تعیین توالی بخشی از ژنوم میتوکندری (16S rRNA) تعیین شد و بهترین درخت فیلوژنی ممکن مربوط به کفال ماهیان آبهای ایران ترسیم گردید تا گامی در جهت روشن ساختن وضعیت رده بندی آنها برداشته شود. بنابراین تحقیق حاضر با اهداف: بررسی تنوع ژنتیکی کفال خاکستری وارداتی و بومی، بررسی جمعیت گونه کفال پوزه باریک دریای خزر و همچنین بررسی روابط فیلوژنی ۶ گونه کفال وارداتی و بومی صورت گرفته است.

۱-۱- کلیات

۱-۲- کفال ماهیان

۱-۲-۱- مشخصات کلی کفال ماهیان

بدن این ماهیان نسبتاً طویل بوده واز دو پهلو فشرده است سر این ماهیان از جلو گرد واز بالا اندکی فشرده می باشد. فاقد خط جانبی کامل بوده ولی انحناء جانبی یا خط جانبی ناقص دارند تمام بدن تا ناحیه سراز فلس هایی پوشیده شده است که دایره ای بوده و در برخی گونه های مناطق گرمسیری از نوع شانه ای است (شریعتی، ۱۳۷۱).

این ماهیان سری بزرگ، ملث مانند و مسطح با پوزه ای گرد و کوتاه دارند دهان در این ماهیان کوچک بوده و فاقد دندان یا واجد دندان های کوچک و ریزی می باشند چشم های این ماهی پلک چربی دارد و دارای شکاف آبششی بزرگ و کاملاً باز بوده و غشاء های آبششی فاقد قطعه رابط هستند واز یکدیگر جدا می باشند (عبدلی، ۱۳۸۷; Soyinka, 2008).

دارای خارهای آبششی طویل و باریک بوده و تعداد شعاع های آبششی ۵ تا ۶ عدد است. ۲ باله پشتی دارند، اولین باله پشتی حاوی ۴ عدد خار و دومین باله پشتی دارای ترکیبی از خار و شعاع های نرم می باشد (۲ تا ۳ خار و ۷ تا ۱۲ عدد شعاع نرم) (Kaya et al., 2000).

استخوان های باله شکمی بوسیله یک رباط به ترقوه متصل می شوند و باله های سینه ای در بالا قرار دارند. دارای یک کیسه شنای بزرگ بوده و روده طویلی دارند بطوریکه طول روده ۴ تا ۶ برابر طول بدن می باشد، همچنین معده عضلانی دارند. بر روی بدن در پهلو ها ۹ تا ۶ عدد نوار طولی وجود دارد. تعداد مهره های ماهیان این خانواده ۲۴ تا ۲۶ عدد یا ۲۴ تا ۳۰ عدد است (تقوی، ۱۳۷۷; Kaya et al., 2000; Soyinka, 2008).

۲-۲-۱- ارزش اقتصادی کفال ماهیان

کفالها در سرتاسر مرزهای آبی در جنوب ایالات متحده یکی از بیشترین اقلام ماهیان ماکول صید شده می باشند (FAO, 2006). در تایوان یک ماهی مهم اقتصادی است هر ساله تا ۱۰۰۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰۰ عدد کفال در آبهای ساحلی آن صید می شود (Liao, 2005).

کفال ماهیان در سرتاسر مرزهای آبی در جنوب ایالات متحده تایوان، هند، جنوب اروپا به میزان زیاد صید می شوند در سواحل استرالیا کفالهای در حال مهاجرت، غذای مهمی برای ماهیان درنده از جمله کوسه می باشد و در هاوایی بسیاری از ماهی گیران از طعمه زنده بچه ماهی کفال برای صید ماهی تون استفاده می کنند (FAO, 2006). نمونه های وارد شده به بازار به صورت تازه، خشک شده، شور شده و منجمد شده عرضه میشود. همچنین کفال ماهیان به صورت تازه و دودی شده و پس از فشار و فرایند خشک شدن بعنوان یک منبع اقتصادی مهم برای کشورهای اطراف مدیترانه معرفی می شود (Katselis et al., 2006). کفال ها همچنین در داروهای چینی کاربرد دارد و بصورت کشت متراکم و گسترده در استخرهای جنوب شرقی آسیا پرورش داده میشود (FAO, 2006; Heras, 2009). گوشت این ماهی سفت، چرب و خوش طعم است و کیفیت بالایی دارد. در ایران، کفال به صورت تازه منجمد عرضه می شود.

در فلوریدای آمریکا، کفال ها به صورت صنعتی صید شده و کنسرو می گردند، علاوه بر این آنها را پس از عمل آوری به صورت فیله ماهی در می آورند، در کفال های دریایی صید شده در استرالیا مشاهده شده که میزان پروتئین ماهیان ماده در حالت بلوغ کمتر از نرهاست، اما میزان ویتامین D موجود در کبد آنها بیشتر از نرهاست (FAO, 2006).

گوشت کفال سفت و خوشمزه و چرب بوده و کیفیت بالایی داشته و بعلاوه کم تیغ می باشد، در بیشتر نقاط دنیا علاوه بر مصرف گوشت تازه کفال این ماهی را به صورتهای مختلف به مصرف می رسانند کفال در مقایسه با آزاد ماهیان، اردک ماهی و ماهی تون که ماهیانی چرب بوده به عنوان یک ماهی نیمه چرب و در مقایسه با خانواده گادیده ماهیانی چرب می باشد. (Desilva, 1980)

گوشت کفال دارای اسیدهای آمینه ضروری آرژنین (۵/۸٪)، هیستیدین (۱/۶٪)، لیزین (۶/۷٪) و تریپتوفان (۱/۴٪) می باشد. مقدار سدیم در کفال های آب شور در هر ۱۰۰ گرم ۸۴ میلی گرم و در کفال های آب شیرین در هر ۱۰۰ گرم ۵۲ میلی گرم می باشد (Amini, 1989).

۳-۲-۱- کفال ماهیان خلیج فارس

• *Liza subviridis* (Valenciennes, 1836)

نامهای علمی دیگر این ماهی *L. dussumierri* (Valenciennes, 1836) و *Chelon subviridis* (Valenciennes, 1836) میباشد. در ایران این ماهی در مناطق مختلف نامهای گوناگونی دارد. در بوشهر به آن بیاح عربی، در بندرعباس به آن گاریز و نمونه کوچک آن را مید یا کفال پشت سبز می نامند، همان طور که در زبان انگلیسی نیز به آن کفال پشت سبزمی گویند.

پلک چربی در این ماهی توسعه یافته و حدود نیمی از عنبیه را می پوشاند (این بافت در افراد جوان این گونه موجود نمی باشد). هر دو لب در این ماهی باریک ولی لب پائینی باریک تر است و دارای یک برآمدگی پیوسته بالایی می باشد که انتهای پشتی آرواره بالایی به خط عمودی قسمت قدامی حاشیه چشم می رسد. فک بالایی دارای چند ردیف دندان میخی و مژه ای شکل و لب پایینی یک ردیف دندان مژه ای دارد. (وفایی، ۱۳۸۰).

دو باله پشتی مجزا دارد که پایه اولیه باله پشتی به باله دمی (نسبت به نوک پوزه) نزدیک تر است و دارای ۴ خار می باشد. پایه دومین باله پشتی دارای یک خار و ۸-۹ شعاع نرم است و قاعده دومین باله پشتی (D2) از فلس پوشیده می باشد. باله مخرجی ۳ خار و ۸-۹ شعاع نرم دارد. زائده باله سینه ای در این ماهی وجود ندارد و طول

باله سینه ای ۷۴-۷۶ در صد طول سر می باشد. دارای ۴-۵ عدد زائده باب المعده می باشد. ناحیه پشتی در ماهی *L. subviridis* سبز تیره یا روشن یا خاکستری مایل به سبز می باشد. طول این ماهی به ۳۹/۵ سانتیمتر و وزن آن به ۲۷۰ گرم می رسد (صادقی، ۱۳۸۰).

در آبهای ساحلی و مناطق مصبی یافت می شود تخم ریزی در دریا صورت می گیرد و تغذیه آنها از دتریتها و موجودات کوچک بستر همراه با شن و گل می باشد. این ماهی در خلیج فارس در نواحی غربی هندوستان چین و شمال استرالیا یافت می شود. در ایران این ماهی در رودخانه بهمن شیر یافت می شود. این گونه توسط ماهیگیری سنتی در جنوب عراق و ایران صید می شود و غذای تعداد کثیری از مردمان جنوبی ایران و عراق را تشکیل می دهد. این ماهی توسط ادوات صید ساحلی، پره ها، قفس ها و تور های گوشگیر صید می شود (صادقی، ۱۳۸۰).

شکل ۱-۱: تصویری از گاریز (*Liza subviridis*) www.fishbase.org

• *Mugil cephalus* (Linnaeus, 1758)

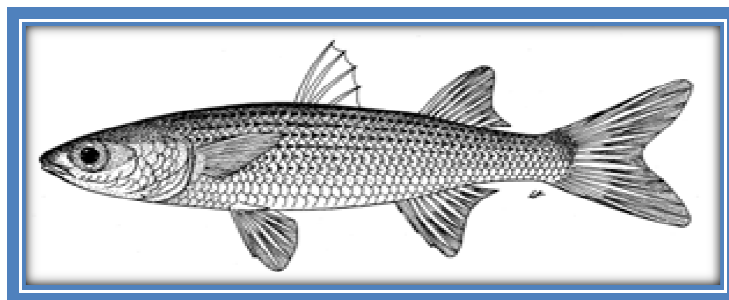
این ماهی در ایران نام های مختلفی دارد مانند: کفال خاکستری، کفال راه راه یا کفال مخطط. در زبان انگلیسی نیز نامهای مختلفی مانند کفال خاکستری معمولی و کفال راه راه ۲ دارد.

M. cephalus متعلق به شاخه مهره داران و همراه با سایر ماهیان استخوانی در رده ۳ ماهیان استخوانی گروه بندی می گردد. همچنین در فوق راسته ۴ یا شعاع بالگان (ray finned) تقسیم بندی می شود. ماهی کفال راه راه در فوق راسته Mugiloidei (که تنها خانواده mugilidae در بر می گیرد) قرار دارد. کفال ماهیان زیر خانواده Mugilidae مانند *M. cephalus* نماینده اکثر گونه های کفال می باشد که از نظر آبزی پروری مهم هستند (صادقی، ۱۳۸۰ و ستاری، ۱۳۸۹).

کفال راه راه یک دهان انتهایی به همراه دندانهایی روی لب و یک بدن کشیده دارد که بتدریج فشرده می شود. یک سر پهن که درست در قسمت بالایی پهن و حدود ۴/۵ برابر آن معادل طول چنگالی می باشد. بافت چربی قسمت عمده چشم را می پوشاند و حدود ۱/۷ برابر طول آن معادل طول سر می باشد. دو باله پشتی که اولی کوتاه است و شامل ۴ خار و دومی دارای ۸ شعاع نرم می باشد و باله مخرجی که دارای ۹-۷ شعاع نرم و ۳ خار می باشد. در کفال زنده بخش پشتی بدن معمولاً قهوه ای متمایل به خاکستری است. پهلوها نقره ای رنگ با خطوط جانبی و شکم سفید می باشد. وجود فقط ۲ زائده پیلوریک مشخصه جنس *Mugil* می باشد (Zisman, 1981).

در میان ماهیان استخوانی، این گونه دارای وسیع ترین پراکنش جغرافیایی در طول نواحی ساحلی بین عرض های جغرافیایی ۴۲ درجه شمالی و ۴۲ درجه جنوبی است (Thomson, 1963). معمولاً مراحل بچه ماهی نارس ۵ و جوانی در آبهای لب شور تالابها و مصب ها سپری می شود. در قسمتهای متعددی از دنیا گله های بزرگی از این ماهیان جوانتر کفال خاکستری اغلب به رودخانه ها و دریاچه های آب شیرین مهاجرت می کنند. اما مثالهای زیادی مبنی بر دیده شدن این گونه در زیستگاه هایی با آب بسیار شور (۷۵ در هزار) نیز گزارش شده است (Thomson, 1981). دامنه وسیع پراکنش جغرافیایی کفال راه راه نشان دهنده وجود مرزهای آشکاری جهت

فراوانی ژنی برای ایجاد نژادهای مختلف می باشد و این موضوع وجود نژادهایی از کفال راه راه را با ویژگی ها و قابلیت های متنوع (از جمله رشد، هم آوری و مقاومت در برابر بیماری ها) پیشنهاد می نماید. این کفال در دو دهه اخیر حداقل دو بار از مصر به ایران منتقل شد و به صورت کنترل شده در تالاب گمیشان (حوزه جنوبی دریای خزر) نگهداری می شود.

شکل ۲-۱: تصویری از کفال خاکستری (*Mugil cephalus*) (www.fishbase.org)

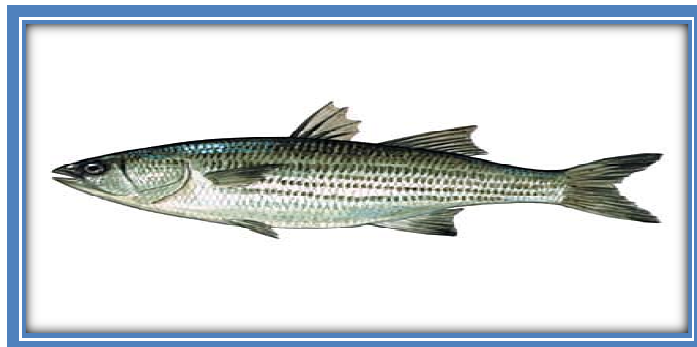
• *Mugil capito* (Cuvier , 1829)

این ماهی به نام دهان باریک^۶ معروف است. نام علمی دیگر این ماهی (*L. ramada* (Risso, 1828)) می باشد. ماکزیمم طول این ماهی ۷۰ سانتیمتر و متوسط طول آن ۳۵ سانتیمتر می باشد. تعداد شعاع سخت باله پشتی آن ۵-۴ و شعاع نرم آن ۱۰-۷ عدد، همچنین تعداد شعاع سخت باله مخرجی ۳ و شعاع نرم باله مخرجی ۹-۸ عدد می باشد. این ماهیان دهان کوچک، سر بزرگ و مسطح، پوزه کوتاه و کلفت دارند. این ماهی دو باله پشتی کاملا مجزا از هم دارد که اولین باله پشتی آن ۴ تا ۵ خار دارد. فلس های بزرگی دارند و ناحیه پهلوئی و پشتی آن خاکستری رنگ می باشد.

از ماهیان کاتادروموس است و در قسمتهای پلاژیک-نریتیک زندگی می کند. تخمیزی آنها در دریا نزدیک سواحل اتفاق می افتد. نوجوانان این ماهیان در ناحیه لیتورال و مصبها جمع می شوند. این کفال ماهیان از

^۶Thinlip greymullet

جلبکهای سطحی، دتریتوسهاو بنتیک های کوچک یا موجودات پلانکتونی تغذیه می کنند. این ماهیان تخمگذارند و تخمهای آنها پلاژیک و غیرچسبنده میباشد. (www.fishbase.org)

شکل ۳-۱: تصویری از کفال (*Mugil capito*) (www.fishbase.org)

• *Valamugil buchanani* (Bleeker 1854)

نامهای علمی دیگر این ماهی *Valamugil seheli* (Forsskal, 1775) و *M. laxillary* (Valenciennes, 1803) و *M. caeruleomaculatus* (Lacepede, 1803) می باشند. این ماهی را در ایران به نامهای کفال لکه آبی، کفال خال آبی و یا کفال دم آبی می شناسند و در زبان انگلیسی آن را کفال خال آبی^۷ می نامند.

کفال های خال آبی دارای فلس های مضرس حاشیه ای هستند که درون غلافی قرار گرفته اند. فاقد پلک چربی و دارای دو باله پشتی می باشند که دومین باله پشتی اندکی بلندتر از اولین باله پشتی است. باله پشتی این ماهی دارای ۴-۵ شعاع سخت و ۸ شعاع نرم می باشد. باله مخرجی ۳ شعاع سخت و ۹ شعاع نرم دارد. استخوان ماکزیلار باریک است و زمانیکه دهان ماهی بسته است به وضوح قابل تشخیص نیستند.

⁷Bluespot mullet

رنگ ناحیه پشتی ماهی کفال خال آبی متمایل به سبز و ناحیه پهلوئی و شکمی آنها نقره ای رنگ است. همچنین لکه های کوچک طلایی رنگ بر روی سرپوش آبخشی فوقانی این ماهی مشاهده می شود. باله پشتی آن آبی روشن و باله سینه ای آن زرد رنگ با لکه های آبی تیره می باشد.

کفال خال آبی در آبهای ساحلی کم عمق مانند مصب ها و رودخانه ها زندگی می کند و از دتریتوس ها بی مهرگان کفزی، جلبک ها و... تغذیه می کنند. این ماهیان تخمگذارند و تخم های پلاژیک و غیر چسبنده تولید می کنند. کفال خال آبی با روش هایی مانند استفاده از تور گوشگیر تورهای ماهیگیری ساحلی اکثراً در طول دوره تخم ریزی صید می شوند. طول کفال خال آبی به طور میانگین ۳۰-۲۰ سانتیمتر و حداکثر طول آنها ۵۰ سانتیمتر می باشد. (صادقی، ۱۳۸۰)

شکل ۴-۱: تصویری از کفال خال آبی (*Valamugil buchanani*) (www.fishbase.org)

۳-۱- کفال ماهیان دریای خزر

کفال ماهیان در آبهای ساحلی گرمسیری یا نیمه گرمسیری و حتی در مناطق معتدله نیز زندگی می نمایند. و وارد مصب رودخانه ها و آب های شیرین می شوند. حدود ۸۰ گونه کفال ماهی تا کنون شناسایی شده که از این مقدار فقط ۲ گونه بومی آبهای شیرین یا لب شور ایران می باشند که بطور موفقیت آمیزی به آبهای شمال ایران پیوند زده شده اند.

بومی کردن ماهی کفال با توجه به تغییرات هیدرولوژی دریای نامبرده که متضمن کاهش ارتفاع سطح دریای خزر و سد بندی رودخانه های ولگا- کورای بوده و در سنوات ۱۹۳۵-۱۹۳۰ میلادی انجام یافته است. بومی کردن ماهی کفال در دریای خزر به منظور ایجاد گروه ماهیانی بوده که از لحاظ بیولوژیک نیازی به آبهای شیرین نداشته باشند.

کفال ماهیان بومی دریای خزر نبوده و از دریای سیاه به این دریا منتقل و معرفی شده اند. طی سالهای ۱۹۳۰ تا ۱۹۳۴ میلادی (۱۳۰۹ تا ۱۳۱۳ هجری شمسی) حدود سه میلیون عدد بچه ماهی کفال یکساله و کوچکتر، از سه گونه کفال طلایی *Liza aurata* کفال پوزه باریک *Lizasaliens* و کفال مخطط *Mugil cephalus* از دریای سیاه به دریای خزر پیوند زده شدند که پیوند دو گونه کفال طلایی و کفال پوزه باریک موفقیت آمیز بوده و در مدت کوتاهی بخوبی با شرایط اکولوژیکی دریای خزر سازگار شدند و از پراکنش بسیار خوبی برخوردار گردیدند (شریعتی ۱۳۷۱؛ Oren, 1981؛ Avanesove, 1972؛ Zablotski, 1966؛ Konovalov, 1959؛ Kosarev and Yablonskaya, 1994). علت اصلی بومی نشدن *M.cephalus* را باید در آن دانست که اگر *M.cephalus* به دریای خزر آورده شده مسلماً به میزان خیلی کمی بوده و نمی توانسته در دریای خزر بومی شده و تولید نسل نماید در نیمه دوم سالهای ۱۹۶۰ جمعیت کفال ماهیان به یک تعادل دینامیکی رسید با یک زمینه تغذیه ای قوی و این دو جنس کم کم در دریای خزر طبیعی شد (Ghaninejad, 2009).

دو گونه مذکور در کمتر از ده سال در تمام سواحل دریای خزر گسترش یافتند و جمعیت های بسیار چشمگیری را در سواحل خزر جنوبی تشکیل دادند. از این دو گونه، کفال پوزه باریک مناطق جنوبی و کفال طلایی مناطق شمالی را برگزیدند (رضوی صیاد، ۱۳۶۹) صید کفال ماهیان در شوروی سابق از سال ۱۹۷۳ میلادی (۱۳۱۶ هجری شمسی) آغاز گردید و مقدار صید سالانه آنها بجز سال ۱۹۵۶ که حدود ۱۵۰۰ تن گزارش گردید، همواره کمتر از ۱۰۰۰ تن بود (غنی نژاد و مقیم، ۱۳۷۲).

کفال ماهیان در ایران برای اولین بار در سال ۱۳۱۲ گزارش شدند (شو کولیو کف، ۱۰۷۳) ولی صید تجاری آنها از سال ۱۳۲۱ هجری شمسی (۱۹۴۲ میلادی) آغاز گردید. صید سالانه این ماهیان دارای نوساناتی بود ولی میانگین صید آنها طی سالهای ۱۳۴۷ تا ۱۳۵۸ بیش از ۲۰۰۰ تن گزارش گردید و میانگین وزن این ماهیان ۵۰۰ تا ۶۰۰ گرم محاسبه شد (رضوی صیاد، ۱۳۶۹).

در بومی شدن ماهی کفال در دریای خزر دو عامل زیر موثر بوده است:

۱) آب دریای خزر گرمتر از آب دریای سیاه است

۲) مناطق کم عمقی که ماهی کفال در آن زندگی می کند به مراتب وسیع تر از دریای سیاه است ضمناً فراوانی منابع غذایی برای ماهیان کفال در دریای خزر یکی دیگر از علل بومی شدن این ماهی می باشد (Amini, 1989).

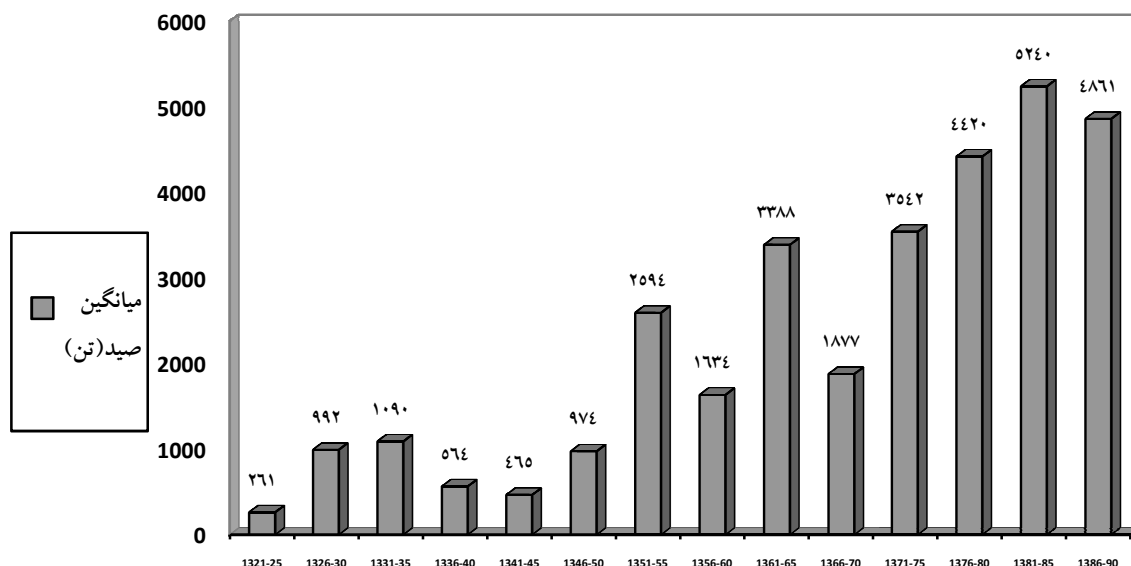
۱-۳-۱- میزان صید کفال ماهیان در دریای خزر

میانگین صید سالانه کفال ماهیان در شوروی سابق طی سالهای ۱۹۷۹ تا ۱۹۹۰ حدود ۲۵۰ تن بود ولی در ایران مقدار صید بسیار قابل ملاحظه بوده و بیش از ۹۰ درصد ذخایر کفال ماهیان دریای خزر توسط صیادان ایرانی صید گردید یکی از دلایل بالا بودن میزان صید کفال ماهیان در ایران در مقایسه با سایر کشورهای حاشیه دریای خزر، زمستان گذرانی این ماهیان در خزر جنوبی و مناطق ساحلی ایران است که از دمای مناسبی برخوردار میباشند. کفال ماهیان، ماهیانی مهاجر بوده و برای زمستان گذرانی از قسمتهای میانی و شمالی دریای خزر به قسمتهای جنوبی مهاجرت می کنند.

گله های کفال در ایران، در سراسر ساحل دریای خزر و نواحی پایین دست رودخانه ها، مرداب انزلی و خروجی های آن، بدلیل افزایش میزان شوری تجمع می یابند. این گونه در خلیج گرگان و نواحی شرقی، مرکزی و غربی دریای خزر یافت می شود (اصلان پرویز، ۱۳۷۰).

باز سازی ذخایر کفال ماهیان کاملاً وابسته به تکثیر طبیعی بوده و هیچگونه اقدامی برای تکثیر مصنوعی این ماهیان انجام نمی شود. طی سالهای بعد از انقلاب در ایران، بدلیل صید بیرویه و بخصوص صید انبوه کفال ماهیان در سال بهره برداری ۶۲-۱۳۶۱ (۶۹۷۵ تن) که متوسط وزن ماهیان صید شده فقط ۲۱۰ گرم بود، آسیب شدیدی بر ذخایر این ماهیان وارد آمد (رضوی صیاد، ۱۳۶۹).

بر اساس آمار صید موجود از ماهیان استخوانی، میانگین صید کفال ماهیان در توالی پنج ساله از سال ۱۳۲۱ تا ۱۳۵۸ روند افزایشی داشته و طی سالهای ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۵ با میانگین ۵۲۴۰ تن به حداکثر مقدار خود رسید. طی این مدت سهم صید کفال ماهیان از صید کل ماهیان استخوانی در سواحل ایرانی دریای خزر تا سالهای ۶۰-۱۳۵۶ بتدریج افزایش یافته و به ۷/۷۸ درصد رسید و سپس از مقدار آن کاسته شد (شکل ۵-۱). در پنج سال گذشته کفال ماهیان بطور میانگین ۸/۲۷ درصد از ترکیب صید ماهیان استخوانی را داشتند.

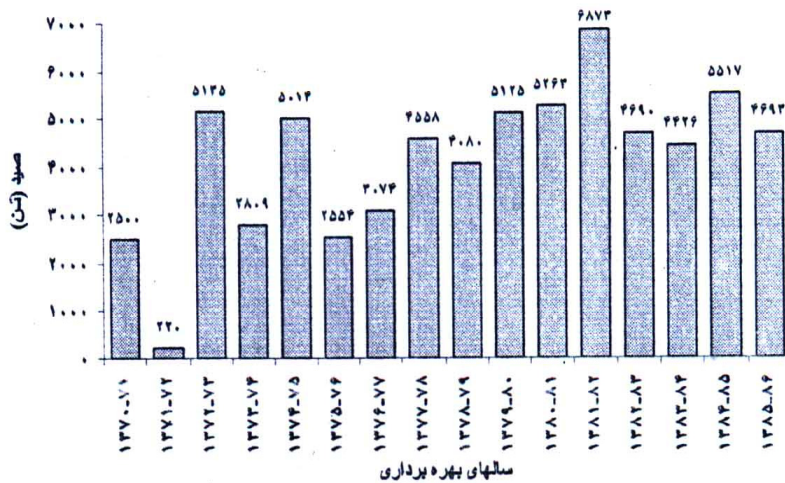
شکل ۵-۱- میانگین صید کفال ماهیان در توالی ۵ساله در آبهای ایرانی دریای خزر (برحسب تن)

در بررسی جزئی تر وضعیت صید کفال ماهیان در سواحل ایرانی دریای خزر طی ۱۶ سال اخیر، روند افزایشی میزان صید این ماهیان مشاهده می شود (Fazli *et al.*, 2008). در سال بهره برداری ۸۲-۱۳۸۱ بیشترین مقدار صید این ماهیان با ۶۸۷۳ تن گزارش گردید (شکل ۶-۱). همچنین در سال بهره برداری مذکور کفال ماهیان با ۴۲/۴ درصد بیشترین سهم صید خود را در ۱۶ سال اخیر داشتند. (شکل ۶-۱) (Fazli *et al.*, 2008).

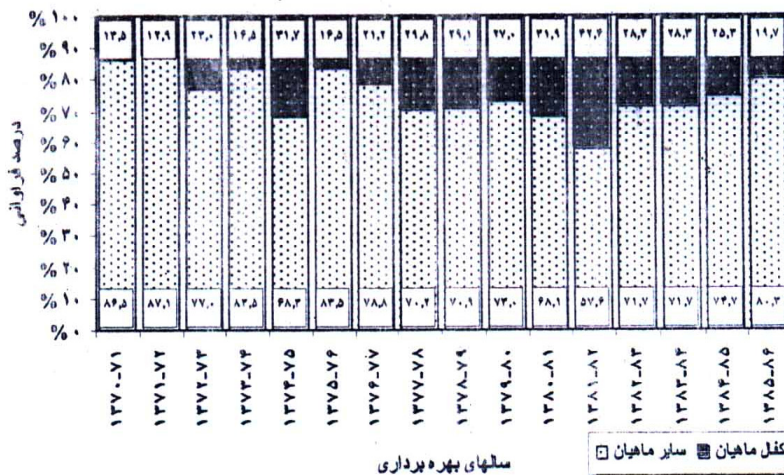
وضعیت ذخایر کفال ماهیان و بخصوص کفال طلایی در مقایسه با سایر گونه های ماهیان استخوانی در دریای خزر، از ثبات بیشتری برخوردار می باشد. کفال ماهیان بصورت برابر از مواد پوسیده، پری فیتون و آبزیان کوچک کفزی تغذیه می کنند. توان سازش آنها با مصرف مواد غذایی نسبتا متنوع، پا برجایی و ثبات جمعیت آنها را تضمین کرده است (Probatove and Tereshchenko, 1951). این ماهیان در دریای خزر در تمامی طول سال و بدون وابستگی به فصل و تنوع غذایی، تغذیه می کنند ولی کفال ماهیان دریای سیاه در دوران زمستان گذرانی و مهاجرت، تغذیه نمی کنند (Probatove and Tereshchenko, 1951).

از زمان معرفی کفال ماهیان به دریای خزر و سازگاری بسیار جالب آنها با شرایط محیطی این دریا تاکنون تغییراتی در برخی از ویژگیهای زیستی این ماهیان بوجود آمده است. تنوع گروه های سنی کفال ماهیان دریای خزر نسبت به دریای سیاه بیشتر می باشد، میانگین طولی آنها نیز افزایش یافته است، بر توان باروری و تولید مثلی آنها افزوده شده و در تمام طول سال بشدت تغذیه می کنند که این امر موجب کمتر شدن نوسانات ذخایر چربی

کفال ماهیان در دریای خزر شده است، آهنگ مهاجرت در دریای خزر کندتر ولی مسیر مهاجرت دو برابر گردیده و محدودیت شفافیت آب منجر به افزایش اندازه چشم شده است (اصلان پرویز، ۱۳۷۰).
 از دو گونه کفال طلائی و کفال پوزه باریک که در ترکیب صید ماهیان استخوانی در ایران وجود دارند، در دهه اخیر از صید کفال پوزه باریک بشدت کاسته شده است (شکل ۷-۱) (Fazli, 1998)، بطوریکه در سال بهره برداری ۸۶-۱۳۸۵ این گونه فقط ۰/۸ درصد از ترکیب صید کفال ماهیان و با ۳۷/۵ تن فقط ۰/۱۶ درصد از صید کل ماهیان استخوانی را دارا بود.

شکل ۶-۱: مقدار صید کفال ماهیان طی ۱۶ سال اخیر در آبهای ایرانی دریای خزر

شکل ۷-۱: سهم صید کفال ماهیان در ترکیب صید ماهیان استخوانی طی ۱۶ سال اخیر در آبهای ایرانی دریای خزر

در حالیکه در سالهای آغازین صید کفال ماهیان در ایران، کفال پوزه باریک نزدیک به ۳۰ درصد از ترکیب صید را داشت (اصلان پرویز، ۱۳۷۰) و همانطور که در شکل ۶-۱ مشاهده می شود، در سال بهره برداری ۷۴-۱۳۷۳ مقدار صید این دو گونه تقریباً برابر بود. در پنج سال اخیر کفال طلایی با بیش از ۹۵ درصد از صید کفال ماهیان، غالبیت قابل ملاحظه ای یافته است. بررسی روند تغییرات مقدار زیتوده کفال از سال ۱۳۷۰ به بعد حاکی از افزایش تدریجی ذخایر این گونه در دریای خزر می باشد (شکل ۷-۱). مقدار زیتوده این گونه در سال بهره برداری ۸۶-۱۳۸۵ با حدود ۱۹۸۳۳ تن در بیشترین مقدار خود در ۱۶ سال اخیر قرار گرفت (Fazli et al., 2008). یکی از دلایل کاهش شدید صید و ذخایر کفال پوزه باریک را می توان ورود شانه دار مهاجم (*Menemopsis leidyi*) به دریای خزر دانست که بدلیل مناسب بودن شرایط محیطی، بخوبی در دریای خزر گسترش یافته است (روحی و فضلای، ۱۳۸۱) شانه دار مهاجم بشدت از زئوپلانکتونها، تخم و لارو ماهیان تغذیه می کند. در ماههای گرم سال برگسترش آن افزوده شده و از تراکم بسیار بالایی برخوردار می شود و در ماههای سرد سال از شدت تراکم آن کاسته می گردد (روحی و فضلای، ۱۳۸۱). با توجه به زمان تکثیر و تخم ریزی کفال پوزه باریک که ماههای گرم سال بوده و در ماههای تیر و مرداد به اوج خود می رسد، تراکم زیاد شانه دار مهاجم و تغذیه از تخم و لارو این ماهی می تواند بر بازسازی طبیعی ذخایر این گونه اثر نامطلوبی داشته باشد (فضلای و غنی نژاد، ۱۳۸۳)

۱-۴- ویژگی های گونه *Liza saliens*

۱-۴-۱- رده بندی

شکل ۸-۱- کفال پوزه باریک (*Liza saliens*)

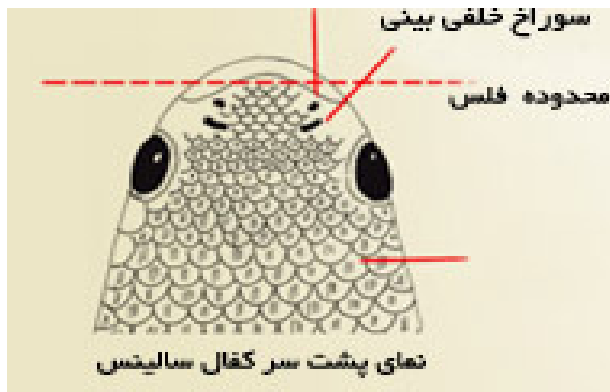
Kingdom	Animalia
شاخه (Phylum)	طنابداران (Chordata)
زیر شاخه (Subphylum)	مهره داران (Vertebrata)
فوق رده (Superclass)	آرواره داران (Gnathostomata)
رده (Class)	ماهیان استخوانی (Osteichthyes)
راسته (Order)	سوف ماهی شکلان (Perciformes)
خانواده (Family)	کفال ماهیان (Mugilidae)
جنس (Genus)	<i>Liza</i>
گونه (Species)	<i>Saliens</i>

اقتباس از Thomson, 1981

۱-۴-۲- ریخت شناسی گونه

در ایران به این ماهی کفال پوزه باریک، در آذربایجان *Sivriburun kefal* و در ترکمنستان *Vitibutum* یا *Gaty kelle*، در روسیه به آن *gostronos* و در زبان انگلیسی به آن *leaping grey mullet* میگویند.

پوزه این ماهی باریک و کشیده می باشد و تعدادی فلس بر روی آن دارد که این فلس ها از جلوی منقبویایی شروع شده و تا قسمت انتهایی پوزه ادامه دارند ولی پوزه در بالا تا حدسوراخ های بینی فاقد فلس بوده و سخت می باشد.

شکل ۹-۱- نمای پشت سر کفال پوزه باریک

لب ها در این ماهی باریک بوده و چشمها فاقد پلک چربی می باشند استخوان پیش حدقه ای در جلو دارای یک شکاف می باشد و استخوان فکی را کاملا می پوشاند (عبدلی ، ۱۳۸۷).

این ماهیان دارای ۲ دسته زوائد باب المعدی می باشند که ۳-۵ عدد آنها کوتاه و ۳-۴ عدد بلند است (جمعا ۷-۹ زائده باب المعدی دارند) (Amini, 1989) ۲ باله پشتی کاملا مجزا دارند که اولین باله پشتی دارای ۴ خار و دومین باله پشتی ۳-۱ خار و ۶-۹ شعاع نرم دارند، باله مخرجی فلس های ناحیه پشتی و کناری با یکدیگر موازی بوده و باله های آن بریدگی های زیادی دارد و شکاف دمی آن هلالی شکل می باشد (Avanesov, Cardona, 1999)؛ ۱۳۸۷؛ Amini, 1989؛ Tereshenko, 1950؛ 1972 در این ماهی کمانهای آبششی باریک و زیادی وجود دارد که اولین کمان آبشش ۶۵ تا ۸۵ خار دارد. تعداد مهره های این ماهی ۲۳-۲۵ عدد است. طول روده آن ۲-۱/۴ برابر طول بدن بوده و دارای ۲ لوب حلقی بعد از معده عضلانی می باشد و صفاقی به رنگ قهوه ای تاسیاه دارند. حداکثر طول این ماهی ۵۰ سانتی متر و وزن آن ۱۱۵۰ گرم می باشد (Harrison, 2002). رنگ بدن این ماهی در ناحیه پیشی خاکستری تیره با خاکستری مایل به قهوه ای می باشد. هفت نواری طولی در پهلوهای بدن این ماهی وجود دارد و لکه ای طلایی بر روی سرپوش آبششی این ماهی است. (Akyol, 2001 & 1999)

۳-۴-۱- بیولوژی

• دستگاه گوارش و تغذیه

دستگاه گوارش در کفال ماهیان شامل دهان - حلق - مری - معده و روده است. در زمان تغذیه سرماهی کفال به طرف پایین قرار گرفته و ماهی تحت زاویه 45° حرکت می نماید و سرش را شدیداً به طرفین تکان می دهد، این عمل باعث می شود که لایه قوفانی دترتیه‌ها که حاوی ارگانوسمهای کوچک کفزی نیز می باشند بلند شده و سپس با دهان بادکش مانند، مواد را مکیده و وارد محوطه دهانی می کند و سپس این مواد توسط خارهای آبشش فیلتر می گردد (Soyinka, 2008). مواد غذایی توسط دستگاه حلقی، از محوطه دهانی به طرف مری رانده می شوند. در همین زمان مابقی مواد زاید به بیرون رانده می شود. سپس غذا توسط مری به قسمت قدامی و قابل اتساع معده منتقل گشته و از آنجا به قسمت عضلانی معده که حالت سنگدانی دارد می رود در بخش سنگدانی معده، عمل خرد کردن دانه های غذایی صورت گرفته و طی آن مواد نرم می شوند. پس از این مرحله غذا به سمت روده که خیلی طویل است می رود. بین معده و روده، زوائد باب المعدی وجود دارد، که در ترشح آنزیم های موثر در جذب غذا در روده کمک شایانی می کنند. (Katselis, 1996).

کفالهای جوان از ژئوپلاکتون ها تغذیه می کنند و غذای خود را با مشاهده بدست می آورند. کفال های جوان در روز و کفال های بالغ در طول شب تغذیه می نمایند. کفال ها در طول تابستان در خورها بطور متراکم تری وجود دارند. کفال ها برای یافتن غذا انرژی زیادی صرف می کنند و این عادت باعث می شود که تا متابولسیم پایه آنها نسبت به سایر ماهیان استخوانی بالاتر باشد (Payne, 1976). این ماهیان در زمان بلوغ و مهاجرت به وفور تغذیه کرده و در هنگام تولید مثل گرسنه باقی می مانند. بطور کلی در تغذیه کفال ماهیان سه مرحله مشاهده می گردد:

۱- مرحله تغذیه کوتاه مدت ، که بچه ماهی از پلانکتون همزمان با گسترش ماهیان در آب و قبل از رسیدن به منطقه ساحلی به این طریق تغذیه می نمایند.

۲- تغذیه از پلانکتون که توأم با مصرف جانوران کفزی می باشد که مختص ماهیان یک ساله و نزدیک به یک سال می باشد.

۳- تغذیه از مواد بستر دریا که در زمانی است که بچه ماهیان رشد کرده اند، ماهیان بالغ بطور کلی از مواد دتریت یعنی بقایای حیوانی و نباتی تغذیه می کنند و هیچ گونه رقابت غذایی با سایر ماهیان تجاری ندارند کفال پوزه باریک از دتریت ها، پری فیتون.. و موجودات کفزی تغذیه می نمایند. (Khoroshko, 1981)

• تولید مثل

زیستگاه کفال ماهیان آبهای شیرین و شور و مصب ها است و تخم ریزی در آبهای شور دریا انجام میگیرد. برخی ادعا کردند که تخم ریزی ماهیان کفال در نزدیکی سواحل نیز صورت می گیرد به هر حال تخم ریزی در مرداب ها انجام نمی گیرد. باور بر اینست که ماهیان کفال برای لقاح یافتن تخم هایشان نیازمند آبهای با درجه شوری بالا می باشند (Avanesov, 1972).

تخم ماهیان کفال کوچک بوده و قطر آنها حدود 0.7 میلی متر است و همراه با این تخم ها یک گویچه چربی وجود دارد که تامین کننده انرژی آنها می باشد (یوسفیان و همکاران، ۱۳۸۲) تخم ها در گونه هایی که در آبهای دریا تخم ریزی می نمایند شناور در گونه هایی که در آبهای شیرین تخم ریزی می کنند رسوبی می باشند. ماهیان کفال بویژه در مناطق حاره، معمولاً در فصول سرد سال تخم ریزی می نمایند و نحوه تخم ریزی آنها بدین صورت است که کفال های بالغ در نزدیک ساحل دسته هایی را تشکیل می دهند و برای تخم ریزی به دور از ساحل شنا می کنند. تخم ریزی در آبهای کاملاً در وسط دریا و معمولاً در کنار فلات قاره در بالای آبهای عمیق، صورت می گیرد (Fazli et al., 2008).

تخم ریزی کفال ماهیان بر طبق یافته های Tomazo, 1940 در مدیترانه در ماههای June تا May اتفاق می افتد. تخم ریزی در این گونه در دریای خزر از اواسط تیر - در جنوب دریای خزر آغاز گشته و تا اواسط مهر ادامه می یابد. در زمان تخم ریزی دما بین $17-29$ درجه سانتیگراد می باشد. قطر تخم ها حدود 0.8 میلی متر بوده و بصورت شناور بر روی آب می مانند این ماهی دارای ارزش اقتصادی زیادی می باشد. زمان صید این ماهی در دریای خزر از آذر تا بهمن می باشد (Probatove and Tereshchenko, 1951; Zablotski, 1996).

• وابستگی به فاکتورهای غیر زنده محیطی

- تحمل حرارتی

ماهیان از نظر تحمل درجه حرارت محیط به دودسته تقسیم می شوند:

۱- ماهیانی که نوسانات درجه حرارت محیطی آنها به هم نزدیک است و استنوترم نامیده می شوند.

۲- ماهیانی که نوسانات درجه حرارت آب را بیشتر تحمل می نمایند که یوری ترم نامیده می شوند.

کفالها ماهیان گرما دوستی هستند اما به طور کلی آنها یوری ترم بوده و دماهای از $3-4$ درجه سانتی گراد تا 35 درجه سانتی گراد را تحمل می نمایند (Dmitriev, 1964; Papatiropolous et al.,; Nikolskii, 1963; Elzaem, 2011).

2007) در طبیعت کفالهای جوان قادرند که دمای 38°C را نیز تحمل نمایند (Berg, 1965). کفال اقیانوس آرام (Mugil so-iuy) قادر به تحمل کاهش دمای آب تا حدود صفر درجه می باشد این دما برای کفالهای دریای سیاه کشته می باشد و بطور کلی کفالها نسبت به کاهش درجه حرارت آب حساسیت فوق العاده ای داشته و به محض کاهش درجه حرارت آب بسوی آبهای گرمتر دریا حرکت می کنند. البته حد نهایی سازگاری حرارتی متاثر از گونه، اندازه، شرایط و عوامل مختلف فیزیولوژیک و شرایط قبلی محیطی می باشد. طی تحقیقاتی نشان داده شد که افزایش دمای سازگاری (Accimation temperature) باعث افزایش تحمل حرارتی (thermal tolerance) می گردد. (Harrison and Howes, 1991; Kaya et al., 1998). بطور کلی ماهیان کفال پوزه باریک قادرند دمایی بین ۲۷ تا ۵ درجه سانتی گراد را تحمل کنند.

- تحمل شوری

ماهیان از نظر قدرت تحمل شوری به دو دسته تقسیم می گردند:

- ۱- ماهیانی که دارای قدرت تحمل شوری های مختلف می باشند و یوری هالاین نامیده می شوند.
 - ۲- ماهیانی که تغییرات شوری باعث مرگ آنها می گردد و استنوهاالاین نامیده می شوند.
- کفالها به شدت از ماهیان یوری هالاین بوده و در آبهای شیرین تا آبهای با درجه ی شوری ۳۸ppt زندگی می نمایند. (King, 2007; Nelson, 2006)
- گرچه کفالها اغلب در شوری های ۳۰ppt و کمتر یافت می شوند اما امکان دارد در آبهای با شوری بالا بخوبی رشد نمایند. ماهیان کفال پوزه باریک قادرند شوری ۲۸-۱۱ppt را تحمل کنند.

- تحمل مقادیر اکسیژن

بیشتر کفالها نسبت به حضور مقادیر مختلف اکسیژن در آب بی تفاوت هستند اما مقادیر اکسیژن کمتر از ۲mg/lit را تحمل نمی نمایند (Kaya et al., 2000).

- تنظیم اسمزی

بیشتر کفالها کاتادروموس (Catadromous) بوده و در مراحل اولیه زندگی خود به آبهای با درجات شوری پایین می روند اما در مورد مکانیسم تنظیم اسمزی آنها اطلاعات کمی وجود دارد بنظر می رسد که مکانیسم های فیزیولوژیک مسئول تنظیم اسمزی در کفال های جوان و کفالهای بالغ یکسان باشند. (El-Zaeem, 2011)

• الگوهای مهاجرتی

محیط آبی که ماهیان در آن زندگی می کنند دارای وضع ثابتی نمی باشند، بلکه همواره دچار تغییرات هیدولوژی و بیولوژی به طور متناوب و مداوم می شوند و ماهی تحت نظام این تغییرات قرار می گیرد، از طرف دیگر در خود ماهیان بر اثر رشد و نمو تغییراتی پدیدار می گردد که در نتیجه ارتباط ماهی را با محیط خارج تغییر می دهد و ماهی برای برقرار کردن موقعیت مناسب خود ناچار است به هر سو حرکت کند. بنابراین نه تنها تغییرات محیط خارجی، بلکه علل و تغییرات محیطی داخل بدن ماهی نیز کفال ماهیان را به مهاجرت مجبور می کند. بدین صورت که کفال ماهیان نسبت به تغییر درجه حرارت آب حساسیت فوق العاده ای از خود نشان می دهند به محض کاهش دما حرارت آب به سوی آبهای گرم تری در دریا حرکت می کند (Bentuvia, 1986). همانند دیگر کفال ماهیان این گونه هم در دریا تولید مثل می کند، پس از اینکه بچه ماهی درآمد یک مهاجرت غذایی برای توسعه و تکامل به تالاب های غنی از غذا، رودخانه ها و یاختی دریاچه ها دارند (Dmitriev, 1964).

بطور کلی اکثر کفال ماهیان پس از تفریح تخمها، دگردیسی لاروها و یک دوره رشد کوتاه مدت، ماهیان جوان تمایل به مهاجرت به آبهای نزدیک به ساحل دارند و در درجه اول به مرداب ها و خورها می روند، مهاجرت بچه ماهیان کفال به آبهای ساحلی یک مهاجرت فعال می باشد و جالب توجه اینکه هیچ شواهدی دال بر وجود لاروهای کفال ماهیان در خورها وجود ندارد. طیف مهاجرت بچه ماهیان کفال به طرف آبهای ساحلی و خورها از نظر مکان و زمان بسیار متفاوت می باشد (Abdulsamadovet al., 2004; Tereshnko, 1950).

این ماهیان در آبهای سطحی در عمق ۵ تا ۷۰ متری زندگی کرده و در پاییز، زمانی که دما افت میکند به جنوب دریای خزر مهاجرت می کنند. و در دریای خزر تا ۱۰ سالگی عمر می کنند.

۴-۴-۱- توزیع جهانی

کفال ماهیان یک توزیع جهانی در آبهای جهان دارند و در دریا‌های گرمسیر و حاره ای سازگار یافته اند (Rossi et al., 1998). آنها بامحیط های دریا، مصب و آب شیرین در تمامی عرض های جغرافیایی سکنی گزیده اند. همچنین در اقیانوس اطلس از مصب Gironde و مدیترانه و دریای سیاه گسترش دارند. این ماهیان در دریای سیاه و مدیترانه در طول سواحل اقیانوس اطلس تا آفریقای جنوبی انتشار و پراکندگی دارند، یک گونه پلاژیک بوده که در جایگاه های مختلف از آبهای کم عمق و لب شور و آبهای دریایی تا تالاب ها، مصب ها، رودخانه ها و دریاچه های شیرین زیست میکند (Berg, 1948). کفال پوزه باریک یک توزیع گسترده ای در اطراف مدیترانه، دریای سیاه، سواحل اقیانوس اطلس از مراکش تا خلیج Biscay دارد (Tomazo, 1940).

۴-۴-۵- توزیع جنس در دریای خزر

کفال ماهیان در سراسر قسمت جنوبی و میانی دریای خزر توزیع شده اند و برخی از گونه ها نیز در شمال دریای خزر یافت می شوند. بیشترین تمرکز جمعیت هادر فصل زمستان در قسمت جنوبی دریای خزر است. (Bentuvia, 1986).

۵-۱- تنوع ژنتیکی

۱-۵-۱- مفهوم تنوع ژنتیکی

تنوع ژنتیکی، هم تنوع درون نژادی وهم تنوع بین نژادی را شامل می شود. اصلاح نژادگران از تنوع ژنتیکی برای رسیدن به حیوانات اهلی منطبق براحتیاجات خود، بهره گیری می نمایند، فقدان تنوع قدرت انتخاب موجود برای رفع نیازهای غیر قابل پیش بینی آتی را محدود می سازد. تنوع درون نژادی پیوسته با ورود تنوع جدید ناشی از جهش مواجه است ولی تنوع ژنتیکی بین نژادی را نمی توان براحتی بازسازی نمود. هر نژاد یا سویه حاصل فرآیندهای جهش، رانش ژنتیکی، تکامل و سازگاری مجزایی است که طی قرون متمادی حاصل گردیده است. فشار انتخابی در طی این زمان تحت تاثیر آب و هوا، انگل ها و بیماری های بومی، تغذیه و معیارهای وضع شده از سوی انسان تغییر کرده است. بنابراین می توان گفت هر نژاد مجموعه منحصر به فردی از ژن ها است که مخزن ژنی آن نژاد را می سازند (Blelet *et al.*, 2008; Ferguson *et al.*, 1995).

در کشورهای پیشرفته، تاکنون از نظر از دست رفتن تنوع ژنتیکی بیشترین توجه به نژادهای نادر معطوف بوده است. ولی در مدیریت جهانی منابع ژنتیکی حیوانی، نژادهای در معرض خطر وسایر نژادها تفاوتی اساسی ندارند و تفاوت میان نژادهای کم کاربرد یا بدون کاربرد ونژادهای دارای کاربرد رایج یا دارای کاربرد احتمالی در آینده ای نزدیک، اندک می باشد. با حفظ نمونه هایی از تمامی نژادهای یک گونه که دارای بیشترین تفاوت ژنتیکی می باشند، می توان حداکثر تنوع ژنتیکی را حفظ نمود (Feral, 2002).

۶-۱- نشانگرهای ژنتیکی

۱-۶-۱- انواع نشانگرها

• نشانگرهای مورفولوژیک^۱

نشانگرهای مورفولوژیکی به علائمی از قبیل فلس ها، اتولیت ها، پارازیت ها و ترکیب عنصری قسمت های مختلف بدن گفته می شود که به طور مستقیم در فنوتیپ جانور و گیاه قابل تشخیص و توارث پذیر هستند. طول کل، طول چنگالی، طول پوزه، ارتفاع سر، قطر چشم، و... چند نمونه از صفات مورفولوژیک قابل اندازه گیری در ماهیان می باشند (Anene, 1999).

^۱ - Morphological Markers

اگرچه نشانگرهای مورفولوژیکی به طور سنتی در علوم زیستی مورد استفاده قرار گرفته اند ولی دارای محدودیت های اساسی همچون تعداد کم این نشانگرها، دقت کم، تاثیر پذیری شدید از محیط، مرحله رشد و سن و وجود غالبیت در بروز می باشند. اساس و تفسیر ژنتیکی بسیاری از این نشانگرها نامشخص بوده و شناسایی افراد ناخالص از خالص ممکن نیست، اما به دلیل ساده و کم هزینه بودن وعدم نیاز به امکانات پیچیده و گران قیمت برای اندازه گیری ها محققین بسیاری از این نشانگرها استفاده می نمایند (Avisé, 1994).

• نشانگرهای سیتوژنتیک

وجود اختلاف در شکل، اندازه و تعداد کروموزوم ها می تواند بیانگر وجود اختلاف ژنتیکی باشد. بنابراین، این نشانگرها نمایانگر تنوع در ساختمان کروموزوم ها می باشند. تلوسانتريک ها، ایزوکروموزم ها، جابجایی والگوهای بایندينگ از این گروه هستند. مطالعات سیتوژنتیکی به منظور مقایسه اختلافات موجود بین افراد یک گروه و آشکار شدن مسیر تکاملی تغییرات در کروموزوم ها ی تشکیل دهنده ژنوم، تفکیک گونه ها و بعضا جمعیت های مختلف از نظر تعداد کروموزوم ها انجام می گیرد (Avisé, 1998).

• نشانگرهای مولکولی^۹

هرگونه تفاوت در ترتیب نوکلئوتیدی DNA که از والدین به نتاج قابل انتقال باشد به عنوان نشانگر مولکولی به کار گرفته می شود به دودسته نشانگرهای مبتنی بر پروتئین و نشانگرهای مبتنی بر DNA تقسیم می شوند.

- نشانگرهای پروتئینی

برخی از تفاوت ها در ترتیب نوکلئوتیدی DNA بین دو موجود ممکن است که به صورت پروتئین هایی با اندازه های مختلف بروز کند که از طریق بیوشیمیایی قابل آنالیز و مطالعه است. این نشانگرها را نشانگر پروتئینی می گویند که به دو نوع آنزیمی و غیر آنزیمی تقسیم می شوند. مطالعات ابتدائی برای شناسایی جمعیت های ماهی با استفاده از نشانگرهای غیر آنزیمی مثل هموگلوبین و ترانسفرین بود که به سرعت به سمت پروتئین های آنزیمی تمایل پیدا کرد (Beaumont, 1994).

^۹ -Molecular Markers

آنزیم های موجود در هر فرد ممکن است دارای بیش از یک فرم مولکولی باشند. فرم های مولکولی متفاوت یک آنزیم در یک فرد را ایزوزایم می نامند. ساختمان اولیه ایزوزایم ها از این جهت متفاوتند که به وسیله ژن های متفاوت کدگذاری می شوند و در نتیجه چنین ساختمان مولکولی متفاوت یک آنزیم که دارای فعالیت آنزیمی (کاتالیزوری) مشابه و مشخص هستند را اصطلاحاً ایزوزایم گویند. محصولات ایزوزایم دو آلل متفاوت در یک جایگاه ژنی به عنوان آلوزایم شناخته می شوند. به عبارت بهتر آلوزایم ها به زیرگروهی از ایزوزایم ها اطلاق می شوند که از آلل های مختلف یک جایگاه ژنی معین ایجاد می شوند هنگامی که دو آلل از یک جایگاه ژنی بوجود می آیند، شکل های مختلف الکتروفورتیکی هنوز نقش های معینی را ایفا می کنند و پروتئین های حاصل از این آلل ها تحت عنوان آلوزایم شناخته می شوند (Carvalho, 1998).

از عیوب نشانگرهای پروتئینی می توان به نیاز به مقدار زیادی نمونه تازه یا تازه فریز شده (کشتن موجود زنده)، پلی مورفیسم پایین، محدودیت روش های رنگ آمیزی و مشکل بودن آنالیز داده ها بخصوص در پلی پلوئیدها اشاره کرد. (Beaumont, 1994).

– نشانگرهای DNA

تفاوت های موجود در سطح DNA که هیچ گونه تظاهری ندارند، نه صفت خاصی را کنترل می کنند و نه در ردیف اسیدهای آمینه رشته های پلی پلوئیدی تاثیر برجا می گذارند در واقع نشانگرهای DNA چند شکلی موجودات را در سطح DNA تعیین می کنند. این نشانگرها ژنوتیپ موجودات را توصیف می کنند و در نتیجه توالی های کد کننده و غیر کد کننده را دربر می گیرد. بررسی اینگونه تفاوت ها که فقط از طریق تجزیه و تحلیل مستقیم توالی DNA امکان پذیر است را نشانگرهای مولکولی در سطح DNA می گویند (Liu, & Cordes., 2004).

فراوانی بالا، هم بارز بودن اکثر این نشانگرها، امکان به کارگیری آنها در تمام مراحل زندگی حتی دوران جنینی، عدم تاثیر از شرایط محیطی، امکان استفاده از نرم افزارهای رایانه ای مختلف در آنالیز داده ها، قدرت تمایز بالا این نشانگرها و نمایان ساختن تفاوت بین ترتیب های غیر کد کننده علاوه بر اختلاف موجود در ترتیب های کد کننده از مزایای این نشانگرها می باشد. این نشانگرها به دو دسته مبتنی بر PCR و غیر مبتنی بر PCR تقسیم می شوند. انواع مختلفی از این نشانگرها، با تفاوت های بسیاری از لحاظ تکنیکی، روش تولید، نحوه کاربرد، امتیاز بندی، تجزیه و تحلیل و تفسیر نتایج به سرعت ابداع گردیدند و تحولی عظیم در اطلاعات تنوع ژنتیکی ایجاد

کرده اند و به عنوان ابزارهای ضروری در ایجاد اهدافی چون نگهداری بیولوژیک مطالعات تکاملی و نیز پروژه های نقشه برداری ژنی در آمده اند (Brown & Epifanio., 2003).

۱۰- RAPD

در زمانی کمتر از یکسال دو گروه مستقل (Williams *et al.*, 1990; Welsh and Mecllelland, 1990) روش جدیدی را برای ارزیابی پلی مورفیسم براساس واکنش زنجیره ای پلیمرز در انستیتوی تحقیقاتی بیولوژیک کالیفرنیا ارائه کردند. این تکنیک انگشت نگاری قابل تشخیص ژنوم بدون استفاده از سیستم های رادیواکتیو و توالی یاب DNA ژنوم را برای ارزیابی پلی مورفیسم براساس واکنش زنجیره ای پلیمرز فراهم کرد. هر چند اساس این دو تکنیک یکسال بوده است ولی Welsh و Mecllelland در سال ۱۹۹۰ آن را AP-PCR^{۱۱} و Williams و همکاران در سال ۱۹۹۰ آنرا RAPD نامیدند. روش RAPD مشابه AP-PCR بوده و در هر دو از یک آغازگر استفاده می شود ولی غلظت آغازگر مورد استفاده در آن حدود ۱۰ برابر بیشتر است. پلی مورفیسم مشاهده شده به دلیل تفاوت توالی در یک یا هر دو جایگاه ژنی اتصال آغازگر است که در صورت حضور یا فقدان یک باند متجلی می شود. آغازگرهای RAPD مختص به ژنوتیپ، گونه و جنس خاص نیست و قابل استفاده در تمام موجودات می باشد. این روش گرچه آسان و کم هزینه است ولی معایب فراوانی دارد که از جمله آن می توان به عدم تکرار پذیری نشانگرهای RAPD، حساسیت فوق العاده به آلودگی، عدم تشخیص سیستم آللی (به دلیل غالب و مغلوبی بودن RAPD تشخیص هموزیگوتی و هتروزایگوتی غیر ممکن است)، امتیازدهی باندها و نامعلوم بودن قرابت و شباهت باندهائی که بر روی ژل الکتروفورزی دارای مهاجرت یکسان هستند، اشاره نمود (Partis & Wells, 1996).

۱۲- AFLP

Vos و Zabeau در سال ۱۹۹۳ روش جدیدی را تحت عنوان چندشکلی قطعات برش یافته انتخابی ابداع نمودند که حاصل آن نشانگر AFLP است. این نشانگر ژنتیکی براساس آنالیز قطعات برش یافته DNA بنیان نهاد شده است که در آن از تکنیک DNA برای تکثیر قطعات مورد نظر و شناسایی آن استفاده می شود به علت استفاده از واکنش PCR، این تکنیک متفاوت از روش AFLP می باشد (Agresti *et al.*, 2000). در حقیقت این روش ترکیبی از

^{۱۰} -Random Amplification Polymorphic DNA

^{۱۱} -Arbitrary Primed DNA

^{۱۲} -Amplified Fragment length Polymorphism

AFLP و واکنش زنجیره ای پلیمرز است. در مرحله اول DNA مورد نظر توسط دو آنزیم برش دهنده هضم می شود به طوری که دو انتهای برش یافته دارای فرم برشی متفاوت می باشند. سپس دو آداپتور (DNA دو رشته ای به طول حدود ۱۸ جفت باز که یکی از آنها از انتهای آن مکمل دو انتهای برش یافته باشد) به دو انتهای برش یافته اتصال می یابد. در مرحله بعد با استفاده از روش PCR و به کمک آغازگرهای طراحی شده براساس توالی آداپتورها (حدود ۱۸ جفت باز) قطعات مورد نظر تکثیر می شوند که دارای تکرار پذیری بالایی هستند و در یکواکنش مناسب بین ۵۰ تا ۱۰۰ باز قابل تشخیص است. براین اساس مقدار زیادی باند پلی مورفیک جهت بررسی تنوع ژنتیکی یا تهیه نقشه ژنتیکی امکان پذیر است (Liu et al., 2003). نشانگر AFLP غالب است و شناسایی وضعیت هتروزیگوتی از هموزیگوتی میسر نیست. (نقوی و همکاران، ۱۳۸۸).

- ریز ماهوارها^{۱۳}

DNA ماهوارهای زمانی مطرح گردید که معلوم شد در ساترنیفوژ کلرید سزیم، بخش کوچکی از DNA کل باند ماهواره ای تشکیل می دهد که از باند ژنومی اصلی جدا قرار می گیرد که اینبخش کوچک دارای توالی های ساده ای هستند که کمتر از ۵۰۰ جفت باز دارند که هزاران یا میلیون ها بار تکرار می شوند بعدها انواع دیگری از DNA ماهواره ای با واحدهای تکراری بسیار کوتاهتر در طول توالی یابی ژن انسولین انسانی کشف گردید که تحت عنوان مینیستلایت ها^{۱۴} شناخته می شوند و شامل واحدهای تکراری ۶۴-۱۵ جفت باز می باشند. سومین گروه ریز ماهواره ها می باشند که تحت عناوین STR^{۱۵} یا SSR^{۱۶} شناخته می شوند توالی های تکراری DNA هستند که دارای نگاره مرکزی یا موتیف تکرار شونده ای به طول یک تا شش جفت باز می باشند دو گروه اخیر بنام VNTR^{۱۷} نیز شناخته می شوند (O'Reilly and Wright, 1995).

- پلی مورفسم تک نوکلئیدی (SNP)

پلی مورفسم تک نوکلئیدی (SNP) پلی مورفسم هایی را که با جهش های نقطه ای بوجود آمده را شرح می دهند که ناشی از بازهای متناوبی که شامل الی های مختلفی در یک جایگاه نوکلئیدی داخلی یک لوکوس

^{۱۳} -Satellites

^{۱۴} -miniSatellites

^{۱۵} -Short Tandem Repeat

^{۱۶} -Simple Sequence Repeat

^{۱۷} -Variable Number Tandem Repeat

میباشد (Ahmadian *et al.*, 2000). بیشتر اختلاف توالی ها بعلت جانشینی و تعویض بازها در اولین شروع توالی یابی DNA در ۱۹۷۷ بخوبی توصیف شد، اما توانایی سریع ژنوتایپی SNP در تعداد زیادی از نمونه ها تازمانی که کاربرد و تکنولوژی gene chip در ۱۹۹۰ به کار برده شد ممکن نبود از طرف دیگر مارکرهای SNP یک نقطه مرکزی مناسب در توسعه مارکرهای مولکولی هستند از زمانی که آنها بیشترین فراوانی پلی مرفسیم در هر موجود زنده ای را دارند، تطابق پذیری به صورت خودکار دارند و پلی مرفسیم های مخفی را که قابل شناسایی با دیگر مارکرها و روش ها نیستند آشکار می کنند. (از نظر تئوری هر SNP در لوکوس می تواند به اندازه ۴ الی تولید کند که هر کدام محتوی یکی از چهار باز در مکان های SNP است: A و T و C و G. به طوری عملی اگر چه بیشتر مارکرهای SNP معمولا به یک یا دو الی محدود می شوند (بیشتر شامل پیریمیدین C/T و یا پورین A/G می باشد) و به صورت دو الی مورد توجه قرار می گیرد. به طور آشکار، PIC آنها بیشتر از مارکر میکروستلایت چند الی نمی باشد، اما این نقصان توسط فراوانی زیاد آنها بالانس و جبران می شود. مارکرهای SNP وراثتی می باشند از اینرو بعنوان مارکرهای Co-dominant شناخته می شوند. روش های زیادی نزدیک به روش SNP به کار برده شده است شامل آنالیز SSCP (Hecker *et al.*, 1999)، آنالیز دوتایی مختلف (Sorrentino, 1992) و توالی یابی مستقیم DNA. توالی یابی DNA دقیقترین و بیشترین کاربرد استفاده برای کشف SNP را داشته است. توالی یابی تصادفی Shotgun، توالی یابی amplicon با استفاده از PCR و آنالیز مقایسه ای EST، معروف ترین روش های توالی یابی برای SNP هستند.

– Expressed sequence tags (EST)

EST توالی های یک طرفه بوجود آمده از توالی های تصادفی از کلون های DNA هستند (Adams *et al.*, 1991). روش EST یک روش کارآمد برای مشخص کردن و شناسایی ژن ها و تجزیه و تحلیل بیان آنها بوسیله پروفایل های بیان شدن آنها می باشد (Azam *et al.*, 1996; Francoet *et al.*, 1995). روش EST یک روش کارآمد برای مشخص کردن ژن ها و بررسی بیان آنها بوسیله پروفایل های بیان ژن است. برای نقشه های ژنومی، مارکرهای EST بیشترین استفاده در نقشه های ژنومی در ژنوم حیوانات نظیر گله های حیوانات و خوک دارد، که تصاویر هیبریدی پرتوی برای نقشه های مارکرهای غیرپلی مرفیک موجود است (Cox *et al.*, 1990). مارکرهای ESTs برای نقشه های ژنومی در گونه های آبری مفید است اگر پلی مرفیک های ESTs شناسایی شده باشند (Liu *et al.*, 1999). همچنین،

ESTs اگر با کمک مارکرهای میکروستلایت بکار برده شوند، می تواند بصورت خطوط ژنتیکی نقشه کشی شود (Serapion *et al.*, 2004).

– مارکرهای DNA میتوکندری

بطور کلی مطالعات بر روی گونه های مهره دار نشان داد که تنوع توالی یابی جمع شده در میتوکندری بیشتر از DNA هسته ای می باشد (Brown, 1985). این حالت می تواند به دلیل میزان جهش سریع در mtDNA باشد که شاید نتیجه نبود مکانیسم باز سازی طی همانند سازی باشد (Wilson *et al.*, 1985) و تاثیر کوچکتر اندازه جمعیت بعلت وراثتی بودن مادری در ژنوم هاپلوئیدی میتوکندری (Birky *et al.*, 1989) میباشد. تقریباً تمام مولکول mtDNA به غیر از تقریباً 1kb که ناحیه کنترلی (D-loop) می باشد رونویسی شده است، ناحیه کنترلی جایی است که از آنجا همانند سازی و رونویسی مولکول شروع می شود. به طور کلی، نواحی غیر کد کننده (non-coding) نظیر D-loop سطوح بالایی از تنوع نسبی در توالی های کد شده نظیر ژن Cytochrome b نشان می دهد (Brown, 1985)، که احتمالاً بعلت کاهش وظایف تحمیل شده و انتخاب فشار آزاد می باشد. آنالیز های مارکرهای mtDNA به طور گسترده برای بررسی ساختار ژنتیکی ذخایر به طور گوناگون در ماهیان شامل eels (Avisé *et al.*, 1986)، bluefish (Graves *et al.*, 1992)، red drum (Gold *et al.*, 1993) و snappers (Chow *et al.*, 1993) استفاده شده است. مارکرهای میتوکندری در میان نسل شناسی و تبار شناسی آبزیان مشهور است و در بخشی بعلت استفاده آنها در شناسایی ذخایر می باشد (Beniz *et al.*, 2002). در روزهای اولیه آنالیز های مولکولی وجود به علت سطوح بالای پلی مرفیسم در mtDNA نسبت به آلوزایم ها در ژنتیک آبزیان برای شناسایی جمعیت بکار برده شد (Cronin *et al.*, 1993). بعلت اینکه وراثت پذیری این مولکول از نوع مندلی نمی باشد. مولکول mtDNA باید به صورت لوکوس تکی در بررسی های ژنتیکی مورد توجه قرار گیرد (Avisé, 1994). بعلاوه چونکه مولکول mtDNA وراثت مادری دارد، فایلوژنی و ساختارهای جمعیت استنتاج شده از داده های mtDNA نمی تواند بیان کننده آن ژنوم هسته ای که بعلت نوع مهاجرت به خارج (Birky *et al.*, 1983) یا وارد شدن به داخل جمعیت (Chow & Kishino, 1995) باشد. بعلاوه مارکرهای mtDNA تحت مشکلات مشابه موجود برای دیگر مارکرهای DNA قرار داد. نظیر جهش برگشت (مکان هایی که آماده رفتن برای جانشینی هستند به مکان اصلی بر می گردند)، جانشینی موازی (جهش ها در مکان های مشابه در ردیف های مستقل اتفاق می افتد) و میزان هتروزیگوتی یا نقاط تند

جهشی (اختلافات شدید در میزانی که مکان هایی که تحت جهش بودند در مقایسه با دیگر مکان ها در نواحی مشابه) (Billington and Hebert, 1991).

۲-۶-۱- گرایش ها در استفاده از مارکرها

گرایش استفاده در مطالعه مارکرهای مولکولی در تعداد مقالات منتشره آنها بر می گردد. بطور کلی استفاده از مارکرهای آلوزایمی کاهش یافته است، مارکرهای AFLP، میکروستلایت و SNP هنوز در فاز رشد و پیک خود قرار دارند. این مارکرها همچنین به طور مشابه تکامل ژنومی را منجر می شوند. سرعت کاربرد مارکرها به طور شدیدی متنوع است. بطور کلی بیش از ۱۳ سال برای مارکرهای RFLP برای اینکه به تعداد ۳۰۰ مقاله در هر سال به انتشار برسد (از سال ۱۹۸۰)، ۹ سال برای مارکرهای میکروستلایت (از سال ۱۹۸۹)، ۱۳ سال برای مارکرهای SNP (از سال ۱۹۹۶)، اما تنها ۴ سال مارکر RAPD به این تعداد دست یافت و مارکر AFLP پس از ۷ سال (از سال ۱۹۹۵) به این تعداد دست یافتند (Liu & Cordes, 2004). به طور حتم این بازگوکننده (از سال ۱۹۹۰) سادگی تکنیک و قابلیت اجرای سیستم های مارکر مربوطه می باشد. مارکرهای SNP، میکروستلایت زمانبر هستند، در حالیکه مارکرهای AFLP و RAPD نیاز به زمان و تلاش کمتری دارند. بویژه مارکرهای RAPD قابلیت اجرای سریع دارند زیرا آنها نیازمند منابع زیاد، تجهیزات و تکنیک دقیق و فنی نیستند. در حالی که تعداد آزمایشگاه هایی که برای مارکرهای AFLP، میکروستلایت و SNP استفاده می شود کم می باشد زیرا آنها نیازمند بررسی ها و سرمایه گذاری بیشتر در تجهیزات یا تکنیک های فنی بیشتر می باشند (Liu & Cordes, 2004).

این مارکرها شاید بیشترین اثر را در نقشه های ژنومی دارند حتی اگر تعداد کمی از آزمایشگاه ها بتواند تعداد زیادی از این مارکرها را توسعه دهد. بعنوان نتیجه، این مارکرها اثر زیادی بر روی ژنتیک آبریان دارد، از زمانیکه پروژه های ژنتیک آبریان نیازمند نقشه های ژنومی می باشند این مارکرها در این شاخه توسعه یافته است. اگرچه کاربردهای ژنتیک تا به امروز در آبریان نظیر اختصاصی کردن نسب و تعیین تغییرپذیری استفاده زیادی داشتند. به طور احتمالی تقاضا برای مارکرهای ژنتیکی نوع Type I به طور سریع افزایش یابد (Young ; Congiu et al., 2001).

(et al., 2001).

جدول ۱-۲ - انواع مارکرهای DNA، ویژگی آنها و کاربرد آنها (Liu & Cordes., 2004)

نوع مارکر	نام مستعار	اطلاعات قبلی مولکولی	نوع وراثت	لوکوس های تحت بررسی	تعداد الال احتمالی	کاربردهای اصلی
Allozyme	-	بله	مندلی، codominant	تک	۲-۶	نقشه های پیوستگی، مطالعات جمعیتی
Mitochondrial DNA	mtDNA	خیر	وراثت مادری	-	هاپلو تایپ متعدد	شناسایی سویه مادری مطالعات جمعیتی
Restriction fragment length polymorphism	RFLP	بله	مندلی، codominant	تک	۲	نقشه های پیوستگی
Random amplified polymorphic DNA	RAPD	خیر	مندلی، dominant	متعدد	۲	مطالعات جمعیت، شناسایی هیبرید
Amplified fragment length polymorphism	AFLP	خیر	مندلی، dominant	متعدد	۲	نقشه پیوستگی، مطالعات جمعیت
Microsatellites	SSR	بله	مندلی، codominant	تک	متعدد	نقشه پیوستگی، مطالعات جمعیت، آنالیز صفات اصالتی
Expressed sequence tags	EST	بله	مندلی، codominant	تک	۲	نقشه پیوستگی، نقشه های پیوستگی
Single nucleotide Polymorphism	SNP	بله	مندلی، codominant	تک	۲-۴	نقشه های پیوستگی، مطالعات جمعیتی

۳-۶-۱- کاربرد مارکرهای DNA در ژنتیک آبزیان

• نشانگرهای ژنتیکی و کاربرد آن ها جهت بررسی جمعیتی و روابط خویشاوندی

هر فنوتیپ یا صفت (قابل توارث) موجود زنده که با صفت معادل خود در موجود زنده دیگر تفاوت داشته باشد یک نشانگر محسوب می شود. نشانگرهای ژنتیکی جایگاههای خاص روی یک کروموزوم دارند که به عنوان نشانه های اختصاصی برای تجزیه و تحلیل های ژنومی به خدمت گرفته می شوند. در واقع تفاوت موجود بین ردیف DNA کروموزوم در افراد یک جامعه و یا نژاد که از افراد به فرزندان آنها منتقل می گردد می تواند به عنوان نشانه یا نشانگر ژنتیکی به کار گرفته شود یا به عبارتی هر آنچه که در میان افراد، جمعیت ها، گونه ها، نژادها و یا سویه های مختلف به لحاظ ژنتیکی تفاوت داشته و سبب تمایز آنها از یکدیگر گردد به عنوان نشانگر ژنتیکی شناخته می شود. نشانگرهای ژنتیکی به عنوان ابزاری برای تهیه نقشه های پیوستگی مولکولی و ارزیابی جایگاه های ژنتیکی چند شکلی در صفات اقتصادی کمی کاربردهای بالقوه ای را در برنامه های اصلاحی حیوان و گیاه پیدا کرده اند، چند شکلی بودن و توارث پذیری از جمله شرایط لازم برای یک نشانگر ژنتیکی می باشند (Yue et al., 2002). از مهمترین ویژگی های یک نشانگر برتر می توان به این موارد اشاره نمود:

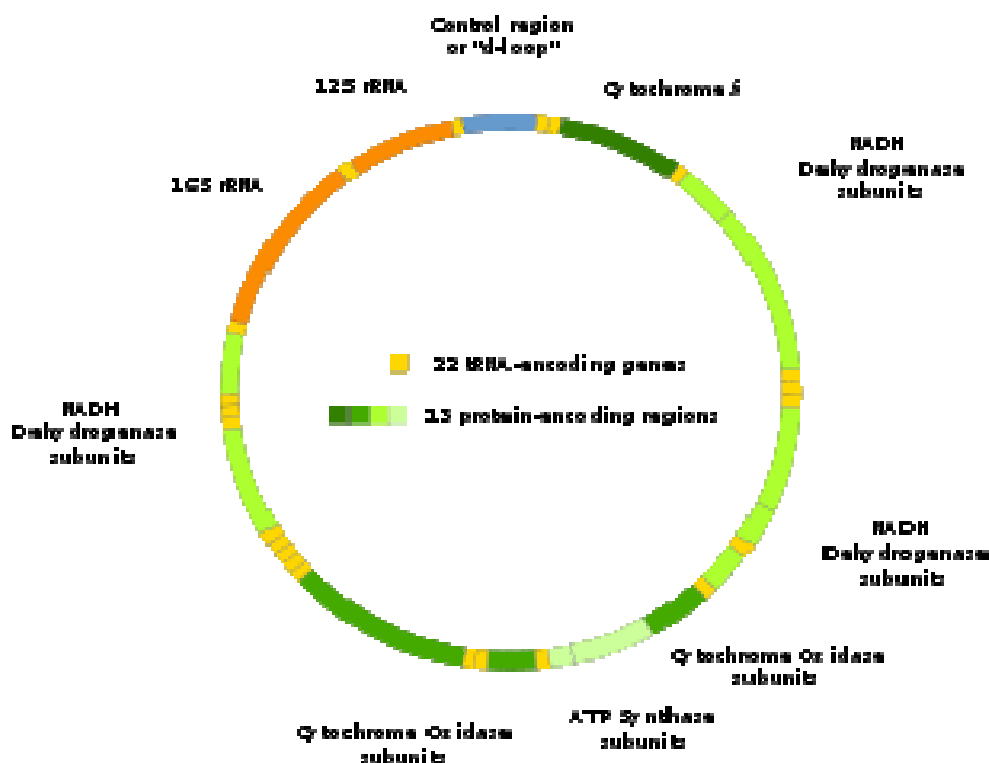
- ۱- تشخیص آسان همه فنوتیپ های ممکن (افراد هتروزیگوت و افراد هموزیگوت)
- ۲- نداشتن تاثیر بر روی آلل های موجود در سایر جایگاه های ژنی نشانگر (نداشتن اپیستازی)
- ۳- تظاهر در مراحل اولیه نمو
- ۴- حداقل بودن یا عدم اثر متقابل با نشانگرهای دیگر
- ۵- پیوستگی بسیار نزدیک با ژن های مورد نظر
- ۶- توارث پذیری کامل
- ۷- آسان بودن اندازه گیری
- ۸- چند شکلی بالائی
- ۹- پراکندگی یکنواخت در سراسر ژنوم
- ۱۰- دارای جایگاه معین و شناخته شده

(Brown, 1985; Liu & Cordes, 2004; Yue et al., 2002).

۷-۱- DNA میتوکندریایی (mtDNA)

۱-۷-۱ DNA میتوکندریایی و مطالعات سیستماتیک مولکولی

DNA میتوکندریایی به صورت دو زنجیره حلقوی و در نسخه های متعدد و یکسانی در ماتریکسمیتو کندری دیده می شوند. اندازه DNA میتو کندری در اکثر ماهیان حدود 16500 ± 500 جفت باز می باشد (Rezvani, 1997) و در گونه های جانوری ژنوم میتو کندری دارای ۳۷ ژن که شامل ۱۳ ژن رمز دهنده پروتئین، ۲۲ ژن rRNA و یک ناحیه بعنوان آغاز همانند سازی می باشد. (Moritz et al., 1987) بزرگترین اندازه mtDNA شناخته شده متعلق به اسکالوپ بوده که حدود ۱۴/۵kb بوده است (Moritz et al, 1987). در اکثر مواقع DNA میتوکندریایی به صورت حلقه های دو ریشه ای تکی می باشد اما گاهی اوقات به جای یک حلقه دو یا سه حلقه ای نیز دیده می شوند این حلقه ها بعضی اوقات به صورت طولی به هم متصل می شوند و حلقه بزرگتری، به طول دو برابر حلقه های اولیه بوجود می آیند.

شکل ۱۰-۱- DNA میتوکندریایی

در برخی از موجودات نظیر مخمرها و کپک ها، ژنوم میتوکندری، به جای حلقه، خطی و به صورت میله می باشد (هاشم زاده، ۱۳۸۴). نقشی که DNA در میتوکندری ایفا می نماید همان نقشی است که DNA هسته ای در سلول های یوکاریوت عمل می کند. یعنی تولید و سنتز rRNA و tRNA و mtRNA که نوع آخری به پروتئین ترجمه می شود. یک مولکول میتوکندری معمولاً بین دو تا شش نسخه از DNA را می تواند دارا باشد و بدین ترتیب DNA های میتو کندریایی در یک سلول تا تعداد 10^4 یا بیشتر می تواند وجود داشته باشد. به طور کلی کبد، تخمدان و سلول های تخمک و ماهیچه، بافتهای غنی از میتوکندری می باشند (Chang et al., 1987). در گونه های جانوری، ژنوم میتو کندری ریایی دارای ۳۷ ژن می باشد که عبارتند از ۱۳ ژن رمز دهنده پروتئین (این ژنها معمولاً در تولید ATP به وسیله اکسیدایتو فسفوریلاسیون نقش دارند. ۲۲ ژن tRNA، ۲ ژن rRNA و یک ناحیه غیر رمز دهنده و یا D-loop که به عنوان ناحیه شروع همانند سازی می باشد (Rezvani, 1997).

همانند سازی mtDNA با همانند سازی سایر DNA های حلقوی تفاوت دارد. در mtDNA آنزیم DNA پلی مرز گاهها کار همانند سازی را به عهده دارد (Meyer, 1993). سرعت تغییرات نوکلئوتیدی در نواحی مختلف ژنوم میتو کندری متفاوت است. ژنهای tRNA و rRNA نسبت به سایر قسمتها محفوظ تر هستند. در مطالعات مختلف دو منشا پدری و مادری برای mtDNA ثابت شده است.

هر چند که ژنوم میتو کندری جانوری اغلب منشاء مادری دارد ولی منشاء پدری نیز در دروزوفیلا و موش گزارش شده است (Avisé, 1989; Meyer, 1993). مطالعات انجام شده، نشان داده که mtDNA بسیار متنوع بوده و برای تفکیک ژنتیکی جمعیتها، تکامل و مطالعات سیستماتیک مورد استفاده قرار میگیرد (Dodgson et al., 1997).

۲-۷-۱- مزایای استفاده از mtDNA

ماده ژنتیکی اعم از هسته ای یا غیر هسته ای در معرض تغییرات و آسیب های دائمی قرار دارد. عوامل فیزیکی و شیمیایی از دورن یا بیرون از موجود زنده سبب جابجایی در ترکیب نوکلئوتیدی DNA به هنگام همانند سازی می شوند. ژنوم میتو کندری از نظر ساختاری و عملکرد در مقایسه با ژنوم هسته، ساده تر می باشد. برخلاف ژنوم هسته، عناصر ژنوم میتو کندری در هنگام میوز از دو سر نو ترکیبی نمی یابد و همه افراد mtDNA مشابه والد ماده خود را حمل می کنند. این ترکیبات به استثنای زمان جهش زائی، فقط یک نوع منفرد از ملکول به ارث می رسد و می تواند برای ارزیابی وابستگی بین جمعیت ها بکار رود. (Rodrigues et al., 2008). این مزیت به دلیل توارث مادری و نرخ سریع تکامل mtDNA می باشد. تخمین زده می شود که نرخ تکامل mtDNA در پستانداران

تا ۱۰ بار سریعتر از بخش مشابه در ژنوم هسته ای باشد. از سوی دیگر mtDNA حاوی اطلاعاتی است که در نشانگرهای هسته ای نمی تواند نگهداری شوند (Burton, 1996) گمان می رود که ژنوم میتوکندری ممکن است راهکارهای همانند سازی با دقت کمتری داشته باشند (Was and Wenne, 2002). ژنوم میتوکندری تداخل و برهم کنش شناخته شده ای با محیط ندارد، بطوریکه به نظر می رسد تنوعات ژنتیکی بین افراد حقیقتاً بازتابی از وجود جدایی تولید مثلی باشد (Marrtinsetal., 2003). ژنوم میتوکندری می تواند برای نشان دادن حرکت یک طرفه جریان ژنی در یک گونه که مدارک غیر ژنتیکی از این نوع حرکت در آن وجود ندارد مفید باشد. البته برای mtDNA محدودیت هایی هم متصور است. mtDNA اساساً یک جایگاه (Locus) ژنتیکی منفرد است که شامل چندین هزار نوکلئوتید می باشد بطوریکه فقط می تواند بخشی از تغییرات ژنتیکی را در یک گروه از جانوران نشان دهد. تحلیل های mtDNA هیچ اطلاعاتی در مورد نوع تغییر ژنتیکی که جمعیتها را کنترل می کند ایجاد نمی کند و همچنین دلیل قاطعی برای وجود جدایی تولیدمثل درون با بین جمعیتها فراهم نمی کند (Marrtins et al., 2003).

۸-۱- واکنش زنجیره ای پلیمراز (Polymerase Chain Reaction)

تکنیک PCR در اواسط دهه ۱۹۸۰ در دپارتمان ژنتیک انسانی بوسیله Kari Mullis ابداع و برای تکثیر ژن کم خونی داسی شکل و بتاگلوبین انسانی مورد استفاده قرار گرفت. یکی از مهمترین پیشرفت ها در دو دهه اخیر در زمینه بیولوژی مولکولی بویژه در کاربردهای تشخیصی، واکنش زنجیره ای پلیمراز Polymerase Chain Reaction (PCR) می باشد، که علاوه بر افزایش سرعت آزمونهای وابسته به DNA، در اکثر موارد موجب افزایش حساسیت اینگونه آزمایش ها گردیده است. PCR به یک روش ازدیاد مقادیر جزیی DNA یا RNA تا حد مشاهده آنها توسط روشهای ساده و رایج آزمایشگاهی اطلاق می گردد.

۸-۱-۱ مکانیسم PCR

همانطوریکه می دانیم DNA، یک مولکول مارپیچی دو رشته ای پلی نوکلئوتیدی است که این دو رشته در جهت مقابل هم قرار گرفته اند و بطور ویژه ای بوسیله پیوندهای هیدروژنی میان بازهای آلی مکمل بیکدیگر متصل هستند (سیتوزین بوسیله سه پیوند هیدروژنی به گوانین و آدنین بوسیله دو پیوند هیدروژنی به تیمین اتصال پیدا می کند). DNA دو رشته ای می تواند بوسیله حرارت از هم جدا شده و دو مولکول DNA تک رشته ای ایجاد کند

که این مرحله به نام مرحله تغییر ماهیت (تقلیب) شناخته می شود. مولکولهای DNA تک رشته ای از طریق واکنشهای متقابل ویژه بین بازهای مکمل به همدیگر متصل شده که حاصل آن ایجاد و آغاز مرحله ای بنام مرحله پیوندزنی (annealing و یا hybridization) می باشد. دو مرحله فوق الذکر برای Probe technology و همچنین PCR بکار می رود. مرحله بعدی یا سوم که برای PCR بوده و این روش را از سایر تکنیک های مولکولی متمایز میسازد مرحله توسعه (extension) می باشد که طی آن یک قطعه DNA تک رشته ای بوسیله DNA پلیمراز توسعه پیدا می کند. در این مرحله یک قطعه DNA تک رشته ای کوتاه (primer) به یک مولکول DNA تک رشته ای طویل تر پیوند زده شده و DNA پلیمراز (Taq پلیمراز) قادر می شود بهانتهای ۴ مولکول کوتاهتر یا پرایمر متصل گردیده و با استفاده از داکسی نوکلئوتیدتری فسفات ها آنرا امتداد داده و قطعه ای سنتز نماید که آن قطعه مکمل DNA تک رشته ای طویل تر باشد و بدین ترتیب DNA دو رشته ای جدید ساخته می شود.

مولکولهای DNA تک رشته ای کوتاه (اولیگونوکلئوتیدها) بوسیله تکنیک های شیمیایی به صورت سریع و ارزان ساخته می شوند. اولیگونوکلئوتیدها وقتی که به DNA تغییر ماهیت داده (تقلیب شده) افزوده می شوند، به عنوان پرایمر برای DNA پلیمراز عمل نموده و اجازه می دهند تا DNA جدید در داخل آزمایشگاه سنتز شود. بنا به دلیل فوق الذکر اولیگونوکلئوتیدها را پرایمر (primer) می نامند. در PCR دو نوع پرایمر مورد استفاده قرار می گیرد که هر کدام از آنها به محل های ویژه در دو رشته مکمل مولکول DNA هدف پیوند می شوند (شکل ۲). پرایمرهای مذکور به صورتی ساخته شده اند که زمانیکه DNA پلیمراز یک پرایمر را توسعه می دهد، یک مولکول DNA بوجود می آورد که آن DNA دارای یک محل اتصال جدید برای پرایمر دیگر می شود. این رشته DNA جدید تولید شده نیز همینطور قادر خواهد بود به عنوان الگو (template) برای سنتز DNA از پرایمر دیگر در جریان چرخه های بعدی PCR، عمل نماید.

بنابراین هر چرخه PCR شامل سه مرحله می باشد:

۱- مرحله تقلیب یا تغییر ماهیت: (Denaturation Step)

در این مرحله مولکولهای دو رشته ای DNA بوسیله حرارت بالا (حدود ۹۴ درجه سانتیگراد) از همدیگر جدا گردیده و به مولکولهای تک رشته ای تبدیل می شوند.

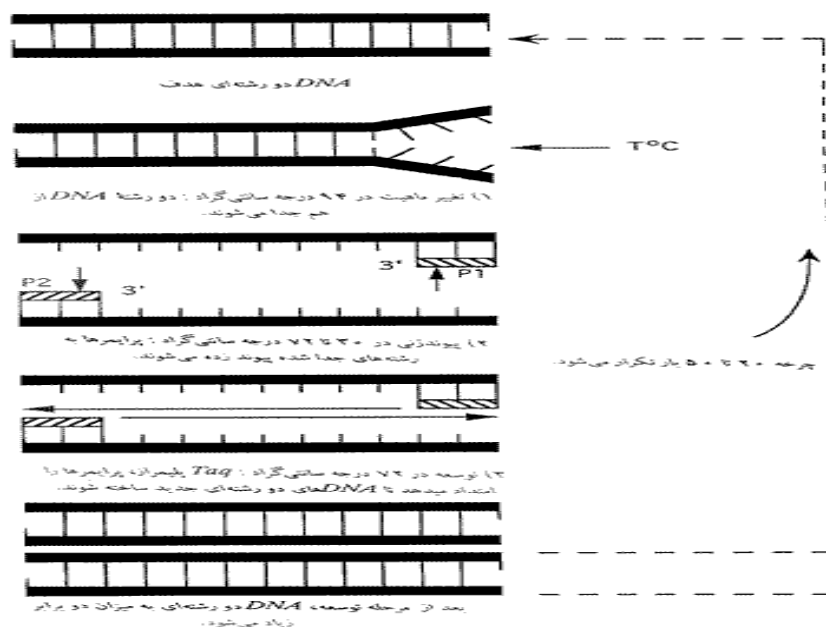
۲- مرحله پیوند زنی: (Annealing or Hybridization Step)

در این مرحله کاهش دمای واکنش صورت می گیرد تا اینکه پرایمرها بتوانند به مولکولهای DNA تک رشته ای پیوند زده شوند. درجه حرارت مورد استفاده برای این مرحله می تواند از ۳۰ درجه سانتیگراد تا ۷۲ درجه سانتیگراد متغیر باشد.

۳- مرحله توسعه (Extension Step)

در این مرحله که آخرین مرحله یک چرخه PCR می باشد، آنزیم Taq پلیمرز (که DNA پلیمرزی است مقاوم به حرارت و از یک باکتری ترموفیل بنام ترموس آکوآتیکوس *Thermus aquaticus* استخراج می شود) با استفاده از داکسی نوکلئوتید تری فسفاتها، پرایمر رادر روی DNA تک رشته ای امتداد می دهد تا DNA دو رشته ای جدید بسازد. درجه حرارت لازم برای این مرحله ۷۲ درجه سانتیگراد می باشد که این درجه حرارت برای آنزیمهای مقاوم به حرارتی که به طور عادی مورد استفاده قرار می گیرند مناسب می باشد.

هر چرخه PCR نهایتاً با دو برابر شدن تعداد ترادف های DNA هدف همراه است که تکرار چرخه دفعات زیاد (۲۰ تا ۵۰ بار) منجر به افزایش توانی در تعداد ترادف های DNA هدف و در نتیجه ازدیاد DNA هدف به میزان یک میلیون برابر یا بیشتر خواهد شد. (Bartlett & Stirling., 2003).

شکل ۱۱-۱- چرخه ازدیاد DNA بوسیله PCR مراحل سه گانه آن

۹-۱- مروری بر مطالعات انجام شده

۹-۱-۱- مطالعات انجام شده در مورد کفال ماهیان

Papasotirpoulos و همکاران در سال ۲۰۰۷ با استفاده از آنالیز توالی یابی از ناحیه mtDNA در کفال ماهیان، به روابط خویشاوندی این خانواده پرداختند. در این تحقیق پنج جنس از خانواده Mugilidae شامل *Liza saliens*; *Liza ramada*, *Liza aurata*, *Chelon labrosus*, *Mugil cephalus* و از هر جنس به تعداد ۵ نمونه از دریاچه Messolongi در یونان جمع آوری شدند. سه ناحیه از mtDNA (CO I و 16s rRNA, 12s rRNA) تکثیر و توالی یابی شدند. آنالیز توالی یابی نشان داد که بیشترین تفاوت ژنتیکی در بین *M.cephalus* با دیگر جنس های مورد مطالعه بود در حالیکه *C.labrosus* و *L.aurata* نزدیکترین بهم بودند.

Erguden و همکاران در سال ۲۰۱۰ با استفاده از آنالیز توالی یابی ژن 16S rDNA از ناحیه ژنوم میتوکندری (mtDNA) به روابط تاکسونومی شناسایی ژنتیکی ۸ جنس از کفال ماهیان شامل: *Mugil cephalus*, *Mugil soiuy* از دریای سیاه پرداخت. اطلاعات موجود در ژن 16S rDNA حاوی ۱۲۱ مکان متغیر و اطلاعات مفید بود. آنالیز توالی یابی نشان داد که *M.cephalus* به طور حتم از دیگر جنس ها جدا می باشد. در مقایسه درون گونه ای اختلافی در جنس *Liza* مشاهده نشد. علاوه بر این *M.soiuy* و *L.abu* باید تحت جنس *Liza* مورد توجه قرار گیرند یا اینکه جنس با اسم جدید برای این دو گونه در نظر گرفت.

Imsiridou و همکاران در سال ۲۰۰۷، به تمایز ۶ گونه از بچه ماهی های (fry) کفال ماهیان شامل *Liza aurata*, *Liza saliens*, *Liza ramada*, *Chelon labrosus*, *Mugil cephalus* با استفاده از آنالیز توالی یابی ژن 5S rDNA از ژن هسته پرداخت. محصول PCR از دو گونه الگوهای مختلفی بر روی ژل آگارز Et Br-stained نشان دادند. گونه *M.cephalus* یک الگوی سه بانندی داد در حالیکه *L.saliens* یک الگوی تک بانندی داد. گونه های *L.aurata*, *L.ramada*, *C.labrosus* یک الگوی دو بانندی دادند. آنالیز توالی یابی هاپلوتایپ های منحصر بفردی را برای سه گونه باقیمانده نشان داد. بواسطه این تکنیک ژنتیکی توالی یابی ژن 5S rDNA می توان به شناسایی بچه ماهی های کفال (fry) در هچری ها پرداخت.

Semina و همکاران در سال ۲۰۰۷ به بررسی سیستماتیک و تکامل روابطی ۶ گونه از کفال ماهیان گونه های *Liza saliens*, *Chelon Labrosus*, *Liza ramada*, *Mugil cephalus*, *Liza aurata*, از آبهای مدیترانه و گونه *haematocheilus* از آبهای ژاپنا استفاده از آنالیز PCR-RFLP پرداختند. سه قطعه از ناحیه mtDNA شامل: ND3, 16S

رRNA، 12S rRNA تکثیر یافت. آنالیز این سه قطعه از ناحیه mtDNA در مجموع ۷۲۲۰bp را شامل شد که نشان داد که گونه های *Liza aurata*، *Liza saliens*، *Liza ramada* و *Chelon labrosus* از آبهای مدیترانه در یک گروه مشترک می باشند، گونه های *L.aurata*، *C.labrosus* نسبت نزدیکی با هم دارند درحالیکه گونه *L.haematocheilus* از آبهای ژاپن یک گروه خواهری با گروه کفال های مدیترانه را تشکیل می دهند. مشخص شد که جنس *Liza*، *Chelon* پارافیلیتیک هستند از اینرو جای گرفتن آنها در دو گروه غیرطبیعی می باشد و باید در یک گروه قرار گیرند. بر طبق اولویت جنس *Liza* باید به *Chelon* نسبت داده شود. گونه *Mugil cephalus* بیشترین فاصله ژنتیکی را با دیگر گونه های مورد مطالعه داشت. سطح تنوع ژنتیکی بین نمونه های غیرهم بومی *Mugil cephalus* از دریای ژاپن و مدیترانه جانشینی نوکلئوتیدی شدیدی را نشان داد.

۲-۹-۱- مطالعات انجام شده در ایران و خارج از کشور بر سایر ماهیان

رزمجو و همکاران در سال ۱۳۸۷ بررسی ساختار ژنتیکی جمعیت گاوماهی خزری (*Neogbius caspius*) در حوضه جنوبی دریای خزر به روش PCR-RFLP پرداختند. طی این بررسی تعداد 135 نمونه گاو ماهی خزری از 3 منطقه در طول ساحل حوضه جنوبی دریای خزر که شامل سواحل انزلی، چالوس و بندر ترکمن جمع آوری شد، با استفاده از یک جفت پرایمر که مربوط به توالی نوکلئوتیدهای مجموعه ژنستوکروم *dhz* ژن های tRNA_۲ و ناحیه D-LOOP میتوکندری که از چند گونه ماهی بدست آمده بود، انتخاب و جهت PCR مورد استفاده قرار گرفت. نتایج بدست آمده نشان داد که محصول PCR حدود ۷۰۰ bp از نمونه ها بدست آمد که جهت انجام آنالیز RFLP مورد بررسی قرار گرفت و مورد هضم توسط آنزیم قرار گرفت الگوهای هضم آنزیمی باژل پلی اکریل آمید و رنگ آمیزی نترات نقره مشاهده گردید. این الگوها برای تمام نمونه ها مشابه بود، بر این اساس پدیده پلی مورفیسم با استفاده از آنزیمهای فوق در گاو ماهی خزری قابل مشاهده نبوده و جمعیتی قابل جداسازی تشخیص داده نشد.

لالوئی و همکاران در سال ۱۳۸۷ به بررسی تنوع ژنتیکی ماهی کپور معمولی *Cyprinus carpio* در حوضه جنوبی دریای خزر با استفاده از mtDNA پرداختند. تجزیه تحلیل داده های حاصل از ارزیابی دو ژن ND-3/4 و ND-5/6 نشان داد که نمونه های سواحل استان گیلان با تالاب انزلی، سواحل استان گیلان با سواحل استان گلستان ورودخانه تجن با گرگانرود از لحاظ فراوانی هاپلو تیپ دارای اختلاف معنی داری بوده است ($P \leq 0.05$). با توجه

به نتایج بدست آمده و وجود تفاوت ژنتیکی معنی دار بین نمونه ها، میتوان عنوان نمود که جمعیت یکسانی از کپور معمولی در مناطق مورد بررسی وجود نداشته و بطور کلی سه گروه ژنتیکی از این گونه شناسائی شدند. خوش خلق و همکاران در سال ۲۰۱۱ بررسی نوع ژنتیکی جمعیت تاسماهی ایرانی (*Acipenser persicus*) در حوضه جنوبی دریای خزر با استفاده از روش توالی یابی منطقه کنترل DNA (D-loop) میتوکندریایی پرداختند. در طی این بررسی تعداد ۴۶ نمونه باله تاس ماهی ایرانی از ۴ منطقه (آستارا، رودخانه سفید رود، نوشهر و بندر ترکمن) جمع آوری گردید. توالی یابی با استفاده از روش استاندارد انجام پذیرفت و در مجموع بین 6 هاپلوتیپ متفاوت و 44 جایگاه متغیر بدست آمد. نتایج آنالیز F_{st} بر اساس روش دو پارامتری و آنالیز واریانس مولکولی (AMOVA) نشا داد بیشترین تنوع در درون نمونه ها میباشد و اختلاف بین نمونه های مناطق آستارا، نوشهر و بندر ترکمن معنی دار نبود. برآورد جریان ژنی نشان داد که بین نمونه های رودخانه سفیدرود و دیگر مناطق جدایی تولید مثلی وجود دارد که ممکن است در نتیجه جدایی جغرافیایی باشد.

رضوانی و همکاران در سال ۱۳۸۸ به بررسی ساختار ژنتیکی ماهی سوکلا *Rachycentron canadum* در خلیج فارس و دریای عمان با استفاده از روش ریزماهواره پرداخت. در طی این بررسی ۱۸۴ نمونه از ماهی سوکلا از ۵ منطقه جمع آوری گردید. حداکثر مقدار F_{st} (۰/۰۶۳) بر اساس آزمون AMOVA بین نمونه های بندر دیر با نمونه های پزم که دارای کمترین میزان جریان ژنی (۳/۷) بود، مشاهده گردید. میزان R_{st} بر اساس آزمون AMOVA بین مناطق واقع در یک ناحیه نمونه برداری غیر معنی دار ولی بین مناطق واقع در نواحی مختلف معنی دار بود ($P < 0.01$). در نتیجه ماهی سوکلا در خلیج فارس و دریای عمان احتمالاً دارای ۳ جمعیت مجزا است که شامل جمعیت های بوشهر، هرمزگان و چابهار می باشد.

رضوانی در سال ۱۹۹۷ با استفاده از روش RAPD به مطالعه گونه های خاویاری دریای خزر پرداخت و تفاوت معنی داری در جایگاه ژنی RAPD گونه های فیل ماهی متعلق به مناطق غربی و شرقی جنوب دریای خزر مشاهده نمود. نتایج نشان داد که تاس ماهی ایرانی و فیل ماهی در یک کلاستر و ماهی شیپ و ازون برون در کلاستر جداگانه دیگر قرار گرفتند و تاس ماهی روسی خویشاوندی نزدیکی با فیل ماهی و تاس ماهی ایرانی داشت. همچنین بر اساس تست R_{st} نمونه های مناطق اورال جمعیت مستقل نمونه های سفیدرود هم یک جمعیت مستقل می باشد ولی نتایج فابلورژنی به طور واضح تأیید کننده R_{st} نمی باشند.

Lehoczky و همکاران در سال ۲۰۰۵، تنوع ژنتیکی کپور معمولی را با استفاده از ژن های ND-3/4 و ND-5/6 میتوکندری و آنالیز PCR-RFLP و همچنین ۴ لوکوس ریز ماهواره ای مطالعه نمودند. در این بررسی برای ژن

ND-5/6، ۴ آنزیم محدودکننده و برای ژن ND-5/6، ۲ آنزیم محدودکننده به کار بردند که پلی مرفیسم را نشان ندادند.

Liu در سال ۲۰۰۲ به تنوع DNA میتوکندری از ناحیه D-LOOP و تمامی ناحیه cytochrome b و سیستماتیک جنس *Distochodon* (Cyprinidae) پرداخت. ۹۲۵-۹۲۹ باز از ناحیه کنترلی و ۱۱۴۰ باز از ناحیه cytochrome b بدست آمد و برای نتایج سیستماتیکی بررسی شد. تنوع توالی یابی در دیگر نمونه ها نشان داد که *Distochodon compressus* گونه گونه وحشی بوده و در تایوان گسترش دارد و در حالیکه *D. tumirostris multispinnis* بنظر نمی رسد که یک گونه وحشی باشد.

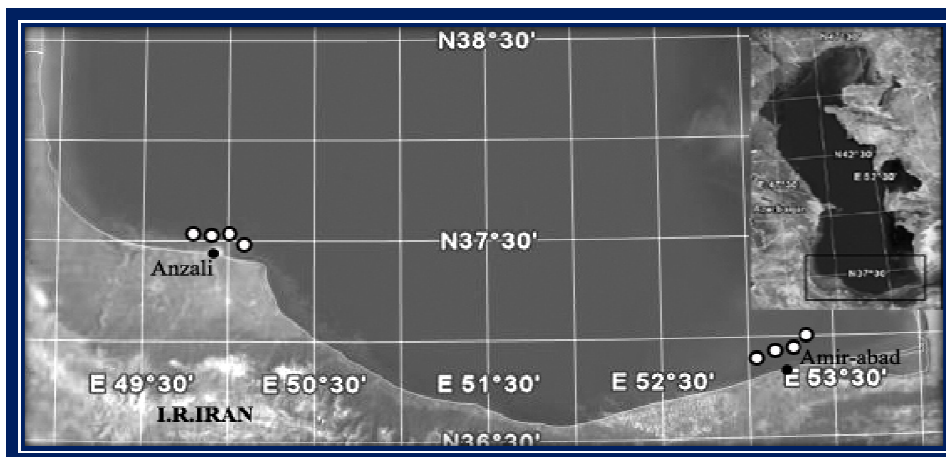
۲- مواد و روش کار

۲-۱- نمونه برداری برای مطالعه جمعیت کفال پوزه باریک

در این بررسی پس از مطالعه اولیه و تعیین ایستگاه‌ها ۳-۵ گرم از بافت باله دمی از ۴۵ عدد ماهی کفال پوزه باریک، از هر منطقه ۱۵ عدد از صیدگاه‌های شیلات مناطق انزلی، ساری و تالاب گمیشان در زمستان ۸۹ و پائیز ۹۰ جدا و در اتانول خالص فیکس گردید و به آزمایشگاه بیوتکنولوژی پژوهشکده اکولوژی دریای خزر شهرستان ساری منتقل گردید. کلیه نمونه برداری‌ها با استفاده از تور پره انجام شد. جدول ۱-۲ تعداد و پراکنش و موقعیت جغرافیایی نمونه‌های جمع‌آوری شده از ماهی کفال پوزه باریک را در ایستگاه‌های مختلف نشان می‌دهد.

جدول (۱-۲). موقعیت جغرافیایی ایستگاههای نمونه‌برداری شده

موقعیت	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	ایستگاه نمونه برداری	تعداد نمونه
گیلان	49° 21' 31"	37° 29' 00"	تعاونی پره شهیدنوبخت انزلی	۱۵
مازندران	45° 34' 21"	40° 26' 34"	تعاونی پره آزادی لاریم ساری	۱۵
گلستان	53° 35'	37° 07'	تالاب گمیشان	۱۵

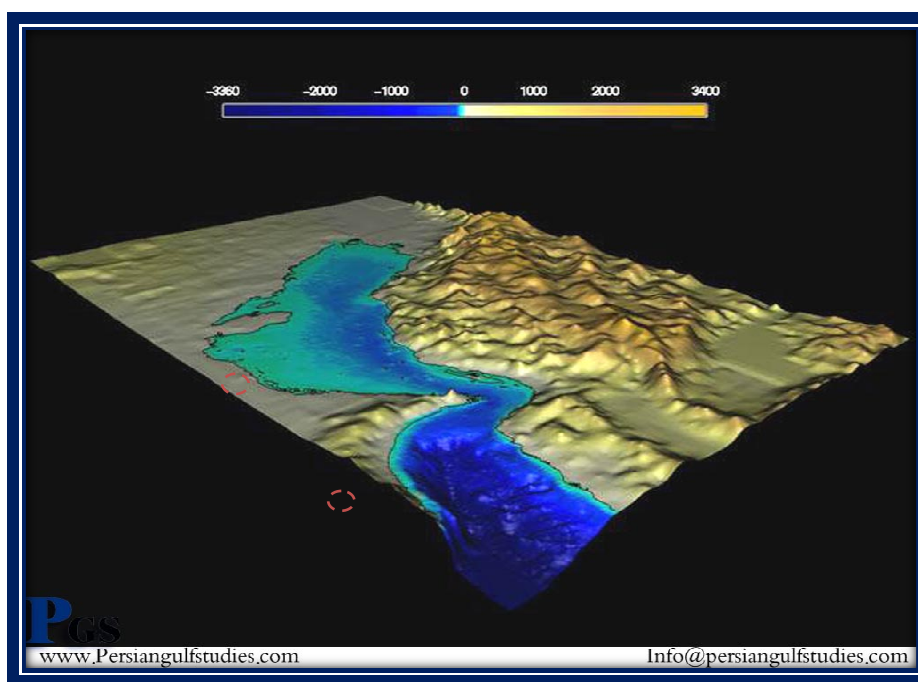
شکل ۱-۲: محل نمونه برداری از دریای خزر

۲-۲- نمونه برداری برای بررسی رابطه فیلوژمی ۶ گونه کفال آبهای ایران

ابتدا ۱۰ نمونه از هر کدام از کفال ماهیان آبهای دریای خزر (*Liza aurata* و *Liza saliens*) از سواحل امیرآباد ساریو تالاب گمیشان گرگانبا استفاده از صید پره جدول (۱-۲)، و ۱۰ نمونه از هر کدام از کفال ماهیان آب های جنوب ایران (*Liza subviridis*, *Mugil cephalus*, *Valamugil buchani*) از سواحل دریای عمان، بندرعباس با استفاده از تور گوشگیر از صیادان محلی جدول (۲-۲)، تهیه گردیدند. همچنین ۱۰ نمونه از کفال خاکستری وارداتی از مصر که در استخرهای ایستگاه تحقیقات شیلات گمیشان تابع مرکز تحقیقات ذخایر آبزیان آبهای داخلی گرگان نگهداری می شوند، فراهم شدند. پس از شناسایی بوسیله کلیدهای موجود (Coad, 1995; FAO, 1983)، قطعه ای از بافت باله دمی هر ماهی توسط اسکالپل جدا و در اتانول مطلق تثبیت و جهت استخراج DNA به آزمایشگاه ژنتیک مولکولی پژوهشکده اکولوژی دریای خزر واقع در ساری منتقل شد. (محل های نمونه برداری در اشکال ۱-۲ و ۲-۲ آمده است).

جدول ۲-۲: مشخصات جغرافیایی محل های نمونه برداری

مختصات جغرافیایی	محل نمونه برداری
۴۶° ۵۱' ۱۶" N ۴۰° ۵۱' ۴۰" E	امیرآباد ساری
۳۷° ۲۰' ۷۸" N ۵۴° ۰۴' ۹۶" E	تالاب گمیشان
۵۶° ۱۵' ۰۰" N ۲۷° ۰۷' ۱۲" E	ساحل محله سورو (بندرعباس)
۵۶° ۲۸' ۵۷" N ۲۷° ۰۷' ۵۸" E	بین (شمال) هرمز و خور یکشنبه
۵۶° ۴۶' ۰۳" N ۲۷° ۰۷' ۲۷" E	بندر کلاهی (خلیج فارس)

شکل ۲-۲: محل نمونه برداری از خلیج فارس و دریای عمان

۱-۲-۲- استخراج DNA

• استخراج DNA ژنومی به روش استات آمونیوم

استخراج DNA ژنومی با کمیت و کیفیت مطلوب از نیازهای اساسی زیست شناسی مولکولی است. بیشتر روش-های تجاری استخراج DNA زمان بر هستند. استخراج DNA اولین و مهم ترین نیاز در اجرای تحلیل های ژنتیکی، مانند پی بردن به جهش پی بردن به توالی و عملکرد بخش ویژه ای از ژنوم است. موفقیت ناشی از استخراج مناسب DNA به خلوص عالی و غلظت بالای DNA استخراج شده وابسته است. از طرفی در سالهای اخیر ژنتیکی مولکولی یک ابزار قدرتمند در برنامه های مختلف اصلاح نژاد، بررسی ژنتیک جمعیت و غیره بوده است. معمولاً کیفیت DNA با عواملی مانند عدم آلودگی ناشی از RNA، پروتئین، لیپید، و سایر ساختارهایی که برای آنزیم Taq پلی مرز در واکنش زنجیره ای پلی مرز (PCR) و آنزیم های برشی مزاحم سنجیده می شوند.

بطور کلی استفاده از مارکرهای مولکولی آنالیزهای دقیقتری از توان ژنتیکی ماهی، جامعه یا جمعیت قبل از بیان فنوتیپ های آن را فراهم میکند (Liu and Cordes, 2004). این فرصت های فراهم شده برای تخمین تنوع ژنتیکی نیازمند مطالعه مدیریت ذخایر ماهی و حفاظت عملی آنها نیاز است (Lopera-Barrero et al., 2006).

هرچند که شدنی بودن این مطالعات گاهی بوسیله مشکلات بیشمار در ایزوله کردن و بدست آوردن DNA با یک کیفیت خوب در یک مقدار کافی محدود میشود (Aranishi, 2006; Wasko et al., 2003).

استفاده از روش های نمونه برداری مناسب، نوع بافت و استفاده از پروتوکل های مناسب برای استخراج DNA جنبه های حیاتی مطالعات مبتنی بر PCR می باشد. در ماهی استفاده از باله ها (Lopera-Barrero et al., 2006; Nam et al., 2003; Wasko et al., 2003) ، خون اسپرم (Cumplings and Thorgaard, ۱۹۹۴) ، فلس (Adcock et al., 2000) ؛ (Sire et al., 2000; Wasko et al., 2003; Yue and Orban, 2001) سلول های دهانی (Livia et al., 2006)، تخمک ها (Aranishi, 2006) و ماهیچه (Chakraborty et al., 2006; Weber et al., 2003) نیازمند چندین پروتوکل بودند که Chelex 100 (Sigma, USA) ، سیلیکا، میکروویو، نیتروژن مایع، فنل - کلروفورم، استات آمونیوم و پروتوکل نمک به طور گسترده ای استفاده شد. پروتوکل استفاده از استات آمونیوم جهت استخراج DNA ساده، آسان و بدون آلودگی خارجی برای بدست آوردن DNA با کیفیت خوب در مقادیر کافی از نمونه های بافتی ماهی است.

عموماً mtDNA ماهیان هوموپلاسمیک است، به این مفهوم که تمامی مولکول های یک موجود با هم متشابه می باشند. از اینرو می توان هر بافتی را به عنوان منبع DNA به کار برد. mtDNA هر سلول در چند نسخه وجود دارد، بنابراین جداسازی و تخلیص آن نسبتاً آسان است (Brown, 1985).

اصول کلی استخراج

- شکستن سلول برای از بین بردن دیواره هسته که معمولاً با استفاده از شوک های اسمزی صورت می گیرد.
- هضم پروتئین ها با استفاده از دترجنت های یونی مانند سدیم دودسیل فسفات (SDS) که سبب تخریب غشاء سلولی و پروتئین متصل به DNA می شود، انجام می شود. تیمار آنزیمی (پروتئیناز K) نقش پروتئین زدایی دارد. فعالیت بهینه این آنزیم در حضور SDS، در دمای ۵۵ تا ۶۵ درجه سانتی گراد است.
- رسوب پروتئین ها. در DNA حاصل از هضم ناخالصی هایی وجود دارد. جهت رسوب پروتئین ها از استات آمونیوم استفاده می شود.
- رسوب دادن DNA که معمولاً با استفاده از الکل یا اتانول صورت می گیرد.

• محلول های لازم جهت استخراج DNA به روش استات آمونیوم

- سدیم دودسیل سولفات (SDS) ۱۰ درصد
 - STE
 - پروتئیناز K
 - استات آمونیوم
 - ایزوپروپانول
 - اتانول ۷۰٪
 - اتانول ۱۰۰٪
- تمامی نمونه ها بوسیله شکستن سلول ها، جدا نمودن پروتئین ها و هیدرات های کربن از اسیدهای نوکلئیک و در نهایت رسوب دادن DNA از بافت ها استخراج گردید.
- به منظور استخراج DNA از ماهیان به روش استات آمونیوم با مراحل زیر به ترتیب انجام گردید:
- ۱- حدود ۵۰ میلی گرم از نمونه باله ماهی کاملاً خشک گردید و به تیوپ ۱/۵ میلی لیتری منتقل و له شد.
 - ۲- سپس برای هضم بافت مورد نظر بویژه پروتئین ها بر روی آن ۵۰۰ میکرولیتر از بافر STE، ۵۰ میکرولیتر SDS (سدیم دودسیل سولفات) ۱۰ درصد و ۳ میکرولیتر پروتئیناز K اضافه گردید.

۳- جهت فعال نمودن کامل آنزیم تیوب حاوی نمونه به مدت ۴۵ دقیقه تا ۱ ساعت در شیکر قرار داده و پس از آن به مدت یک شب در بن ماری ۵۰ تا ۵۵ درجه سانتی گراد قرار داده شد، در طی این مدت نمونه به طور کامل هضم شده و بصورت امولسیون غلیظ در آمد.

۴- پس از یک شب قرار گرفتن نمونه ها در بن ماری نمونه ها خارج شده و به هر تیوب ۱۶۰ میکرولیتر استات آمونیوم اضافه شد و برای مدت حداقل یک ساعت با استفاده از شیکر بهم زده و بلافاصله در ۱۳۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ گردید.

۵- به آرامی ۵۰۰ میکرولیتر از فاز بالایی را توسط یک نمونه بردار جدا کرده و در داخل تیوب جدیدی ریخته و برای حذف بقایای استات آمونیوم بر روی آن ۵۰۰ میکرولیتر ایزوپروپانول اضافه نموده، لوله ها بوسیله دست به آرامی چندین مرتبه سر و ته شدند و در ۱۳۰۰۰ دور به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفیوژ گردیدند و فاز بالایی محلول دور ریخته شد.

شکل ۳-۲. جداسازی محلول بالای استات با استفاده از سمپلر

شکل ۴-۲. مرحله سانتریفیوژ، بعد از اضافه کردن استات

۶- جهت خارج نمودن کامل ایزوپروپانول، ۱۰۰ میکرولیتر الکل ۷۰٪ به لوله ها اضافه شد و در دور ۱۳۰۰۰ به مدت ۲ دقیقه سانتریفیوژ گردید.

۷- پس از عمل سانتیفریوژ فاز الکل جدا شد و تیوپ ها در دمای اتاق قرار داده شد تا تمام الکل آن خشک و تبخیر شود.

۸- پس از خشک شدن بر روی رسوب DNA ۱۰۰ میکرولیتر آب مقطر استریل اضافه شد و در بن ماری در دمای ۴۰ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ دقیقه قرار داده شد تا DNA بطور کامل در آب حل هضم گردد. پس از آن نمون ها در فریزر ۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری شدند.

• روش فنل کلروفرم

استخراج DNA با بهینه سازی روش فنل - کلروفرم انجام گردید (Fevolden & Pogson, 1997). در این روش مقدار ۵۰-۱۰۰ میلیگرم از بافت باله دمی درون یک میکروتیوپ قرار داده شد و پس از خرد کردن، مقدار ۵۰۰ میکرولیتر بافر STE (۰/۰۵ Tris-مولار، ۰/۰۱ EDTA-مولار، ۰/۱ NaCl-مولار - PH= 8)، ۵۰ میکرولیتر SDS ۱۰ درصد و ۳ میکرولیتر پروتئیناز K به آن اضافه شد. نمونه ها به مدت ۳-۴ ساعت در حمام آب گرم ۵۰ درجه سانتیگراد قرار گرفتند و سپس مقدار ۵۰۰ میکرولیتر فنل به آن اضافه شد. پس از این مدت، لوله ها ۳۰-۲۰ دقیقه در دمای اتاق بر روی شیکر قرار داده شدند و سپس در ۱۳۰۰۰ rpm به مدت ۵ دقیقه سانتیفریوژ گردیدند. پس از سانتیفریوژ، لایه رویی بدقت جدا و به یک میکروتیوپ دیگر منتقل گردید. سپس مقدار ۵۰۰ میکرولیتر کلروفرم به آن اضافه و به مدت ۵ دقیقه با دور ۱۳۰۰۰ سانتیفریوژ شد. پس از سانتیفریوژ، مجدداً لایه رویی جدا و مقدار ۴۰ میکرولیتر استات سدیم ۲ مولار و حدود ۲ برابر حجم برداشت شده (حدود ۸۰۰ میکرولیتر) اتانول مطلق به آن اضافه شد. سپس نمونه ها به مدت ۱۵ دقیقه در دور ۱۳۰۰۰ سانتیفریوژ شدند. در ادامه، رسوب شیری رنگ تشکیل شده با اتانول ۷۰ درجه شسته شد و پس از خشک شدن، مقدار ۵۰ میکرولیتر آب مقطر استریل به آن اضافه گردید و به مدت ۳۰-۴۰ دقیقه در حمام آب گرم ۳۷ درجه سانتیگراد قرار گرفت تا DNA حل گردد. نمونه ها در فریزر در دمای ۲۰- درجه سانتیگراد تا زمان استفاده نگه داری شدند.

۲-۳- ارزیابی کیفیت DNA استخراج شده با استفاده از روش الکتروفورز ژل آگارز

دستگاه الکتروفورز حاوی محلول بافر الکتروود (TBE 1X) بوده و تنها مسیر عبور جریان الکتریکی ژل الکتروفورز می باشد. اساس کار الکتروفورز بر پایه قرار گرفتن ذرات باردار در مسیر جریان الکتریکی می باشد. DNA به دلیل دارا

بودن گروه های فسفات در ساختمان خود دارای بار منفی میباشد، پس انتظار میرود که پس از قرار گرفتن نمونه ها در داخل ژل و برقراری جریان الکتریکی نمونه های DNA به سمت قطب مثبت حرکت کرده و بسته به بار الکتریکی و وزن مولکولی در قسمتهای متفاوتی از ژل نسبت به مبدا حرکت قرار میگیرند. که هم زمان با جریان، جابجایی DNA که دارای بار منفی است انجام میگیرد که در پایان با استفاده از دستگاه ژل داکيومنشن و اشعه UV و خاصیت فلوروسانس ایجاد شده، باندهای DNA مورد ارزیابی قرار میگیرد.

۱-۳-۲- محلول های لازم جهت الکتروفورز روی ژل آگارز

- بافر TBE

- لودینگ بافر

- محلول اتیدیوم بروماید

- ژل آگارز

برای آماده کردن ژل آگارز ۱٪ جهت ارزیابی کیفی DNA استخراج شده با توجه به حجم پلیتی که ژل در آن ریخته میشود طی مراحل زیر انجام شد:

۱- سینی مخصوص ژل را در محلی مسطح قرار داده و شانه روی ژل قرار داده شده بطوری که تا یک میلی متر با کف سینی ژل فاصله داشته باشد و دو طرف سینی با استفاده از چسب نواری بسته می شود.

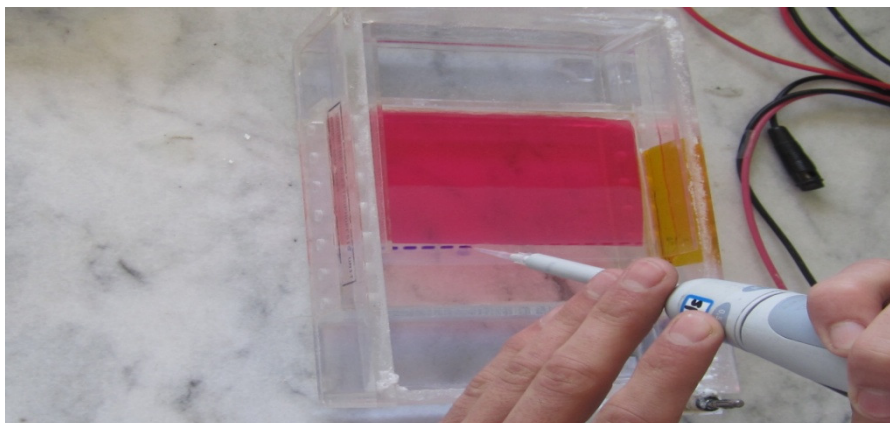
۲- برای تهیه ژل آگارز یک درصد ۲۰ میلی لیتر بافر TBE (10x) را در ارلن ریخته و ۰/۲ گرم آگارز به آن اضافه گردید.

۳- سوسپانسون حاصله را روی شعله حرارت داده تا آگارز آن حل و شفاف شود و سپس ارلن در دمای محیط آزمایشگاه قرار میگیرد تا سرد شود.

۴- محلول حاصله را پس از سرد شدن در سینی ژل ریخته و اجازه داده شد تا منعقد گردد.

۵- پس از بسته شدن حامل های دو طرف سینی را باز و ژل به آرامی داخل تانک الکتروفورز قرار داده شد و پس از مدتی شانه ژل به آرامی از ژل خارج گردید.

۶- ۶ میکرولیتر از DNA ژنومی همراه با ۳ میکرولیتر بافر سنگین کننده کاملاً مخلوط و با دقت به هریک از چاهک های مستطیلی شکل ژل (well) ریخته شد.

شکل ۵-۲- ریختن مخلوط بافر سنگین کننده به همراه DNA داخل چاهک ها

۷- تانک الکتروفورز به دستگاه مولد برق با ۹۰ ولت و ۱۲۰ میلی آمپر به مدت ۳۰ الی ۴۵ دقیقه وصل گردید.

شکل ۶-۲- تانک الکتروفورز افقی

۸- پس از رسیدن بافر سنگین کننده به انتهای ژل مورد نظر، ابتدا ژل به مدت کوتاه داخل رنگ اتیدیوم بروماید گذاشته شد تا حدی که فقط باندهای مورد نظر قابل دیدن با اشعه UV باشند. پس از آن به دستگاه ژل داکيومنشن منتقل گردید و کیفیت DNA از لحاظ خلوص، آلودگی و شکستگی DNA مورد ارزیابی قرار گرفت.

۴-۲- آماده سازی آغازگر

انتخاب آغازگر بر اساس ترادف DNA ژنومی از ناحیه 16S rRNA ماهی *Mugil cephalus* برگرفته شده از مقاله Palumbi *et al.*, 1991 صورت گرفت. بعد از مطالعه توالی ژنومی DNA این گونه توسط جستجوی اینترنتی در بانک ژنی (NCBI) یک جفت آغازگر بطول ۲۰ باز انتخاب گردید.

آغازگر دارای غلظت ۱۰۰ میکرومول بود و برای واکنش غلظت ۳۰ پیکومول نیاز بود از اینرو ۳۰ میکرولیتر از هر آغازگر در تیوپ های ۰/۵ میلی لیتری به صورت جداگانه ریخته و به هر کدام ۷۰ میکرولیتر آب مقطر اضافه شد و در ۲۰- درجه سانتی گراد قرار داده شد.

از آنجایی که داشتن توالی DNA مربوط به یک منطقه خاص از ژنوم یک گونه این اجازه را میدهد تا همین منطقه خاص از ژنوم مربوط به گونه های بسیار نزدیک یا جمعیت های مشابه از یک گونه را با همان آغازگر تکثیر کرد لذا میتوان از پرایمر طراحی شده بر اساس ژن 16S rRNA گونه *Mugil cephalus* برای گونه *Liza saliens* استفاده کرد.

۱-۴-۲- رقیق کردن پرایمر

رقیق کردن پرایمر بر اساس اطلاعات داده شده در کاتالوگ پرایمرها صورت گرفت. غلظت پرایمرها بر اساس پیکومول داده شده بود، ابتدا پودر پرایمر با استفاده از ۱۰۰ میکرولیتر آب رقیق شد، برای کار روزانه محلولی (Working) از پرایمرها با غلظت ۵۰ پیکومول با استفاده از رابطه $N_1 \times V_1 = N_2 \times V_2$ ساخته شد.

۵-۲- واکنش PCR

۱-۵-۲- مواد مورد استفاده جهت انجام واکنش PCR

- DNA الگو

- بافر PCR

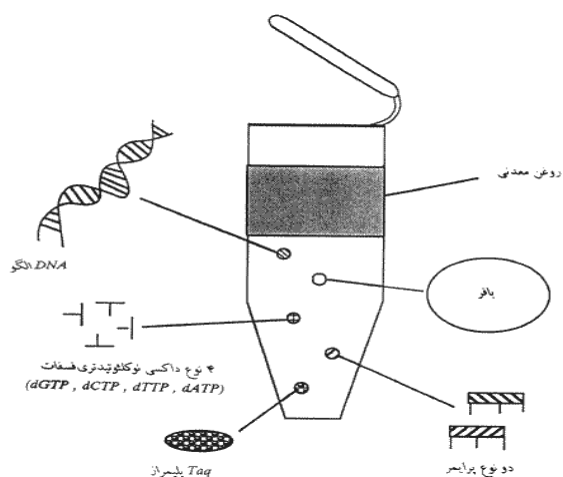
- کلرید منیزیم (MgCl₂):

- دی اکسی نوکلئوتیدتری فسفات (dNTP)

- آنزیم Taq پلی مراز

- پرایمر

- آب مقطر

شکل ۲-۲-۱ اجزای PCR در لوله پلی پروپیلن آماده برای انجام PCR

واکنش زنجیره ای پلیمرز با استفاده از یک جفت پرایمر برگرفته شده از مقاله Palumbiet al., 1991 که جهت تکثیر توالی نوکلئوتیدهای 16S rRNA، ژنوم میتوکندری *Mugil cephalus* به کار برده بود، از طریق شبکه اینترنتی بدست آمد.

ترادف ژنی پرایمر مورد نظر عبارتست از:

پرایمر جلوبر: 5'-CGCCTGTTTATCAAAAACAT-3'

پرایمر معکوس: 5'-CCGGTCTGAACTCAGATCACG-3'

انتظار می‌رفت با توجه به نتایج مقاله مورد نظر، اندازه محصول PCR ناحیه 16S rRNA ماهی کفال می‌باید حدود ۵۵۲ جفت باز می‌بود.

واکنش PCR با استفاده از ۵μl بافر PCR (۱۰X)، dNTP با غلظت ۲۰۰μM، واحد آنزیم Taq DNA polymerase،

MgCl₂ با غلظت ۲/۵mM، ۵۰ تا ۱۰۰ng DNA هدف و آب مقطر به اندازه‌ای که حجم نهایی محلول واکنش به

۵۰μl برسد، انجام شد. بهتر است آب مقطر ابتدا در یک تیوپ ریخته شده و سپس بقیه مواد به آب مقطر اضافه

شود. باید توجه داشت که Taq حتما داخل خود محلول خالی شود و پس از اضافه شدن آن سریع پس از تکان

داده شدن تیوپ ها به دستگاه منتقل شود.

شکل ۸-۲- آماده نمودن نمونه برای PCR

۲-۵-۲- بهینه کردن PCR و پروفیل های حرارتی آن

در مرحله اول با دادن دامنه حرارتی ، بهترین دمای اتصال آغازگر بر روی نمونه ها بدست آمد از اینرو دستگاه در یک دامنه حرارتی ۶۵-۵۵ درجه سانتیگراد قرار داده شد. دمای مورد استفاده برای انجام واکنش که در دامنه حرارتی بهترین نتیجه را داد، دمای ۵۷-۵۶^oc بود.

در پایان، محصولات PCR را به یخچال ۴ درجه سانتی گراد انتقال دادیم تا برای آزمایش های بعدی که شامل انتقال بر روی ژل آگارز ۱/۵٪ برای سنجش کیفیت محصول PCR در دسترس باشد. پس از آزمایش فوق ، محصولات PCR به فریزر ۲۰- درجه سانتی گراد انتقال داده شد.

جدول ۳-۲- برنامه های داده شده به دستگاه PCR

تعداد چرخه (سیکل)	زمان (دقیقه)	درجه حرارت (سانتیگراد)	مراحل	
۱	۳	۹۵	واسرشته سازی اولیه	Denaturation
۳۲	۰/۷۵	۹۵	واسرشته سازی	Denaturation
۳۲	۰/۷۵	۵۶-۵۷	الحاق	Anneling
۳۲	۰/۷۵	۷۲	بسط	Extention
۱	۵	۷۲	بسط نهایی	Elongation

۶-۲- الکتروفورز محصول PCR با استفاده از ژل آگارز

محصول PCR به روش الکتروفورز با ژل آگارز ۱/۵٪ مورد ارزیابی قرار گرفت و قطعات تکثیر شده از نظر کیفیت و شارپ بودن باند حاصله بررسی شد.

محصول PCR بدست آمده روی ژل آگارز ۱/۵٪ طی مراحل زیر الکتروفورز گردید:

۱-۶-۲- مواد مورد نیاز

- پودر آگارز

- محلول (1x)TBE

- ارلن مقاوم در برابر حرارت

- محلول رنگی اتیدیوم برماید

- بافر سنگین کننده (Loading Buffer)

- سینی یا پلیت مخصوص ریختن ژل در آن

- شانه مخصوص ایجاد چاهک

برای آماده کردن ژل آگارز با توجه به حجم پلیتی که ژل در آن ریخته میشود طی مراحل زیر انجام شد:

۱- سینی مخصوص ژل را در محلی مسطح قرار داده و شانه روی ژل قرار داده شده بطوری که تا یک میلی متر با کف سینی ژل فاصله داشته باشد و دوطرف سینی با استفاده از چسب نواری بسته شد.

۲- برای تهیه ژل آگارز ۱/۵٪ ۲۰ میلی لیتر بافر (10 x)TBE را در ارلن ریخته و ۰/۳ گرم آگارز به آن اضافه گردید.

۳- سوسپانسون حاصله را روی شعله حرارت داده تا آگارز آن حل و شفاف شود و سپس ارلن در دمای محیط آزمایشگاه قرار میگیرد تا سرد شود.

۴- ژل حاصله را پس از سرد شدن در سینی ژل ریخته و اجازه داده شد تا منعقد گردد.

۵- پس از بسته شدن حامل های دوطرف سینی را باز و ژل به آرامی داخل تانک الکتروفورز قرار داده شد و پس از مدتی شانه ژل به آرامی از ژل خارج گردید.

۶- ۶ میکرولیتر از محصول PCR همراه با ۳ میکرولیتر بافر سنگین کننده کاملاً مخلوط و با دقت به هریک از چاهک های مستطیلی شکل ژل (well) ریخته شد.

۷- تانک الکتروفورز به دستگاه مولد برق با ۹۰ ولت و ۱۲۰ میلی آمپر به مدت ۳۰ الی ۴۵ دقیقه وصل گردید.

۸- پس از رسیدن بافر سنگین کننده به انتهای ژل مورد نظر ابتدا ژل به محلول رنگی اتیدیوم بروماید برای رویت در اشعه UV قرار داده شد، سپس به دستگاه ژل داکيومنشن منتقل گردید و کیفیت محصول PCR از لحاظ شارپ بودن، پرنور بودن و نداشتن اسمیر مورد ارزیابی قرار گرفت.

۲-۲- تعیین توالی (Sequencing) مستقیم محصولات PCR

عمل تعیین توالی با روش خاتمه زنجیره بادی داکسی (ddNTP) که بوسیله Sanger، در سال ۱۹۷۷ میلادی ابداع شد (Pherson *et al.*, 2000) انجام شد.

در این راستا محصولات بدست آمده از واکنش PCR برای تعیین توالی به شرکت بیونر کره جنوبی فرستاده شد. در نهایت داده های بدست آمده از تعیین توالی قطعه ۵۵۲bp ژن 16S rRNA میتوکندریایی با استفاده از نرم افزارهای Bio Edit, DnaSP و MEGA4 مورد بررسی قرار گرفت که نتایج در فصل بعد آمده است.

۲-۸- نرم افزارهای مورد استفاده برای آنالیز توالی های بدست آمده از نمونه های جمعیت شناسی

۲-۸-۱- BioEdit

جهت تصحیح توالی های زیستی بکار می رود که در محیط Windows 95/98/NT/2000/XP قابل نصب و اجرا است. این نرم افزار می تواند عملیات پایه ای مانند تصحیح، alignment، دستکاری و آنالیز داده ها را برای توالی های نوکلئوتیدی و پروتئینی انجام دهد. سپس خروجی داده ها به صورت FASTA ذخیره میکنیم تا مرحله بعدی با نرم افزار DnaSP انجام شود.

۲-۸-۲- DnaSP (DNA Sequence Polymorphism)

این نرم افزار بیشتر در ژنتیک جمعیت ها مورد استفاده قرار میگیرد. این نرم افزار در محیط Windows قابل اجرا بوده و می تواند تعداد بسیار بالایی از توالی ها را مورد آنالیز قرار دهد. از کارایی های این نرم افزار میتوان به موارد زیر اشاره نمود:

- آنالیز پلی مورفیسم DNA از توالی نوکلئوتیدی

- بررسی ژنتیک مولکولی جمعیت

- اندازه گیری و محاسبه تنوع نوکلئوتیدی DNA درون و بین جمعیت در مکان های غیر گذشته یا غیر مشابه

- اندازه گیری جریان ژنی

- بررسی پارامترهای حفاظت ژنی

در این تحقیق از نرم افزار DnaSP برای تبدیل داده ها به فرم MEGA استفاده شده است.

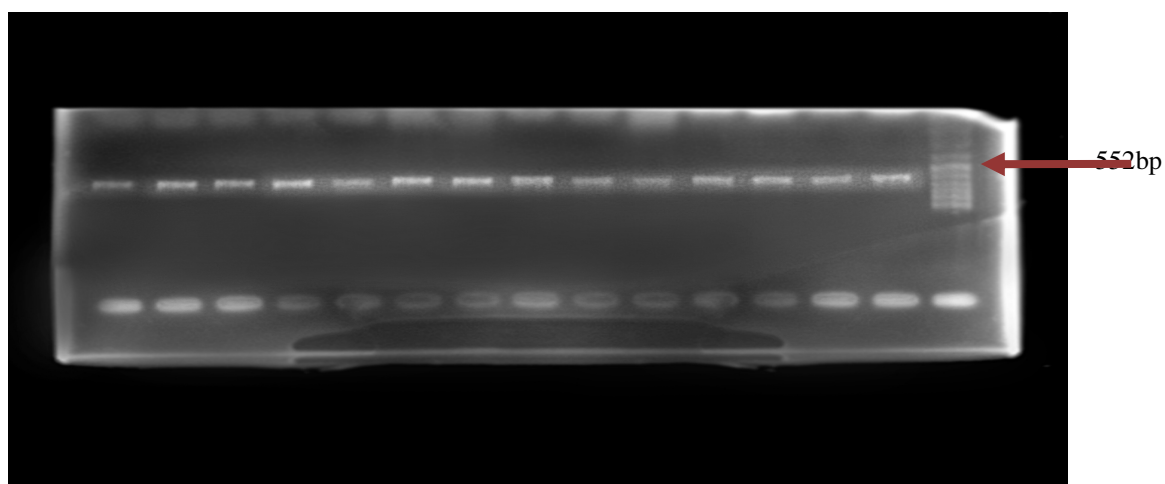
۳-۸-۲- MEGA 4 (Molecular Evolutionary Genetic Analysis, Version 5.0)

داده های مورد استفاده در این نرم افزار می تواند از هر دو نوع پروتئینی و اسیدنوکلئیکی باشد که این داده ها در این نرم افزار قابل تصحیح می باشند. توالی های داده شده به صورت فرمت های MEGA, NEXUS و FASTA قابل خواندن و ذخیره می باشند. از روش های بسیار متنوع و مهم آماری برای محاسبات فیلوژنی و رسم درخت فیلوژنی می توان در این نرم افزار استفاده کرد.

۳- نتایج

۳-۱- بررسی جمعیت کفال پوزه باریک

استخراج ژنوم میتوکندری به روش استات آمونیوم در مورد تمامی نمونه های ماهی کفال پوزه باریک انجام شد. کیفیت DNA استخراج شده مورد ارزیابی قرار گرفت که از کیفیت مطلوبی برخوردار بود. محصول PCR بدست آمده برای تمام نمونه ها حدود ۵۵۲ جفت باز بود که در شکل ۳-۱ نشان داده شده است. پرایمر استفاده شده برای تمام نمونه ها باعث تکثیر قطعه ژن 16S rRNA میتوکندریایی مورد نظر شد. نهایتاً نتایج بدست آمده از تعیین توالی محصولات بدست آمده مورد بررسی قرار گرفت که در ادامه ذکر خواهد شد.

شکل ۳-۱- نمایش باند حاصل از PCR روی ژل آگارز ۱/۵٪

۳-۱-۱- بررسی توالی ژن 16S rRNA میتوکندریایی

در نتیجه تعیین توالی ژن 16S rRNA با دستگاه تعیین توالی، قطعه ۵۵۲bp بدست آمده در نمونه های مختلف با استفاده از نرم افزارهای مختلف مورد بررسی قرار گرفت و تفاوت های نوکلئوتیدی در نمونه ها مشخص گردید. همانطور که گفته شد نمونه ها از طریق شرکت بیونر کره جنوبی فرستاده شدند اما تعداد ۲ نمونه با توجه به غلظت کم DNA آنها جواب قابل قبولی نداشتند از رو مورد بررسی قرار نگرفتند.

تمامی توالی ها با شماره ثبت (FJ874767, EF437095, AY169702, GQ258709-10) از گونه مورد نظر در GenBank موجود بودند.

۲-۱-۳- توالی بدست آمده از نمونه *L.saliens*

GGGCTGACTCAGACGGGAGGTGCTGCCTGTCCTGTGACCCCTGGTTCAACGGCCGCGGTATTTTGA
CCGTGCAAAGGTAGCGCAATCACTTGTCTCTTAAATGAGGACCTGTATGAATGGCACAACGAGGGC
TTAACTGTCTCCTTTCCCGGTGAGTCAAATGATCTTCCCGTGCAGAAGCGGGAATCCTAACATAA
GACGAGAAGACCCTATGGAGCTTTAGACTCCAGAACAGATCATGTAAGCTACCCCATAAAAACAG
GTAATAACTATTGAATTTCTGTTCCCTGTCTTTGGTTGGGGCGACCACGGGGAAGAAAAAACCC
CCATGTGGACCAGGAGCACATTACTCCTACAACCATGAGCCACAGCTCTAATGCACAAAACCTTTG
ACCATTAGATCCGGCAAAGCCGATCAACGGACCAAGTTACCCTAGGGATAACAGCGCAATCCCCTT
TAAGAGTCCATATCGACAAGGGGGTTTACGACCTCGATGTTGGATCAAGACATCCTAATGGTGCAG
CCGCTATTAAGGGTTCGTTTGTCAACGATTA AAGTCTTACGTGATCTGAGTTCAGAACCAGAGA

۳-۱-۳- مقایسه توالی های گونه مورد مطالعه

در جهت مقایسه توالی های گونه مورد مطالعه و مشخص نمودن نوکلئوتیدهای حفاظت شده وجهش یافته با استفاده از نرم افزار MEGA 4، تک تک نوکلئوتیدها در این گونه باهم مقایسه گردید که نتایج حاصل در ادامه نشان داده شده است. این بررسی ها نشان داد که از تعداد ۵۵۲ ناحیه مورد مطالعه تعداد ۴۸۵ ناحیه حفاظت شده و ۶۷ ناحیه متغیر وجهش یافته در توالی ژن نمونه های مورد مطالعه وجود دارد.

۴-۱-۳- آنالیز داده ها

تمامی توالی ها بوسیله برنامه Clustal X (Thompson et al., 1997) در نرم افزار BioEdit 7.1.3.0 ردیف شدند. تنوع DNA میتوکنندری با سنجش تنوع نوکلئوتیدی (π) و تنوع هاپلو تایپی (h) (Nei, 1987) برای هر جمعیت با استفاده از نرم افزار DnaSP 5.10.01 (Rozas et al., 2003) محاسبه شد. درخت نزدیک همسایه (Neighbor Joining) برای نمونهها با استفاده از نرم افزار Mega Version 5.05 رسم شد. فاصله ژنتیکی (Kumar et al., 2004) بین نمونه های مناطق بر اساس مدل Maximum Composite Likelihood، میانگین اختلاف جفت نوکلئوتیدی (Tamura et al., 2007) داخل نمونه ها و بین نمونه های مناطقا استفاده از نرم افزار Mega Version 5.05 بدست آمد. شاخص ثابت (Fst) (Hudson et al., 1992) برای بدست آوردن تمایز ژنتیکی در تمام مناطق و بین مناطق با استفاده از نرم افزار DnaSp 5.10.01 محاسبه شد. جریان ژنی (N_m) با استفاده از معادله $N_m = [(1/Fst)-1]/2$ (Weir and Cockerham, 1984).

۵-۱-۳- نتایج حاصل از آنالیز داده ها

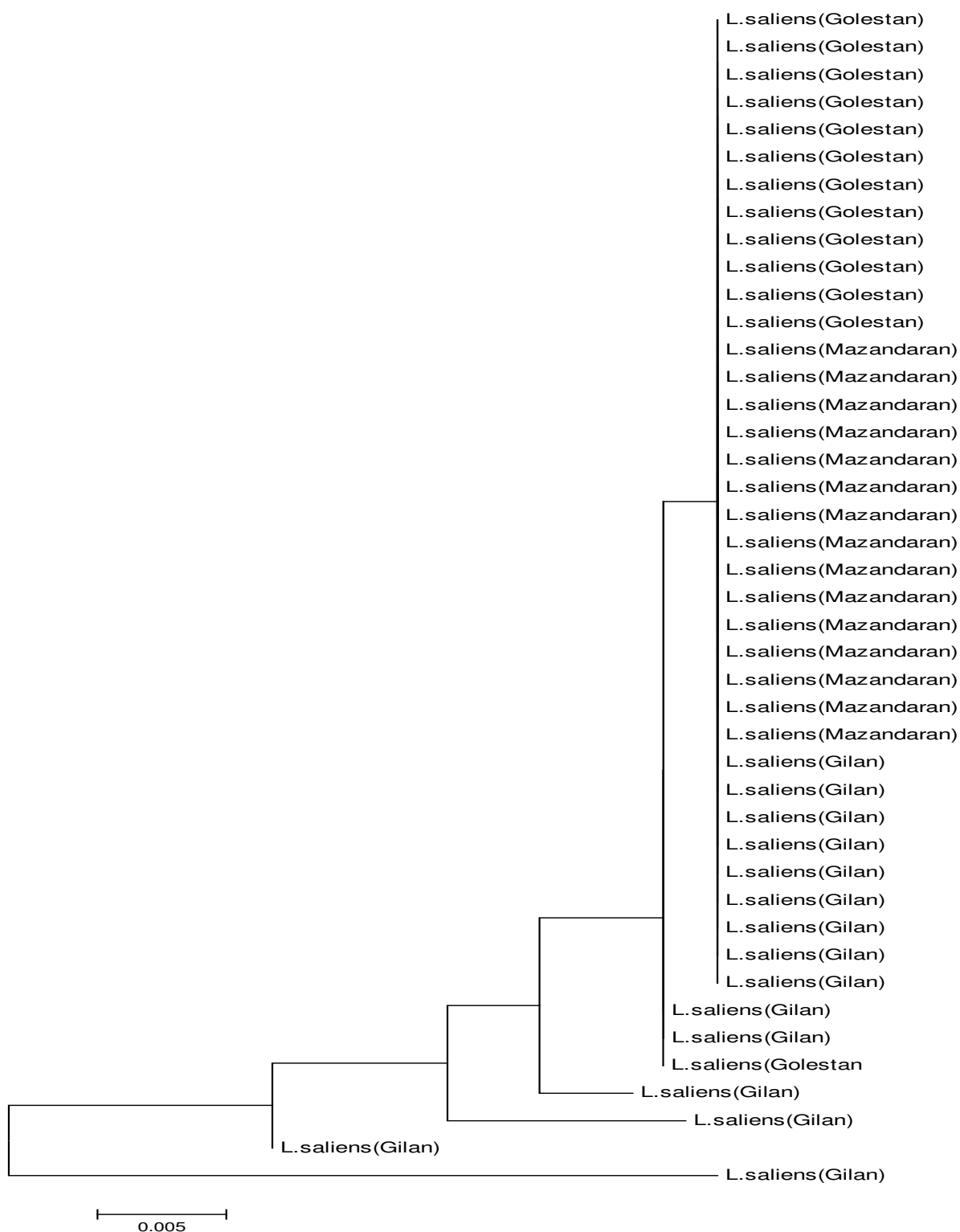
• تنوع توالی ها و توزیع هاپلوتایپ ها

توالی ردیف شده mtDNA ناحیه 16S rRNA ، پس از ردیف و ویرایش شدن شامل ۵۵۲ جفت باز (bp) بود. از میان توالی ها در مجموع ۶ هاپلوتایپ مشاهده شد و تعداد ۲۹ جایگاه متغیر بدست آمد. ۶ هاپلوتایپ در نمونه های منطقه گیلان (Ha1, Ha2, Ha3, Ha4, Ha5, Ha6) ، ۱ هاپلوتایپ در نمونه های منطقه مازندران (Ha1) و ۲ هاپلوتایپ در نمونه های منطقه گلستان (Ha1, Ha2) مشاهده شد. از بین هاپلوتیپ های بدست آمده، تمامی نمونه های *Liza saliens* در حوضه جنوبی دریای خزر سهم مشترکی در هاپلوتایپ Ha1 داشتند. هاپلوتایپ Ha2 بین مناطق گیلان و گلستان مشترک بود و چهار هاپلوتیپ Ha3, Ha4, Ha5, Ha6 در نمونه های منطقه گیلان منحصر بفرد بود (جدول ۳-۱). میانگین ترکیب اصلی نوکلئوتیدها در ناحیه 16S rRNA برابر: 21.81% (C), 24.83% (T), 23.70% (A), 29.65% (G) بود.

جدول ۳-۱- توزیع هاپلوتایپ میتوکندریایی در نمونه های *L. saliens* آنالیز شده در این مطالعه

	مکان	گیلان	مازندران	گلستان	Σ
Ha1	9	15	1235		
Ha221	3				
Ha3	1			1	
Ha4	1		1		
Ha5	1			1	
Ha6	1			1	
					Σ 43 151513

درخت Njz بدست آمده از نمونه ها به دو شاخه اصلی تقسیم شده است، در شاخه اول شامل تمام هاپلوتایپ های بدست آمده از نمونه های *Liza saliens* در سه ناحیه گیلان و مازندران و گلستان گسترده شده بودند (Ha1, Ha2, Ha3, Ha4, Ha5)، تمامی نمونه های منطقه مازندران دارای یک هاپلوتایپ مشترک (Ha1) بودند و در یک شاخه قرار گرفتند که مقدار بسیار پائینی از تنوع نوکلئوتیدی (۰.۰۰۰) را نشان دادند در حالیکه در شاخه دوم تنها یک هاپلوتایپ باقیمانده (Ha6) از نمونه کفال منطقه گیلان بود.

شکل ۲-۳- درخت Nj بدست آمده از نمونه های ماهی کفال پوزه باریک

• آنالیزهای ساختار ژنتیکی

تنوع هاپلوتایپی (h) ژن 16s rRNA در نمونه های مناطق گیلان، مازندران و گلستان به ترتیب ۰/۶۴، ۰/۰۰ و ۰/۱۵ بود در حالیکه تنوع نوکلئوتیدی (π) به ترتیب ۰/۱۲۴، ۰/۰۰۰ و ۰/۰۰۱ بود (جدول ۳-۲).

جدول ۳-۲. تنوع ژنتیکی بین نمونه های *L.saliens* در سه منطقه (n : تعداد نمونه، h : تنوع هاپلوتایپی، π :

تنوع نوکلئوتیدی)			
منطقه	n	تعداد هاپلوتایپ	شاخص تنوع مولکولی
گیلان	۱۵	۶۰.۰۱۲۴۰.۶۴	$h\pi$
مازندران	۱۱۵	۰.۰۰۰	۰.۰۰
گلستان	۱۳	۲۰.۰۰۱	۰.۱۵
تمام نمونه ها	۴۳	۰.۰۰۴ ۸	۰.۲۹

نتایج بدست آمده از داده ها میزان پائینی از تنوع نوکلئوتیدی (Nei and Kumar, 2000) را بین نمونه ها نشان داد و اختلاف ژنتیکی بین نمونه ها معنی دار نبود ($p < 0.05$).

محاسبه میزان جریان ژنی در نمونه های سه منطقه حاکی از وجود جریان ژنی (N_m) را در بین سه منطقه بود و بین این سه منطقه جدایی تولید مثلی وجود ندارد.

برای اندازه گیری تمایز ژنتیکی از فاکتور F_{st} استفاده می شود که به طور مستقیم و یا از میان ارتباط با تعداد مهاجرت موثر برآورد کننده تمایز می باشد. میزان پائینی از ارزش F_{st} را در تمام نمونه های سه منطقه نشان داد (جدول ۳-۳).

جدول ۳-۳. ارزش جفت F_{st} بین نمونه های *L.saliens* مورد بررسی در مطالعه حاضر (سطح شاخص $P < 0.05$).

منطقه	گیلان	مازندران	گلستان
گیلان	-		
مازندران	۰.۱۱ -		
گلستان	۰.۰۹۰.۰۰ -		

میانگین فاصله ژنتیکی با استفاده از مدل Maximum Composite Likelihood (Tamura *et al.*, 2004) بدست آمد (جدول ۳-۴) که فواصل ژنتیکی بین نمونه های مناطق بسیار پائین بود و مقدار بالای شباهت ژنتیکی بود و جدول ۳-۴. مقادیر جفت فاصله ژنتیکی (*d*) بین نمونه های *L. saliens* مورد بررسی در مطالعه حاضر

منطقه	گیلان	مازندران	گلستان
گیلان	-		
مازندران	۰.۰۰۷ -		
گلستان	۰.۰۰۷	۰.۰۰۰ -	

داده های بدست آمده نشان داد که بین مناطق گلستان و مازندران فاصله ژنتیکی وجود ندارد. و مقدار کل فاصله ژنتیکی بدست آمده در تمام مناطق بود.

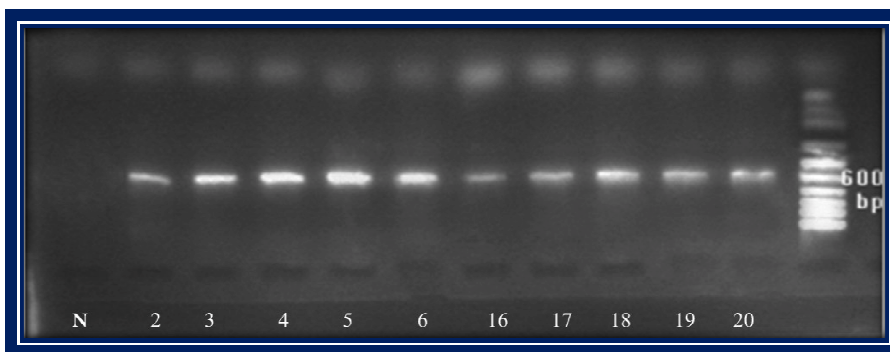
۳-۲- نتایج بررسی رابطه فیلوژنی

محصول PCR بدست آمده برای تمامی نمونه ها حدود ۵۵۰ تا ۶۰۰ جفت باز بود و همچنین اندازه باندها در تمامی گونه ها یکسان بودند و هیچ گونه هتروپلاسمی مشاهده نشد.

اسم نشانگر استفاده شده 50bp و اندازه باندهای این نشانگر حدود ۶۰۰ جفت باز بوده همانطوریکه شکل ۳-۱۵ نشان می دهد اندازه باند محصول ۵۵۰ تا ۶۰۰ جفت باز است (شکل ۳-۳). جفت پرایمر استفاده شده برای تمامی گونه ها باعث تکثیر قطعه ژن 16srRNA میتوکندریایی مورد نظر شد، بهترین برنامه حرارتی ترموسایکلر ۶۰ درجه سانتیگراد می باشد که خوشبختانه در همان اولین بار بدست آمد.

از هر گونه ماهی ۵ نمونه PCR شد و سپس تعیین توالی شد. نهایتاً نتایج بدست آمده از توالی محصولات بدست آمده

مورد بررسی قرار گرفت که در ادامه ذکر خواهد شد.

شکل ۳-۳: نمایش باند حاصل از PCR بر روی ژل آگاروز ۱/۵ درصد

۱-۲-۳- تعیین چیش نوکلئوتیدی محصولات PCR

• *Mugil cephalus*

توالی بدست آمده برای این گونه تا ۶۱۰ جفت باز طول خوانده شد. این توالی با CCTGCC شروع می شود و مانند تمامی توالی های بدست آمده از تمامی گونه های مورد مطالعه به CGATTAAAGTCTTA ختم می شوند که در زیر توالی کامل بدست آمده ارائه شده است.

```
CCTGCCNNGTGACCCCTGTCNNGGCCGCGGTATTTTAACCGCGCAAAGGTAGCGCAATCACTTGT
CCCTTAAATGAGAACCAGTATGAATGGCTAGACGAGGGCTTAACTGTCTCCTTTTCCCGACCAATG
AAATTGATCTTCCCGTGCAGAAGCGGGAATACTAACATAAGACGAGAAGACCCTGCGGAGCTTTA
GACGCCAGAATAGATCACGTCAAATATCTCTCTCAAACAGATAACAACAAATGAACCCTATTCCAC
GTCTTAGGTTGGGGCGACCACGGTGAACAGAAAAACCCCGCGTGGACTAAGAGCATATATTCAC
ATTTATCAATACTGCTTCTCACAACCATGAGCTACAGCTCTAAATAACAGAACTTCTGACCAAAAA
AATGATCCGGCAATGCCGATTAACGGACCAAGTTACCCAGGGATAACAGCGCAATCCTCTTTAGA
GTCCATATCGACAAGAGGGTTTACGACCTCGATGTTGGATCAAGACATCCTAATGGTGCAACCGCT
ATTAAGGGTTCGTTTGTTC AACGATTAAAGTCTTA(610bp)
```


Mugil capito •

توالی انتخاب شده برای این گونه 590 جفت باز طول دارد. این توالی با TCCTGCCTGCCCCAGTGACCCCTGTTCAACGGCCGCGGTATTTTAACCGCGCAAAGGTAGCGCAATC شروع می شود و مانند تمامی توالی های بدست آمده از تمامی گونه های مورد مطالعه به CGATTAAGTCTTA ختم می شوند که در زیر توالی کامل بدست آمده ارائه شده است.

```
TCCTGCCTGCCCCAGTGACCCCTGTTCAACGGCCGCGGTATTTTAACCGCGCAAAGGTAGCGCAATC
ACTTGTTCCTTAAATGAGAACCAGTATGAATGGCTAGACGAGGGCTTAACTGTCTCCTTTTCCCAAC
CAATGAAATTGATCTTCCCGTGCAGAAGCGGGAATACTAACATAAGACGAGAAGACCCTGCGGAG
CTTTAGACGCCAGAACAGATCACGTCAAATACCTCTCTCAAACAGGTAACAACAAATGAACCCGTG
TCCACGTCTTAGGTTGGGGCGACCACGGTGAACAGAAAAACCCCGCGTGGACTGAGAGCATATAAT
TCACACTTATTAATAC
TGCTTCTCACAACCATGAGCTACAGCTCTAAATAACAGAACTTCTGACCAAAAAAATGATCCGGCA
ACGCCGATTAACGGACCAAGTTACCCAGGGATAACAGCGCAATCCTCTTTAAGAGTCCATATCGA
CAAGAGGGTTTACGACCTCGATGTTGGATCAAGACATCCTAATGGTGCAACCGCTATTAAGGGTTC
GTTTGTCAACGATTAAGTCTTA (590bp)
```

Liza saliens •

توالی انتخاب شده برای این گونه ۵۸۰ جفت باز طول دارد. این توالی با GTCCTGCT شروع می شود و مانند تمامی توالی های بدست آمده از تمامی گونه های مورد مطالعه به CGATTAAGTCTTA ختم می شوند که در زیر توالی کامل بدست آمده ارائه شده است.

GTCCTGCCTGCCCTGTGACCCCTGGTTCAACGGCCGCGGTATTTGACCGTGCAAAGGTAGCGCAA
 TCACTTGTCTCTTAAATGAGGACCTGTATGAATGGCACAACGAGGGCTTAACTGTCTCCTTTCCCCG
 GTCAGTCAAATGATCTTCCCGTGCAGAAGCGGGAATCCTAACATAAGACGAGAAGACCCTATGG
 AGCTTTAGACTCCAGAACAGATCATGTAAGCTACCCCCATAAAACAGGTAATAACTATTGAATTTG
 TGTTCCCCTGTCTTTGGTTGGGGCGACCACGGGGAAGAAAAAACCCCATGTGGACCAGGAGCAC
 ATTACTCCTACAACCATGAGCCACAGCTCTAATGCACAAAACCTTTGACCATTAGATCCGGCAAAG
 CCGATCAACGGACCAAGTTACCCTAGGGATAACAGCGCAATCCCCTTTAAGAGTCCATATCGACAA
 GGGGGTTTACGACCTCGATGTTGGATCAAGACATCCTAATGGTGCAGCCGCTATTAAGGGTTCGTT
 TGTTCAACGATTAAAGTCTTA (580bp)

• *Valamugil buchani*

توالی انتخاب شده برای این گونه ۵۹۰ جفت باز طول دارد . این توالی با CCTGCCCT شروع می شود و مانند
 تمامی توالی های بدست آمده از تمامی گونه های مورد مطالعه به CGATTAAAGTCTTA ختم می شوند که در
 ذیل توالی کامل بدست آمده ارائه شده است.

CCTGCCCTGTGACCCCCAGTTTAAACGGCCGCGGTATTTGACCGTGCAAAGGTAGCGCAATCACTT
 GTCCCTTAAATGAGGACCTGTATGAATGGCACAACGAGGGCTTAACTGTCTCCTTTCCCCGGTCAAT
 GAAATTGATCTCCCCGTGCAGAAGCGGGGATCCTAACATAAGACGAGAAGACCCTATGGAGCTTTA
 GACTCCAGAACAGACCATGTCAGCTACTCCCTTAAACATAGTAGTAACTATTGAGCCTCTGTTCTC
 TGTCTTTGGTTGGGGCGACCACGGGGAAGAAAAAATCCCCCATGTGGACCGGGAGCACCAATCTCA
 CTCCCACAACCACGAGCCACAGCTCTAATGCGCAGAACTTCTGACCATATAGATCCGGCAACTAGC
 CGATCAACGGACCGAGTTACCCTAGGGATAACAGCGCAATCCCCTTTAAGAGTCCCTATCGACAAG
 GGGGTTTACGACCTCGATGTTGGATCAAGACATCCTAATGGTGCAGCCGCTATTAAGGGTTCGTTT
 GTTCAACGATTAAAGTCTTA (590bp)

Liza subviridis •

توالی انتخاب شده برای این گونه ۵۷۰ جفت باز طول دارد. این توالی با GTCCTGCG شروع می شود و مانند تمامی توالی های بدست آمده از تمامی گونه های مورد مطالعه به CGATTAAAGTCTTA ختم می شوند که در زیر توالی کامل بدست آمده ارائه شده است.

```
GTCCTGCGCTGCCCTGTGACCCCTGGTTCAACGGCCGCGGTATTTGACCGTGCAAAGGTAGCGCAA  
TCACTTGTCTCTTAAATGAGGACCTGTATGAATGGCAAACGAGGGCTTAACTGTCTCCTTTCCCG  
GTCAGTGAAATTGATCTTCCCGTGCAGAAGCGGGAATCCTAACATAAGACGAGAAGACCCTATGC  
AGCTTTAGACGCTAGAGCAGATCATGTAAGCTACCTCCATGAAATAGGTAATAACTATTGAATTTG  
TGTTCCCCTGTCTTTCGGTTGGGGCGACCACGGGGAATAAAAAAACCCCATGTGGACCAGGAGCAC  
ATTACTCCTACAACCATGAGCCACAGCTCTAATGCACAAAACATTTGACCATTAGATCCGGCAAAG  
CCGATCAACGGACCAAGTTACCCTAGGGATAACAGCGCAATCCCCTTTAAGAGTCCATATCGACAA  
GGGGGTTTACGACCTCGATGTTGGATCAAGACATCCTAATGGTGCAGCCGCTATTAAGGGTTCGTT  
TGTTCAACGATTAAAGTCTTA (570bp)
```

Liza aurata •

توالی انتخاب شده برای این گونه ۵۹۰ جفت باز طول دارد. این توالی با TCCTGCC شروع می شود و مانند تمامی توالی های بدست آمده از تمامی گونه های مورد مطالعه به CGATTAAAGTCTTA ختم می شوند که در زیر توالی کامل بدست آمده ارائه شده است.

```
TCCTGCGCTGCCCTGTGACCCCTGGTTCAACGGCCGCGGTATTTGACCGTGCAAAGGTAGCGCAATC  
ACTTGTCTCTTAAATGAGGACCTGTATGAATGGCACAACGAGGGCTTAACTGTCTCCTTTCCCGGT  
CAGTGAAATTGATCTTCCCGTGCAGAAGCGGGAATCCTAACATAAGACGAGAAGACCCTATGGAG  
CTTTAGACTCCAGAACAGATCATGTAAGCTACCCCATAAAAACAGGTAATAACTATTGAATTTCTG  
TCCCCTGTCTTTGGTTGGGGCGACCACGGGGAAGAAAAAACCCCATGTGGACCAGGAGCACAT  
TACTCCTACAACCATGAGCCACAGCTCTAATGCACAAAACCTTTGACCATTAGATCCGGCAAAGCC  
GATCAACGGACCAAGTTACCCTAGGGATAACAGCGCAATCCCCTTTAAGAGTCCATATCGACAAGC  
GGGTTTACGACCTCGATGTTGGATCAAGACATCCTAATGGTGCAGCCGCTATTAAGGGTTCGTTTGT  
TCAACGATTAAAGTCTTA (590bp)
```

از نتایج به دست آمده مشخص است انتهای همه توالی ها یکسان است اما بعلت این که بطور طبیعی در ابتدا و انتهای تمام توالی ها مقداری بهم ریختگی ایجاد می شود توالی پرایمرها در جدول فوق قابل ردیابی نیستند.

۲-۲-۳- مقایسه چینش نمونه های مورد آزمایش با یکدیگر

در جهت مقایسه توالی گونه های مورد مطالعه و مشخص نمودن نوکلئوتیدهای حفاظت شده وجهش یافته با استفاده از نرم افزار MEGA 4 محل تک تک نوکلئوتیدها در این هفت گونه با هم مقایسه گردید که نتایج حاصل در ادامه نشان داده شده است. این بررسیها نشان داد که تعداد ۴۸۸ ناحیه حفاظت شده ۱۸ و ۱۱۴ ناحیه متغیر ۱۹ در توالی ژن این گونه ها وجود دارد.

۳-۲-۳- رسم درخت فیلوژنتیک برای نمونه های مورد آزمایش با روش های آماری مختلف

توالی های بدست آمده از هفت گونه مورد مطالعه بعد از تأیید درستی نوکلئوتیدها با نرم افزارهای Generunner و Sequencer و بررسیهای چشمی تک تک نوکلئوتیدها، با استفاده از برنامه (Thompson et al., 1997) Clustal X در نرم افزار Bio Edit، مرتب ۲۰ شدند تا درخت آنها ترسیم شود. همچنین فرضیه های فیلوژنتیکی با استفاده از نرم افزار MEGA۴ و تست های ماکزیمم پارسیمونی و نزدیکترین همسایه بررسی شدند و آنالیز راه انداز برای شاخه های بدست آمده انجام شد. میتوان درختهای فیلوژنتیک بدست آمده باروشهای آماری متفاوت را در شکلهای مربوطه مشاهده کرد.

¹⁸ conservation site
¹⁹ variable site
²⁰ align

• شرح درخت فیلوژنی رسم شده بروش ماکزیمم پارسیمونی^{۲۱}

بررسی نشان داد که *M.cephalus* وارداتی از مصر که در ایستگاه تحقیقات شیلاتی گمیشان گرگان نگهداری می شود و *M. Cephalus* موجود در دریای عمان در یک شاخه (A) و سایر گونه ها در شاخه ای دیگر (B) قرار گرفتند شاخه A دو زیر شاخه دارد که *M. Cephalus* وارداتی از مصر در یک گروه ژنتیکی (در یک زیر شاخه) و *M. cephalus* دریای عمان در گروه ژنتیکی دیگر (زیر شاخه ای دیگر) قرار دارند و این نشان دهنده این است که این دو گونه دارای تفاوت های ژنتیکی با هم هستند. (با عدد خود راه انداز ۲۲ ۱۰۰ درصد)

شاخه B نیز خود به دو زیر شاخه D و C تقسیم می شود. در زیر شاخه C فقط گونه کفال خال آبی (*V.buchanani*) قرار دارد. (با عدد خود راه انداز ۱۰۰ درصد).

زیر شاخه D خود به دو زیر شاخه دیگر E و F تقسیم می شود. در زیر شاخه F (با عدد خود راه انداز ۶۱ درصد) گونه *L. saliens* دریای خزر وجود دارد که نشان دهنده فاصله ژنتیکی دو گونه موجود در دریای خزر می باشد. زیر شاخه E خود به دو زیر شاخه h و g تقسیم می شود که گونه *L. subviridis* خلیج فارس و دریای عمان (رودخانه بهمن شیر) در زیر شاخه g (با عدد خود راه انداز ۹۹ درصد) و گونه های *Laurata* و *M.capito* در زیر شاخه h (با عدد خود راه انداز ۸۰ درصد) قرار می گیرند. قرار گرفتن این سه گونه در یک شاخه (E) نشان دهنده این است که این گونه ها از نظر توالی نوکلئوتیدی بسیار به هم نزدیک هستند. (شکل ۴-۳).

• شرح درخت فیلوژنی رسم شده به روش نزدیکترین همسایه

رسم درخت فیلوژنی به روش نزدیکترین همسایه (N-J) نشان داد که درخت رسم شده به این روش تقریباً شبیه به درخت فیلوژنی رسم شده به روش ماکزیمم پارسیمونی (MP) می باشد. تفاوت این دو درخت در زیر شاخه D

²¹Maximum parsimony

²²bootstrap

می باشد. همانطور که گفته شد در روش MP گونه *L. saliens* در زیر شاخه F و گونه های *L. aurata* و *L.* در روش N-J، گونه *L. subviridis* در زیر شاخه F (با عدد خود راه انداز ۱۰۰ درصد) قرار گرفت. زیر شاخه E که خود به دو زیر شاخه تقسیم شد سه گونه *L. aurata*، *M. capito* و *L. saliens* در این دو زیر شاخه قرار گرفتند. (با عدد خود راه انداز ۷۳ درصد) (شکل ۵-۳).

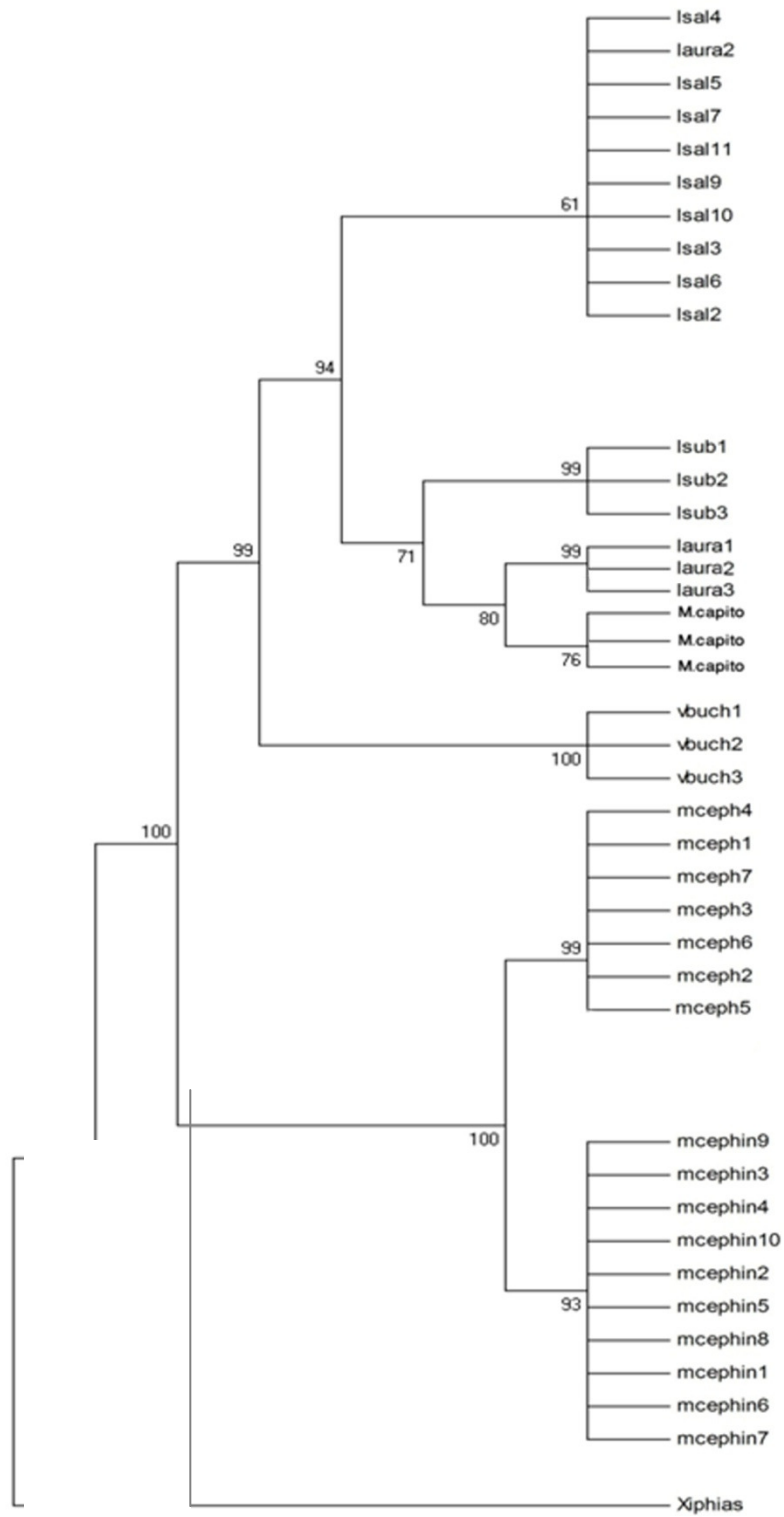
(در کل با مقایسه این دو درخت می توان نتیجه گیری کرد که توالی نوکلئوتیدی گونه *L. subviridis* خلیج فارس با گونه های *L. aurata* و *L. saliens* در یای خزر بسیار به هم نزدیک می باشند)

در درخت های رسم شده بروش N-J و MP، گونه *Xiphias gladius* به عنوان برون گونه انتخاب شد (کد این گونه در genbank , HM211195.1 می باشد) که بدرستی در آخرین شاخه قرار گرفت و مجزا بودن آن از سایر گونه ها قابل مشاهده است.

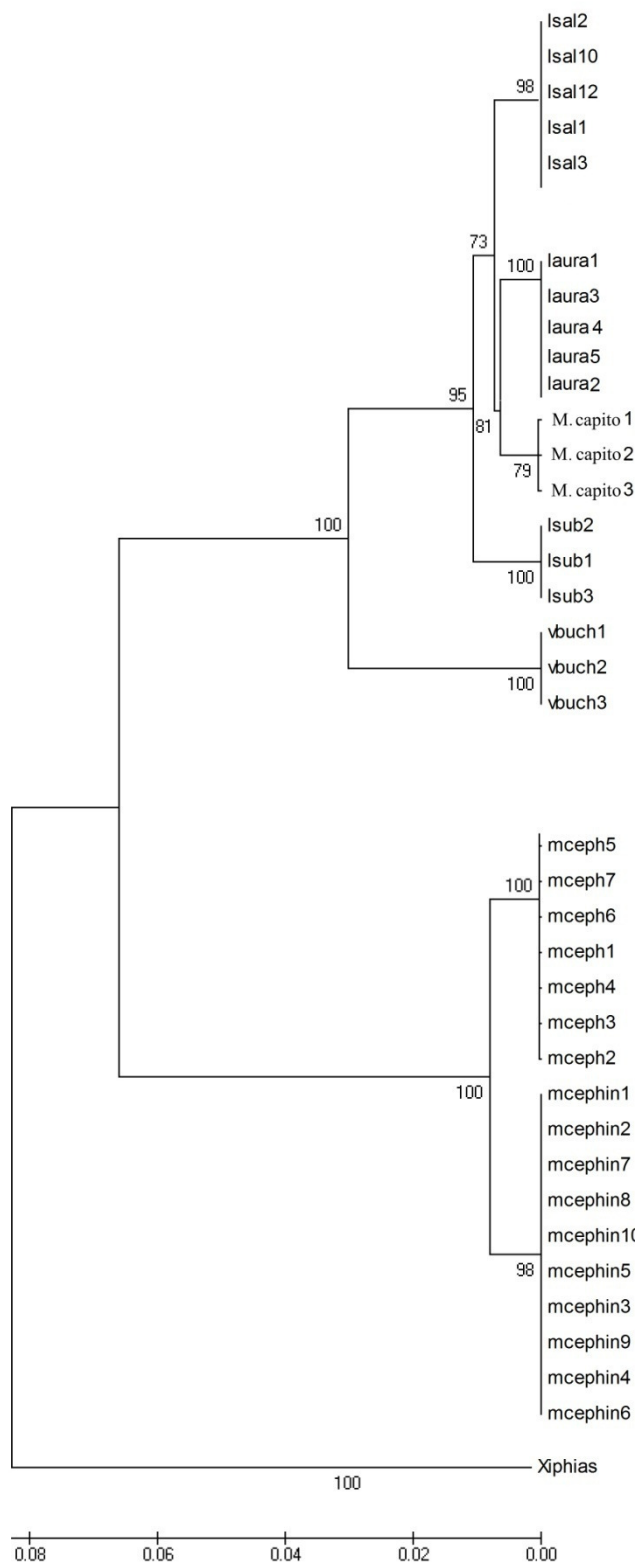
• شرح درخت فیلوژنتیک به دو روش ماکزیمم پارسیمونی و نزدیکترین همسایه با استفاده از آنالیز خود راه انداز:

در آنالیز خود راه انداز جایی که شاخه جدید ایجاد میشود عددی از ۱۰۰-۰ تعلق می گیرد که این عدد میزان اطمینان و صحت شاخه ایجاد شده را نشان می دهد. هرچهار عدد داده شده از ۱۰۰ کمتر باشد، این اطمینان به همان میزان کاهش میابد. در شکل های (۴-۳) و (۵-۳) درخت های ترسیم شده به دو روش ماکزیمم پارسیمونی و نزدیکترین همسایه با استفاده از آنالیز خود راه انداز نشان داده شده است. در درخت ماکزیمم پارسیمونی گونه های *M. cephalus* موجود در دریای عمان و وارداتی از مصر در شاخه A جدا از سایر گونه ها قرار گرفتند و عدد ۱۰۰ درصد نشان دهنده این است که توالی نوکلئوتیدی این گونه با احتمال ۱۰۰ درصد از سایر گونه ها متفاوت است عدد های متفاوتی که در شاخه B و زیر شاخه های آن مشاهده می شود نشان دهنده تفاوت

های نوکلئوتیدی این گونه ها با همدیگر است. در درخت ماکزیمم پارسیمونی عدد مربوط به شاخه E که گونه های *L. aurata* و *L. Subviridis*, *M. capito* در زیر شاخه های این شاخه قرار می گیرند ۷۱ درصد است در صورتیکه در درخت نزدیکترین همسایه، عددها کمی متفاوت می باشند که در شکل (۳-۵) نشان داده شده است.

شکل ۴-۳: درخت رسم شده به روش ماکزیمم پارسمونی با آنالیز خودراه انداز

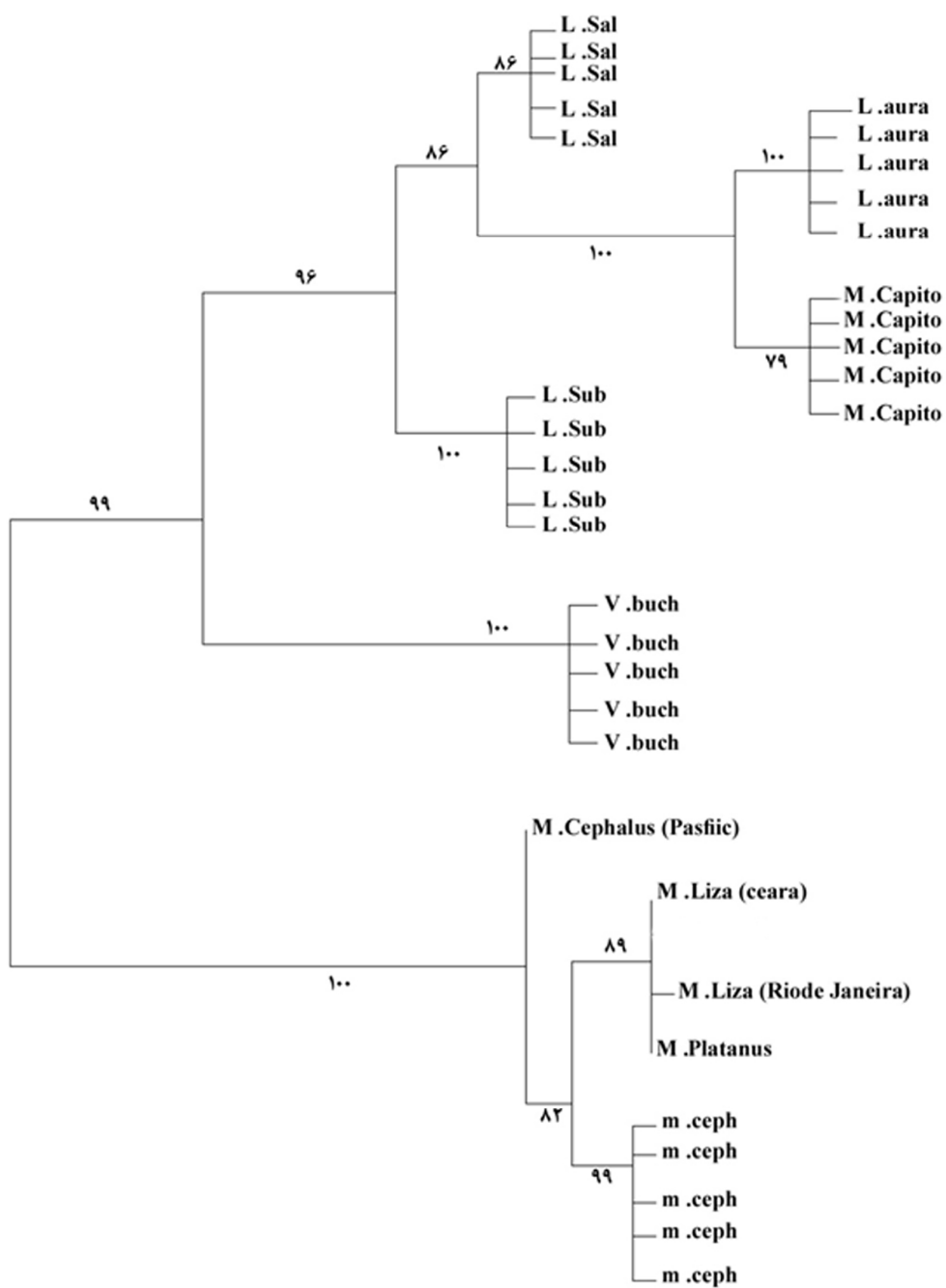
شکل ۵-۳: درخت رسم شده به روش نزدیکترین همسایه با آنالیز خود راه انداز

• رسم درخت فیلوژنتیکی با استفاده از داده های بدست آمده و اطلاعات موجود در بانک ژن ۲۳

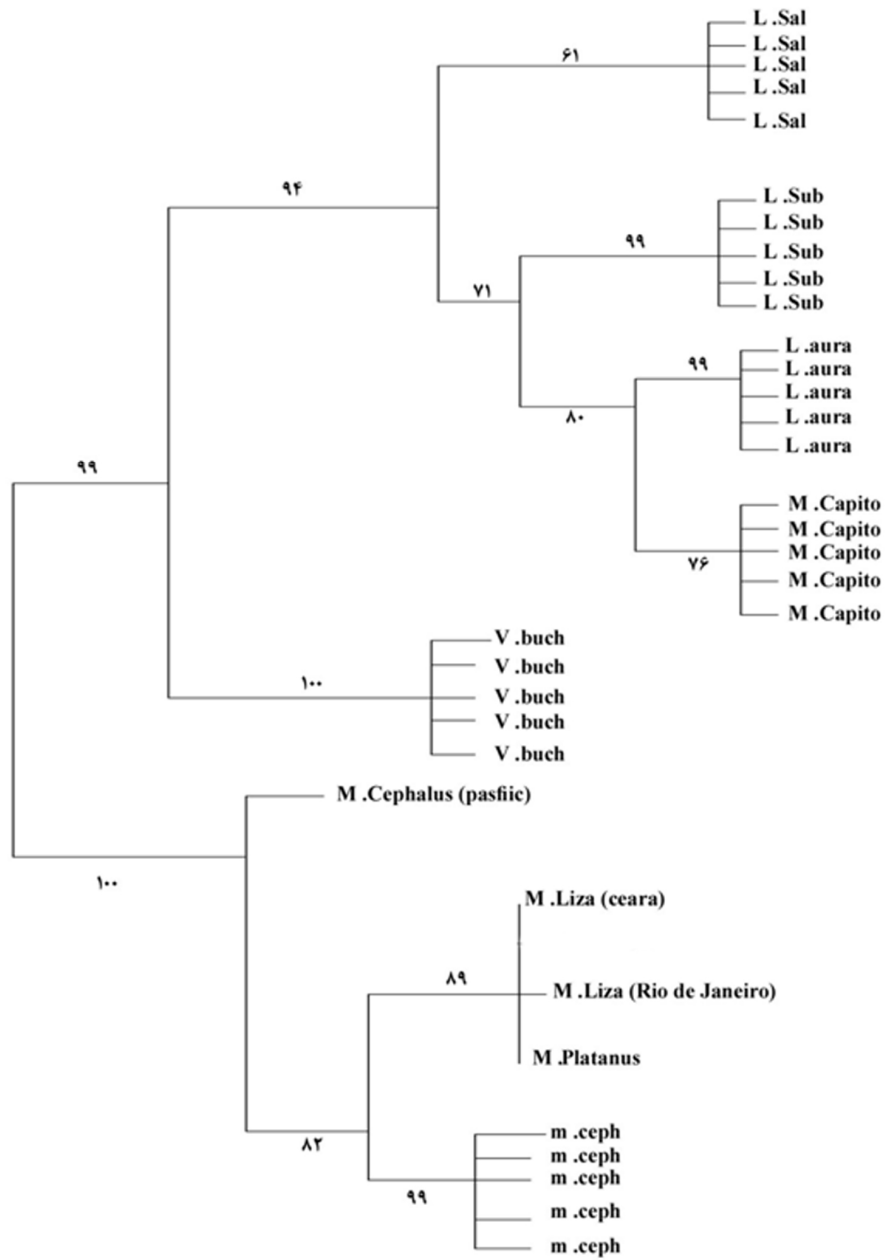
برای مقایسه جایگاه فیلوژنتیکی گونه های بررسی شده در این مطالعه با سایرگونه های کفال ماهیان که در مطالعات دیگری مورد بررسی قرار گرفته اند، داده های ۴ گونه در کنار گونه های بدست آمده در این مطالعه برای رسم درخت فیلوژنتیکی مورد استفاده قرار گرفت (جدول ۵-۳). درختهای حاصل از این مقایسه در شکلهای (۳-۶) و (۳-۷) آمده است.

جدول ۵-۳: مشخصات گونه های بدست آمده از بانک ژن

نام گونه	کد گونه در بانک ژن
<i>Mugil cephalus (Pasific)</i>	EF397140.1
<i>Mugil liza (Ceara)</i>	EF397124.1
<i>Mugil platanus (Santa Caterina)</i>	EF397137.1
<i>Mugil liza (Riode Janeiro)</i>	EF397123.1

شکل ۶-۳: درخت نزدیکیترین همسایه رسم شده با استفاده از گونه موجود در بانک ژن با آنالیز خود راه انداز

شکل ۷-۳- درخت ماکزیمم پارسیمونی رسم شده با استفاده از گونه موجود

در بانک ژن با آنالیز خود راه انداز

• محاسبه زمان اشتقاق گونه ها

در این تحقیق با استفاده از نرم افزار Bioedit فاصله ژنتیکی و نرخ زمان اشتقاق گونه ها محاسبه گردید (جدول ۳-۶ و ۳-۷).

جدول ۳-۶: فاصله ژنتیکی بین گونه های مورد مطالعه

	۱	۲	۳	۴	۵	۶
1.mugil cephalus	-	-	-	-	-	-
2.mugil capito	0.015	-	-	-	-	-
3.Liza Saliens	0.130	0.128	-	-	-	-
4.valamugil buchanani	0.149	0.142	0.057	-	-	-
5.Liza Subviridis	0.130	0.128	0.019	0.074	-	-
6.Liza aurata	0.142	0.139	0.015	0.067	0.027	-

همانطوریکه از این جدول بر می آید بیشترین فاصله ژنتیکی بین *V.buchanani* با *M.cephalus* (۰/۱۴۹) و کمترین

فاصله ژنتیکی بین *M.capito* با *M.cephalus* و *L.aurata* با *L.saliens* (با مقادیر مساوی ۰/۰۱۵) می باشد.

جدول ۲-۳: نرخ زمان اشتقاق بین گونه ها

	۱	۲	۳	۴	۵
1. <i>M.cephalus</i>	-----	-----	-----	-----	-----
2. <i>M.capito</i>	0.47	-----	-----	-----	-----
3. <i>L.saliens</i>	1.19	0.50	-----	-----	-----
4. <i>V.buchanani</i>	0.58	0.31	0.33	-----	-----
5. <i>L.subviridis</i>	1.10	0.33	0.14	0.50	-----
6. <i>L.aurata</i>	2.12	0.20	1.29	1.20	0.33

همچنین کمترین نرخ زمان اشتقاق بین گونه *L.subviridis* با *L.saliens* می باشد و از آنجاییکه نرخ زمان اشتقاق به ازای هر ۱ تا ۲ درصد یک میلیون سال می باشد (Palumbi&Maclean,1991). بنابراین نرخ زمان اشتقاق گونه های نام برده هفت میلیون سال می باشد و بیشترین نرخ زمان اشتقاق بین *L.aurata* با *M.cephalus* می باشد که حدوداً ۱۰۶ میلیون سال است.

۴- بحث

۴-۱- بررسی جمعیت کفال پوزه باریک

تنوع ژنتیکی به عنوان یکی از سه عامل ضروری حفاظت از گونه ها بیان شده است (Miller, 1997). طی سالیان گذشته با پیشرفت علم ژنتیک تکنیک های سریع و قابل اعتمادی برای تعیین ساختار ژنتیکی جمعیت ها، میزان خویشاوندی بین گونه ای و درون گونه ای بوجود آمده است. مدیریت بهینه ذخایر آبزیان به اطلاعاتی در مورد ساختار جمعیتی گونه ها نیاز دارد که این علم آنرا در اختیار محققین گذاشته است. در گذشته بدلیل نبود ابزار لازم برای مشخص کردن تنوع ژنتیکی، اکتفا کردن به صفات مورفولوژی آبزیان وعدم وجود اهداف مشخص و روشن در برنامه های مدیریتی، به این گونه مباحث کمتر توجه می شد. چندین نواحی DNA هسته و میتوکنندری برای شناسایی گونه های ماهیان و بررسی ساختار ژنتیکی آنها بکار گرفته شده است (Ballard and Whitlock, 2004). ناحیه 16s rRNA از DNA میتوکنندری یک مارکر مناسب برای مطالعات ژنتیکی ماهیان می باشد (Dudud *et al.*, 2011; Hillis and Dixon, 1991).

دانستن ساختار ژنتیکی آبزیان کمک مهمی در بررسی تنوع ژنتیکی آنها می نماید. یکی از راه های بررسی ساختار ژنتیکی آبزیان استفاده از ژنتیک جمعیت ها می باشد. شناسایی تحولات درون گونه ای و ساختار جمعیت یکی از نیازهای اساسی در اعمال مدیریت صحیح بهره برداری می باشد. امروزه هدف اصلی آزمایشات ژنتیک مولکولی در آبزیان، آنالیز ساختار جمعیتی، تنوع ژنتیکی، ارتباطات گونه ای، سیستماتیک و طبقه بندی آنها می باشد (Rezvani, 1997).

بررسی ساختار ژنتیکی ماهی کفال پوزه باریک به عنوان یک گونه مهم اقتصادی و باارزش که جمعیت آنها بطور قابل توجهی کاهش یافته است، ضروری می باشد. بطور کلی یکی از مهمترین نیازها در مدیریت شیلاتی شناختن ذخایر گونه های ماهی باشد. نداشتن آگاهی کافی از ساختار ذخیره نیز می تواند به برداشت نادرست (بیشتر یا کمتر) از آن منجر گردد (Papasotiropoulos *et al.*, 2002). مدیریت ذخایر در صورتیکه برپایه اطلاعات دقیق از قبیل مطالعات مولکولی باشد، بهتر می تواند علاوه بر حفظ تنوع زیستی، میزان برداشت و بهره برداری را به حد معقول و حداکثر برساند (Murgia *et al.*, 2002).

مطالعات mt DNA می تواند در شناسایی ذخایر ماهیان و تعیین سهم ذخایر مذکور در صید ذخایر ترکیبی مفید واقع شده و اطلاعات مفیدی را برای مطالعه وجود اختلاف ژنتیکی ماهیان در اختیار قرار دهند (Murgia *et al.*, 2002). از آنجایی که تاکنون تحقیقاتی بر روی تنوع ژنتیکی ماهی کفال پوزه باریک در سواحل جنوبی خزر انجام نشده است و

با توجه به اهمیت اقتصادی این گونه در صنعت صیادی و ماهیگیری جهت مدیریت ذخایر بهتر در این تحقیق سعی نمودیم با استفاده از نشانگر mt DNA تا حدودی به رفع این مشکل کمک کنیم.

بررسی ساختار ژنتیکی و مطالعات جمعیتی ماهی کفال پوزه باریک از پیشینه مطالعاتی برخوردار نمی باشد به طوری که تنها پژوهش انجام شده در ایران بر روی ماهی کفال پوزه باریک توسط نادری و همکاران در سال ۱۳۸۸ بوده که با روش ریز ماهواره به بررسی جمعیت های ماهی کفال پوزه باریک در استان گلستان پرداخت. لذا میتوان گفت که این پژوهش برای اولین بار به بررسی تنوع ژنتیکی و ساختار ژنتیکی در ماهی کفال پوزه باریک در حوضه جنوبی دریای خزر به روش توالی یابی ناحیه میتوکندری، که یک روش دقیق برای انجام مطالعات مولکولی می باشد پرداخته است.

• تنوع mtDNA داخل و بین جمعیت های *Liza saliens*

در این تحقیق ژن 16s rRNA ماهی کفال پوزه باریک که روی ژنوم میتوکندری قرار دارد با تکنیک PCR تکثیر و سپس توالی یابی شد. تمام نمونه های *L. saliens* مناطق مختلف سطوح نسبتا بالائی از تنوع هاپلوتایپی و سطوح پائینی از تنوع نوکلئوتیدی را برای این مارکر مولکولی نشان دادند، که تنوع هاپلوتایپی و تنوع نوکلئوتیدی کل بدست آمده به ترتیب ۰/۲۹ و ۰/۰۴ بود. تعداد کل هاپلوتایپ بدست آمده ۶ عدد بود و تعداد ۲۹ مکان متغیر بدست آمد که بیانگر تنوع جمعیتی نسبتا بالا داخل جمعیت اما تنوع محدودی بین جمعیت ها بود. مقادیر بالای تنوع هاپلوتایپی در گزارش Nguyen و همکاران در سال ۲۰۰۹ که به مطالعه تنوع ژنتیکی در گونه *Tor* *T. douronensis gambroides* با استفاده از ژن 16s rRNA در آبهای مالزی پرداخت مشاهده شد. همچنین این مقدار با گزارشات Erguden et al., 2010 در جنس های کفال ماهیان دریای مدیترانه و Papatirpoulos et al., Caldara et al., 1996, Rossi et al., 1998, 2004 در جنس های مشابه مطابقت داشت.

همچنین نادری و همکاران در سال ۱۳۸۸ به مطالعه ساختار ژنتیکی کفال پوزه باریک دریای خزر در منطقه گلستان به روش ریز ماهواره پرداختند که میزان بالائی از تنوع هاپلوتایپی مشاهده نمودند.

بطور کلی ماهیان دریایی تنوع ژنتیکی بیشتر و اختلاف ژنتیکی کمتری نسبت به ماهیان آب شیرین نشان می دهند که دلیل آن به اندازه بزرگ جمعیت موثر و جریان ژنی بالا در محیط های دریایی و به عکس جریان ژنی محدود در ماهیان آب شیرین نسبت داده می شود (Rossi et al., 2004).

فاکتور F_{st} نشان دهنده وجود تمایز بین جمعیت در سطوح مختلف ساختار ژنتیکی می باشد با توجه به گزارش Wright در سال ۱۹۷۸ هرگاه میزان F_{st} بدست آمده کمتر از ۰/۰۵ باشد نشان دهنده وجود تمایز کمی در بین جمعیت ها می باشد اگرچه حتی مقدار کم F_{st} نیز می تواند بازگوکننده اختلاف ژنتیکی مهمی در بین جمعیت ها باشد (Menezes *et al.*, 1992). هرگاه مقدار آن بین ۰/۰۵ تا ۰/۱۵ باشد نشان دهنده تمایز متوسط و مقدار بالای ۰/۱۵ نشان دهنده تمایز بالاست. در این بررسی مقدار F_{st} کل بدست آمده (۰/۰۹) بود که بیشترین مقدار F_{st} بین دو منطقه گیلان و مازندران بود (۰/۱۱) و کمترین مقدار آن بین دو منطقه مازندران و گلستان (۰/۰۰) محاسبه گردید. در این مطالعه میزان تمایز ژنتیکی در دو منطقه گیلان و گلستان در محدوده تمایز ژنتیکی متوسط قرار دارد. با توجه به اینکه از لحاظ جغرافیایی فاصله بین دو منطقه انزلی (گیلان) و لاریم (مازندران) تا منطقه تالاب گمیشان زیاد می باشد، این نشان دهنده آن است که نمونه های منطقه گیلان و مازندران دارای ذخایر پایدارتری می باشند.

قطب رزمجو و همکاران در سال ۱۳۸۷ ساختار جمعیت گاوماهی در حوزه جنوبی دریای خزر به روش PCR-RFLP مورد بررسی قرار دادند که جمعیت قابل جداسازی تشخیص ندادند و یک جمعیت واحد بیان نمودند که آنها دلیل این امر را در مناسب ندانستن ژن COI و D-LOOP برای مطالعه جمعیت گاوماهی دانستند که توالی مورد استفاده دچار هیچگونه جهش در طی دوران تکاملی خود نگردیده است و چه بسا انتخاب ژن های دیگر نتایج متفاوتی نشان دهند. همچنین ممکن است شریط اکولوژیک دشواری که در دریای خزر در دو دهه اخیر روی داده و نیز اعمال فشار صید بر ذخایر موجب حذف افراد جمعیت با ژنوتیپ های متفاوت گردیده و ژنوتیپ موجود به دلیل شرایط و ویژگی خاص خود، قادر به بقا و ادامه حیات در دریای خزر باقی مانده اند.

میانگین جریان ژنی بین جمعیت ها ۵/۰۵ بود، براساس گزارش Li, 2007، هرگاه $N_m > 1$ باشد جریان ژنی اصلی ترین عامل در ایجاد تمایز ژنتیکی است و هرگاه $N_m < 1$ باشد رانش ژنی عامل اصلی ایجاد تمایز ژنتیکی می شود. بر میزان جریان ژنی بدست آمده در بین مناطقی توان اذعان کرد که جمعیت جدای بارزی در این مناطق وجود ندارد که می تواند به دلیل مهاجرت های آزادانه مولدین به سایر مناطق و در نتیجه اختلاط ماهیان کفال سه منطقه می باشد.

از آنجایی که پدید آمدن گونه های جدید منوط به افزایش اختلافات ژنتیکی میان جمعیت های جدا یا نسبتا جدا از یکدیگر می باشد، بنابراین بطور قطع می توان میان پارامترهایی نظیر جریان ژنی، فواصل جغرافیایی و گونه زایی ارتباط برقرار نمود (Beacham & Macconachi, 2004). هرچه میزان جریان ژنی بین مناطق بیشتر باشد، اختلاف ژنتیکی کمتر است (Nei, 1972).

مرحله اول گونه زایی نیز ایجاد جمعیت های جدا از هم بوده که بواسطه جدایی تولید مثلی نیز ایجاد می شود و اصولاً اختلاف ژنتیکی بین جمعیت ها در نتیجه مجتمع شدن افراد در یک منطقه خاص بوجود می آید و جمعیت های یک گونه بواسطه آمیزش درونی با یکدیگر یک مخزن ژنی منحصر به همان جمعیت را ایجاد می کنند و خصوصیات تولید مثلی یک گونه عامل اصلی در تمایز آن جمعیت می باشد (Turan et al., 2005).

از آنجایی که ماهی کفال پوزه باریک یک ماهی رود کوچ نبوده و مهاجرت تخم ریزی به داخل رودخانه ندارد و با توجه به اینکه در دریا بین مناطق مختلف موانع فیزیکی و زیستی برای مهاجرت این ماهیان وجود ندارد از اینرو این ماهیان قادرند آزادانه به تمامی مناطق مهاجرت تولید مثلی داشته و با هم آمیزش کنند. مهاجرت تولید مثلی این ماهیان در همان دریا انجام میگیرد. از طرف دیگر شرایط شوری و دمایی قسمت های مختلف دریای خزر در حدی نمی باشد که به عنوان مانعی در برابر مهاجرت این ماهیان باشد از اینرو نمونه های کفال مناطق مختلف گیلان، مازندران و گلستان می توانند آزادانه مهاجرت کرده با همدیگر آمیزش داشته باشند و جریان ژنی در نتیجه این آمیزش ها افزایش یابد و تنوع ژنی افزایش یافته و میزان اختلافات ژنی کاهش یابد.

رحمانی و همکاران در سال ۱۳۸۸ تنوع ژنتیکی جمعیت های ماهی شاه کولی *Chalcalburnus chalcoides* در رودخانه های هراز، شیروود و گزافزود با استفاده از ژن 18S rRNA به روش PCR-RFLP مورد بررسی قرار دادند. در این بررسی تنوع ژنتیکی و تفاوت های احتمالی با استفاده از آنالیز RFLP و بررسی ژن 18S rRNA مورد بررسی قرار گرفت. ۵ آنزیم از ۸ آنزیم برش دهنده محصول PCR پلی مرفیسم را نشان داد و ۱۰ هاپلوتیپ مختلف مشخص شد. میانگین تنوع نوکلئوتیدی در سه جمعیت مورد مطالعه 0.000338 ± 0.04598 بود. تست ناهمگنی با استفاده از شبیه سازی مونت کارلو با ۱۰۰۰ بار تکرار نشان داد که اختلاف معنی داری بین هاپلوتیپ های سه جمعیت وجود ندارد و جمعیت ها از یک جامعه همگنی بودند. ($P \geq 0.05$).

لالوئی و همکاران در سال ۱۳۸۵ به بررسی مولکولی جمعیت ماهی کیلکای معمولی (*Clupeonella cultriventris*) در حوضه جنوب دریای خزر به روش PCR-RFLP پرداخت. طی آن با استفاده از یک جفت پرایمر از توالی نوکلئوتیدهای ناحیه D-LOOP مولکول mtDNA در کل ۱۰۰ عدد نمونه محصول PCR حدود ۱۰۱۵ جفت باز بدست آمد و جهت هضم آنها از ۱۳ آنزیم اندونوکلاز استفاده شد. ۵ آنزیم الگوهای پلی مرفیک را نشان دادند که در نتیجه آن ۹ هاپلوتیپ مختلف بدست آمد. براساس نتایج حاصله و آنالیز آماری داده ها، تفاوت بین هاپوتیپ ها معنی دار نبود ($P \geq 0.01$) و بنابر این می توان گفت ساختار ژنتیکی متفاوتی بین دو منطقه نمونه برداری مشاهده نگردید. و ماهیان کیلکای معمولی از یک جمعیت واحد در حوضه جنوبی دریای خزر می باشند.

Lehoczky و همکاران در سال ۲۰۰۵، تنوع ژنتیکی کپور معمولی را با استفاده از ژن‌های ND-3/4 و ND-5/6 میتوکندری و آنالیز PCR-RFLP و همچنین ۴ لوکوس ریز ماهواره‌ای مطالعه نمودند. در این بررسی برای ژن ND-5/6، ۴ آنزیم محدودکننده و برای ژن ND-5/6، ۲ آنزیم محدودکننده به کار بردند. که پلی‌مرفیسم را نشان ندادند و جمعیت کپور معمولی از یک جمعیت واحد برخوردار بودند.

هرچند شناختن فاکتورهای قابل قبول برای یافتن علت سطوح پائین اختلافات ژنتیکی آسان نمی باشد ولی فعالیت های بیش از حد انسانی می تواند یکی از این دلایل باشد از اهم این فعالیت های انسانی، صید بی رویه می باشد. بهره برداری بیش از حد یکی از عوامل اصلی انقراض گونه های دریایی است (Cheng et al., 2008). طی سالهای بعد از انقلاب صید بی رویه ماهیان استخوانی و بویژه کفال ماهیان لطمه شدیدی بر ذخایر این گروه از ماهیان وارد نمود. میزان صید سالانه کفال ماهیان در ایران بدلیل مهاجرت پائیزه این ماهیان برای زمستان گذرانی به سواحل ایران بیش از ده برابر صید سالانه سایر کشورهای حاشیه دریای خزر می باشد و می توان گفت در ایران بیش از ۹۰ درصد ذخایر کفال ماهیان دریای خزر بهره برداری می شود. که از میزان اندازه جمعیت این ذخایر به شدت کاسته شده است. از دیگر فعالیت های انسانی می توانند بر محیط تاثیر گذار باشند آلودگی های محیطی می باشد که میتواند بر روی تنوع ژنتیکی تاثیر منفی داشته باشد. از اینرو در منطقه جنوبی دریای خزر برخی مقیاس ها برای صید و آلودگی ها به منظور کاهش تاثیر فعالیت های انسانی استفاده و بکار گرفته شود.

مطالعات کمی مبنی بر وابستگی صید بی رویه و کاهش سطوح تنوع ژنتیکی انجام شده است که به طور قطع بیان کننده این موضوع باشد. این مطالعات شامل (Snape) *Pagrus auratus* (Hauser et al., 2002)، North sea cod، Gomez-Uchida & Banks،) *Dark blotched rockfish sebastes crameri* (Hutchinson et al., 2003) *Gadus morhua* (2006) می باشد. در حالیکه کاهش چشمگیری در ذخایر و تعداد گونه هایی نظیر *Colossoma tambaqui* (Northern red snapper) *Lutjanus campechanus* و *macropomum* (red drum) *Sciaenops ocellatus* گزارش شده که همراه با کاهش تنوع در mtDNA نبود. در واقع افزایش فعالیت های انسانی باعث افزایش تنوع ژنتیکی در منطقه و وارد نمودن فشار زیادی بر ذخایر منطقه می گردد (Cheng et al., 2008).

یکی دیگر از دلایل کاهش اندازه جمعیت کفال ماهیان ورود شانه دار به دریای خزر است که طی سالهای گذشته وارد دریای خزر شده و بدلیل مناسب بودن شرایط محیطی بخوبی در دریای خزر گسترش یافته است (Ivanov et al., 2000). شانه دار مهاجم بشدت از زئوپلانکتون ها تغذیه میکند که میتواند نوعی رقابت غذایی را بین شانه دار و لارو ماهی کفال پوزه باریک بوجود آورد و فقر غذایی موجب کاهش ضریب بقا کفال پوزه

باریک شود از طرف دیگر هم شانه دار مهاجم بشدت از تخم ولارو ماهیان تغذیه می کند (Kides & Romanova, 2001) و در ماه های گرم سال از تراکم آن کاسته می گردد (روحی و فضلای، ۱۳۸۱)، با توجه به اینکه زمان نکثیر و تخم ریزی کفال پوزه باریک ماه های گرم سال بوده، تراکم زیادشانه دار مهاجم و تغذیه از تخم ولارو این ماهی می تواند بر بازسازی ذخایر این گونه تاثیر نامطلوبی داشته باشد و از جمعیت این ذخایر کاسته شود (فضلای و غنی نژاد، ۱۳۸۳).

موضوع دیگری که وجود دارد این است که احتمالاً ژن 16s rRNA، ژن مناسبی برای بررسی جمعیت ماهیان کفال پوزه باریک نبوده و نمی تواند به خوبی اختلاف بین جمعیت ها را نشان دهد، از آنجایی که این ژن در درون گونه ها موتاسیون آنها پائین است و نقاط حفاظتی دارد نمی تواند بیان کننده جمعیت ها باشد و بیشتر برای تفکیک گونه ها از هم مناسبتر است. از اینرو توصیه می شود از ناحیه دیگری از ژنوم میتوکندریایی مثل ناحیه D-LOOP مورد مطالعه قرار گیرد.

۵- نتیجه گیری نهایی

داده های بدست آمده از مطالعه حاضر نشان داد که در بخش جنوبی دریای خزر، مدرک کمی وجود دارد که بیان کند نمونه های *Lizasaliens* به سه جمعیت مجزا تقسیم شود و در تمام مناطق مورد بررسی یک جمعیت واحد زندگی میکنند. وجود این ساختار ژنتیکی همسان می تواند بدلیل عادت های اکولوژیکی، مهاجرت آزادانه ماهیان به سایر مناطق، نبود تقابل بین گونه های کفال پوزه باریک، فعالیت های شدید انسانی همچون صید و صیادی و آلودگی محیط دریایی باشد

۱-۵- بررسی رابطه فیلوژنی

تاکنون مطالعات ژنتیکی محدودی بر روی کفال ماهیان انجام شده است: Menzes و همکاران (۱۹۹۲) فاصله ژنتیکی دو جنس مختلف *L. subviridis* و *M. cephalus* را بسیار نزدیک به یکدیگر دانستند. Caldara و همکاران (۱۹۹۶) نیز با استفاده از توالی یابی فاصله ژنتیکی بین *L. saliens* و *C. labrosus* را نزدیک به هم گزارش کردند. طبق مطالعاتی که Turan و همکاران (۲۰۰۵) انجام دادند *L. abu* و *L. aurata* در یک شاخه قرار گرفتند و فاصله ژنتیکی کمی بایکدیگر دارند. Papasotiropoulos و همکاران (۲۰۰۷) روابط فیلوژنتیک بین ۵ گونه کفال ماهیان آب های یونان (*M. cephalus*, *Chelonlabrusus*, *L. aurata*, *L. ramada* and *L. saliens*) را با استفاده از توالی یابی بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که *L. aurata* و *C. Labrosus* بسیار به یکدیگر نزدیک می باشند و *M. cephalus* از سایر گونه ها فاصله ژنتیکی بسیار زیادی دارد. Liu و همکاران (۲۰۱۰) رابطه فیلوژنی ۹ گونه از کفال ماهیان سواحل چین را به روش توالی یابی با استفاده از نشانگر مولکولی mtDNA (16s, 12s rRNA) بررسی کردند و مشخص شد که *M. cephalus* بیشترین اشتقاق ژنتیکی را در بین گونه های کفال ماهیان دارد. ۴ گونه جنس *Liza* همگی دارای جد مشترک می باشند. جنس *Osteomugil* نسبت به جنس *Ellochelone* رابطه خویشاوندی نزدیکتری با جنس *Vallamugil* دارد. Erguden و همکاران (۲۰۱۰) رابطه فیلوژنتیک ۸ گونه کفال ماهیان از دریای مدیترانه (*Mugil cephalus*, *L.*

با استفاده از نشانگر مولکولی mtDNA (16s rDNA) تعیین کردند و مشخص شد که گونه *M. Soiyuy* و گونه *ramada, L. aurata, L. abu, Chelon labrasis, Oedalachelis labeo* از دریای سیاه بروس توالی یابی سایر گونه ها جدا افتاده است. آنها پیشنهاد کردند که گونه های *M. soiyuy* و *L. abu* بهتر است با هم در جنس قرار گیرند و یا اینکه برای این دو گونه جنس جدیدی نامگذاری شود. همچنین هیچ تفاوت ژنتیکی بین *C. labrasus* و *L. ramada* وجود ندارد و گونه های *C. labrasus* و *O. labeo* بهتر است که در جنس *Liza* قرار گیرند.

در این تحقیق روابط خویشاوندی ۶ گونه از کفال ماهیان آبهای ایران (*L. aurata, L. saliens, M. cephalus, L. sabviridis, Valamugilbuchanani, M. capito*) را که دارای اهمیت اقتصادی بالایی هستند با استفاده از روش توالی یابی بخشی از ژنوم میتوکندری (16s rRNA) تعیین گردید. بدین منظور، ۱۰ نمونه از هر کدام از گونه های کفال مذکور را از سواحل دریای خزر خلیج فارس، دریای عمان و رودخانه هورالعظیم صید و توسط کلید FAO (1983) شناسایی شدند سپس DNA مربوط به آنها با استفاده از روش فنل کلرو فورم استخراج گردید.

از آنجا که روش توالی یابی دقیق ترین روش می باشد از این روش استفاده شد تا به نتایج مطمئن تری دست یافته شود. پس از انجام مطالعات از پرایمری که توسط Palumbi و همکاران (1991) طراحی شده بود استفاده گردید. نتایج حاصل از PCR با این پرایمر نشان داد که محصولات PCR فقط یک باند بر روی ژل آگاروز ایجاد می نماید و هیچ گونه هتروپلاسمی مشاهده نشد که این نشان از صحت پرایمر برای تکثیر قطعه ژنوم 16s rRNA مورد نظر و نبود بیش از یک نوع مولکول میتوکندریایی در این گونه های مورد بررسی از سوی دیگر می باشد.

بیشترین میزان اشتقاق ژنتیکی ۲۴ تخمین زده شده را گونه *M. cephalus* در مقایسه با سایر گونه ها دارد که این نتیجه مطابق با مطالعات (Papasotiropoulos et al. (2001, 2002, 2007) که با استفاده از PCR-RFLP, allozyme و تعیین توالی سه قطعه ژن میتوکندریایی (COI, 12s rRNA, 16s rRNA) انجام دادند مطابقت دارد. همچنین مطابق با تحقیقات (Caldara et al. (1996); Murgia et al. (2002); Rossi et al. (2004); Turan et al. (2005) and Liu et al. (2010);

Rossi et al., (1997); (Fraga et al. (2007) نیز می باشد. این نظریه توسط مطالعات کروموزومی نیز تایید شده (Rossi et al., (1997); (Gornung et al. (2001); (Cataudella et al. (1974) و همکاران (۲۰۱۰) نشان می دهد که اشتقاق ژنتیکی زیادی بین اجداد *M. cephalus* موجود در بخش شمالی و جنوبی دریای چین وجود دارد که با رشد و تکامل اندامها شاید این اشتقاق ژنتیکی بواسطه متحدالشکل بودن این ماهیان (سفالوس های سواحل شمالی و جنوبی دریای چین) از نظر مورفولوژی مشخص نمی باشد.

به علت این اشتقاق ژنتیکی بزرگی که بین گونه *M. cephalus* با سایر گونه ها مشاهده می شود بعضی از دانشمندان (Smith et al., (2003); (Turan et al., (2005); (Rossi et al. (2004); (Caldara et al., (1996); (e.g., معتقدند که باید در طبقه بندی سیستماتیک گونه های کفال ماهیان تجدید نظر صورت گیرد. (Bull و Hillis (1993) با رسم درخت های فایلوژنتیکی N-J و bayesian نشان دادند که گونه *M. cephalus* در یک شاخه ی کاملاً جدا قرار گرفته است که این نتیجه را (Papasotiropoulos et al., (2001, 2002, 2007) نیز بدست آورد. محققانی مانند (Caldara et al., (1996) و Murgia et al., (2002) نیز چنین نتایجی را بدست آوردند.

در این مطالعه نیز با توجه به مقادیر بالای خودراه انداز در درخت فایلوژنی رسم شده با استفاده از روش های MP و N-J که گونه *M. cephalus* در شاخه ای کاملاً جدا قرار گرفته است می تواند تاییدی بر نظریه تجدیدنظر طبقه بندی گونه های کفال ماهیان باشد.

درخت بدست آمده بروش neighbor-joining نشان داد که دو گونه *L. aurata* و *L. saliens* در یک شاخه و گونه *L. subviridis* در شاخه ای جدا قرار گرفت در صورتیکه درخت رسم شده بروش maximum parsimony نشان داد که گونه های *L. subviridis* و *L. aurata* در یک شاخه قرار می گیرند و گونه *L. saliens* در شاخه ای جدا قرار گرفت.

ولی در درخت رسم شده به روش N-J، گونه *L. subviridis* در شاخه ای جدا از دو گونه *L. saliens* و *L. aurata* قرار گرفت. با توجه به این دو درخت، این ۳ گونه از یک جنس *Liza* در یک شاخه قرار نگرفتند. این نتیجه مطابق با یافته های Papasotiropoulos et al. (2007) و متفاوت با نتایج Papasotiropoulos et al. (2002) می باشد. Papasotiropoulos et al. (2002) بیان کردند که سه گونه از جنس *Liza* همگی در یک شاخه قرار می گیرند) این تناقض مشاهده شده شاید به علت اختلاف در روش های کار باشد که نتیجه آن بدست آمدن نتیجه ای بهتر در اثر استفاده از توالی یابی نوکلئوتیدها در مقایسه با روش PCR-RFLP می باشد (Papasotiropoulos, et al. 2007).

لازم به ذکر است که Rossi et al. (2004) مطالعاتی را با استفاده از قطعه ژنوم 16s rDNA انجام دادند و به نتایجی شبیه به نتایج تحقیق جاری و نیز مشابه با نتایج Papasotiropoulos et al. (2007) در ارتباط با روابط فیلوژنتیکی کفال ماهیان رسیدند. Rossi et al. (2004) بیان کرد که ۳ گونه جنس *Liza* خانواده کفال ماهیان بسیار به یکدیگر شبیه هستند که این، یک عامل محدودکننده برای پاسخگویی به سوالات روابط خویشاوندی این خانواده می باشد.

Harrison و Howes (1991) با بررسی اندام pharyngobranchial در گونه های کفال ماهیان بیان کردند که گونه های جنس *Liza* با هم در یک شاخه قرار نمی گیرند. تفاوت در روابط فیلوژنتیکی بین گونه های جنس *Liza* شاید به علت تفاوت در سیستم های ژنتیکی (genetic systems) استفاده شده (mtDNA vs. allozyme)، استفاده از قطعات متفاوت mtDNA و یا نمونه برداری گونه های مورد مطالعه از مناطق جغرافیایی مختلف باشد (Papasotiropoulos et al. 2007).

البته گاهی اوقات در روابط فیلوژنتیکی بدست آمده از طریق مطالعات مولکولی و مورفولوژیکی تفاوتی مشاهده می شود که این اصلاً غیر عادی نیست، چرا که در علم طبقه بندی اثبات تفاوت های مورفولوژیکی مشکل می باشد و همچنین تصمیم اینکه کدام ویژگی مورفولوژی برای طبقه بندی صحیح تر است اصلاً آسان نیست (Liu et al. 2010). همانطور که Tortonese (1975) نشان داد اهمیت پلک چشم به عنوان یک ویژگی قابل

شناسایی ابهام آمیزی می باشد و Song (1982) کشف کرد که نمو پلک چربی گونه *L. haematocheila* بستگی به رشد فردی هر کدام از نمونه های این گونه دارد. بنابراین، لازم است در ارتباط با تعیین رده بندی کفال ماهیان مطالعات بیشتری انجام شود، البته نه فقط گونه های بیشتری بررسی شوند بلکه بخش های متفاوتی از ژنوم (مثلا ژنوم هسته ای در مقابل ژنوم میتوکندریایی) مورد مطالعه قرار گیرند (Papasotiropoulos et al. 2007).

پیشنهادها

- پیشنهاد می شود که با استفاده از سایر قطعات ژنوم میتوکندریایی گونه های کفال ماهیان نیز تحقیق شود.
- روابط فایلوژنتیکی سایر گونه های کفال ماهیان ایران را نیز بررسی گردد.
- تنوع ژنتیکی جمعیت های مختلف کفال ماهیان آب های ایران را نیز تعیین شود

منابع

- اصلان پرویز، ح.، ۱۳۷۰. کفال ماهیان دریای خزر. ماهنامه آبریان شماره ۱ صفحات ۲۰ تا ۲۵.
- تقوی، ا. ۱۳۷۷. روش های مناسب حفاظت از آبریان. مجموعه مقالات هفتمین کنفرانس ملی شیلات ایران (ماهگیری مسئولانه). شرکت سهامی شیلات ایران.
- رحمانی، ح.، کاظمی، ب.، پورکاظمی، م.، بندهپور، م.، نادریجلودار، م.، سید، ن.، عطایی، ف.، تنوع ژنتیکی جمعیت های ماهی شاه کولی *Chalcalburnus chalcoides* در رودخانه های هراز، شیروود و گزافزود با استفاده از ژن 18S rRNA به روش PCR-RFLP. علوم محیطی سال ششم، شماره سوم، بهار ۱۳۸۸.
- رزمجو، ا.ق.، رضوانی، س.، قوام مصطفوی، پ.، فاطمی، س.م.ر. و پورکاظمی، م.، بررسی ساختار ژنتیکی جمعیت گاو ماهی خزری (*Neogobius caspius* Eichwald, 1831) در حوضه جنوبی خزر به روش PCR-RFLP. مجله شیلات سال دوم، شماره سوم، پاییز ۱۳۸۷.
- رضوانی گیل کلائی، س.، سالاری علی آبادی، م.ع.، سواری، ا.، ذوالقرنین، ح.، نبوی، س.م.ب.، بررسی ساختار ژنتیکی ماهی سوکلا *Rachycentron canadum* با استفاده از نشانگرهای ریزماهوره. مجله علمی شیلات ایران سال هجدهم، شماره ۳، پائیز ۱۳۸۸.
- رضوی صیاد، ب.، ۱۳۶۹. ارزیابی و مدیریت ذخایر ماهیان استخوانی اقتصادی دریای مازندران. مرکز تحقیقات شیلات استان گیلان. ۸۶ صفحه.
- روحی، ا. و فضلای، ح. ۱۳۸۱. بررسی میزان تراکم و زیستوده *Menemopsis leidyi* در آبهای سواحل مازندران و گلستان در طی سالهای ۸۰-۱۳۷۹. اولین همایش ملی شانه داران دریای خزر. ساری ۱۳۸۱.
- ستاری، م. (۱۳۸۹). ماهی شناسی عمومی، انتشارات حق شناس، ۱۸۰-۱۸۵.

یابلونسکایا، ا.، ۱۹۸۹. دریای خزر، فون و تولیدات بیولوژیکی آن، ترجمه ابوالقاسم شریعتی ۱۳۷۱ موسسه تحقیقات و آموزش شیلات ایران، ۲۸ صفحه.

صادقی، ن. (۱۳۸۰). ویژگی های زیستی و ریخت شناسی ماهیان آب های جنوب ایران (خلیج فارس و دریای عمان). انتشارات نقش مهر، ۲۱۰-۲۱۲.

عبدلی، ا.، نادری، م. ۱۳۸۷. تنوع زیستی ماهیان حوضه جنوبی دریای خزر. انتشارات علمی آبریان، ۲۳۸ صفحه.
غنی نژاد و مقیم. ۱۳۷۲. ارزیابی ذخایر ماهیان استخوانی دریای خزر. مرکز تحقیقات شیلاتی گیلان. ۶۵ صفحه.
فضلی، ح. و غنی نژاد، د. (۱۳۸۳). بررسی صید و برخی جنبه های زیست شناختی کفال ماهیان در حوضه جنوبی دریای خزر مجله علمی شیلات ایران. ۹۷-۱۱۶.

قلیچی، ا.، عریان، ش. احمدی، م. کاظمی، ر. حلاجیان، ع. (۱۳۸۲). مطالعه بافت شناسی *Mugil cephalus* در مرکز تکثیر و پرورش مراحل مختلف رسیدگی تخمدان در ماهی کفال خاکستری ماهی و میگوی گمیشان. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری. صفحات ۱۰۰-۱۱۵.

لالوئی. ف.، رضوانی گیل کلائی، س.، فاطمی، ر. و تقوی، ج. ۱۳۸۷. بررسی ژنتیک جمعیت ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) حوضه جنوبی دریای خزر با استفاده از mtDNA (PCR-RFLP). مجله علمی شیلات ایران، سال هفدهم، شماره ۲، تابستان ۱۳۸۷، صفحات ۸۹-۱۰۱.

لالوئی. ف.، رضوانی گیل کلائی، س.، نیرانی، م. و تقوی، ج.، ۱۳۸۵. بررسی مولکولی جمعیت ماهی کیلکای معمولی در حوضه جنوبی دریای خزر به روش PCR-RFLP. مجله علمی شیلات ایران، سال پانزدهم، شماره ۲، تابستان ۱۳۸۵، صفحات ۱۱۹-۱۲۸.

نادری، ل.، شعبانی، ع.، شعبانپور، ب.، رضائی، ح.ر. ۱۳۸۸. بررسی تمایز ژنتیکی ماهی کفال پوزه باریک *Liza*

saliens (Risso, 1810) در آبهای ساحلی گلستان با استفاده از جایگاه های ریزماهوره. دومین کنفرانس ملی

علوم شیات و آبزیان ایران. لاهیجان.

نقوی، م.ر.، قره یاضی، ب.، حسینی سالکده، ق. ۱۳۸۸. نشانگرهای مولکولی. انتشارات دانشگاه تهران، ۳۴۰ صفحه.

هالرمین، اریک.، ۱۳۸۴. اصول و روش های مطالعات ژنتیکی ماهیان (جلد اول). ترجمه: ایرج هاشم زاده سقرلو.

انتشارات نقش مهر، ۴۴۸ صفحه.

وفایی، ب. (۱۳۸۰). بیولوژی ماهیان آب های شور با تأکید بر خانواده های کفال ماهیان، گیش ماهیان، آزاد

ماهیان دریایی، پایان نامه کارشناسی، دانشگده علوم و فنون دریایی، واحد تهران شمال، ۱۰۷ص.

یزدی صمدی، ب و ولیزاده، م.، ۱۳۸۰. ژنتیک از دیدگاه مولکولی. انتشارات دانشگاه تهران. ۴۴۲ صفحه.

یوسفیان، م. عریان، ش. فرخی، ف. و عصائیان، ح. (۱۳۸۲). مطالعه رشد تخمک در ماهی کفال پوزه

باریک *Liza saliens* Risso، مجله علمی شیلات ایران، سال دوازدهم، شماره ۱. صفحات ۱۳۱ تا ۱۵۲.

Abdulsamadov, A. S., Pushbarank, A. B. and Kahli Bigaf, K., 2004. Biology of sea herring, common Kilka and mullet the fishing prospects in the west Caspian sea. Research report, 2003. Kaspemikh Astrakhan pages 381-383. (In Russian).

Adams, M.D., Kelley, J.M., Gocayne, J.D., Dubnick, M., Polymeropoulos, M.H., Xiao, H., Merril, C.R., Wu, A., Olde, B., Moreno, R.F., Kerlavage, A.R., McCombie, W.R., Venter, J.C., 1991. Complementary DNA sequencing: expressed sequence tags and human genome project. *Science* 252, 1651– 1656.

Adcock, G.L., Ramirez, B., Hauser, L., Smith, P., Carvalho, G.R., 2000. Screening of DNA polymorphisms in samples of archived scales from New Zealand snapper. *Journal of Fish Biology* 56:1283-1287.

Agresti, J.J., Seki, S., Cnaani, A., Poompuang, S., Hallerman, E.M., Umieł, N., Hulata, G., Gall, G.A.E., May, B., 2000. Breeding new strains of tilapia: development of an artificial center of origin and linkage map based on AFLP and microsatellite loci. *Aquaculture* 185, 43– 56.

Ahmadian, A., Gharizadeh, B., Gustafsson, A.C., Sterky, F., Nyren, P., Uhlen, M., Lundeberg, J., 2000. Singlenucleotide polymorphism analysis by pyrosequencing. *Anal. Biochem.* 280, 103–110.

Akyol, O., 1999. Homa Dalyanı (İzmir Körfezi) Kefal (Mugilidae) Türlerinin Demekolojisi. PhD Thesis. Ege Üniversitesi, Bornova, İzmir. 124P. (in Turkish).

Akyol, O. Kinacigil, T., 2001. Comparative body and otolith morphometrics of Mugilidae in Homa Lagoon (Izmir Bay, Aegean Sea). *Acta. Adriatica*, 42(2): 3-13.

Amini, F., 1989. Biology of mullet species and their adaptation to fresh water. *Nat. conf. fisheries resource management of the Caspian Sea, Babolsar*, pp. 73–79.

Anene, A., 1999. Morphometric and meristic description of *Tilapia mariae* (Boulenger, 1901) and *Tilapia zillii* (Gervais, 1848) from the Umuoseriche Lake in the freshwater reaches of the Niger delta floodplains. *Acta. Hydrobiol.* 41: 211-218.

Aranishi, F., 2006. Single fish egg DNA extraction for PCR amplification. *Conservation Genetics* 7:153-156.

Asensio, L.G. (2007). PCR-based methods for fish and fishery products authentication. *Food Science & Technology journal* (18) 558-568.

- Avanesov, A.M., 1972. The present status of mullets reproduction (the genus mugil) in the Caspian sea. *Voprosy Ikhtiologii(Problems of Ichthyology)*. Vol.12.3: 467-470 pp.(In Russian).
- Avise, J.C., 1989. A role for molecular geneticists in the recognition and conservation of endangered species. *Trends Ecol. Evol.* 4, 279– 281.
- Avis, J.C. (1991). *Molecular markers, natural history and evolution* Chapman and Hall, New York.
- Avise, J.C. (1994) *Molecular Markers, Natural History and Evolution*. Chapman & Hall, London.
- Avise, J.C., 1998. Conservation genetics in the marine realm. *J. Hered.* 89, 377–382.
- Avise JC, Helfman GS, Saunders NC, Hales LS, 1986. Mitochondrial DNA differentiation in North Atlantic eels: population genetic consequences of an unusual life history pattern. *Proc Natl Acad Sci USA*. 83:4350-4354.
- Azam, A., Paul, J., Sehgal, D., Prasad, J., Bhattacharya, S., Bhattacharya, A., 1996. Identification of novel genes from *Entamoeba histolytica* by expressed sequence tag analysis. *Gene* 181, 113– 116.
- Ballard, J. W. O., Whitlock, M.C., 2004. The incomplete natural history of mitochondria. *Molecular Ecology* 13: 729–744.
- Bartlett & Stirling., 2003. A Short History of the Polymerase Chain Reaction. In: *Methods Mol Biol*. 226:3-6.
- Beachman, T.D. and MMacconachi, C., 2004. Microsatellite identification of individual sockeye salmon in Barkley sound, British Colombia. *Journal of fish Biology*, 61:1021-1032.
- Beaumont, A.R. (Ed.), 1994. *Genetics and Evolution of Aquatic Organisms*. Chapman & Hall, London.
- BenTuvia, A., 1986. Mugilidae. pp1197-1204. In: P.J.P., Whiteland, M.-L Bauchot, J.-C. Hureau, J. Nielsen and E. Tortonese (eds.). *Fishes of the North-eastern Atlantic and the Mediterranean*. Unesco, Paris.
- Benzie, J.A., Ballment, E., Forbes, A.T., Demetriades, N.T., Sugama, K., Moria, S., 2002. Mitochondrial DNA variation in Indo-Pacific populations of the giant tiger prawn, *Penaeus monodon*. *Mol. Ecol.* 11, 2553–2569.
- Berg, L. S., 1948. *Freshwater fishes of the USSR and adjacent countries*. Zoological Institute Academy Nauk Moscow USSR 1(27), Vol. 1. [In Russian, English translation, 1962: Office of Technical Services, Department of Commerce, Washington, DC].
- Berg, L. S., 1965. *Freshwater fishes of the U.S.S.R and adjacent countries*, Vol. III. Academy of Science of the USSR Zoological Institute, ISPT Press, Jerusalem, 510 pp. (Translated from Russian, Israel Program for Scientific Translations).
- Billington, N. and Hebert, P. (1991). Mitochondrial DNA diversity in fishes and its implications for introductions. *Can J Fish Aqua Sci* 48:80-94.
- Birky CW, Jr, Maruyama T, Fuerst P. An approach to population and evolutionary genetic theory for genes in mitochondria and chloroplasts, and some results. *Genetics*. 1983 Mar;103(3):513–527.
- Birky, C.W., Fuerst, P., Maruyama, T., 1989. Organelle gene diversity under migration, mutation, and drift: equilibrium expectations, approach to equilibrium, effect of heteroplasmic cells, and comparison to nuclear genes. *Genetics* 121, 613– 627.
- Blel. H., Chatti. N., Besbes. R., Farjallah. S., Elouaer. A., Guerbej. H., Said. K., 2008. Phylogenetic relationships in grey mullets (Mugilidae) in a Tunisian lagoon. *Aquacult. Res.* 39: 268-275. Costa JL, De Almeida PR, Costa MJ .
- Brock, T. D., & Freeze H. (1969). *Thermus aquaticus* gen. n. and sp. n., a non-sporulating extreme thermophile. *Journal of Bacteriology*. 98, 289-297.
- Brown, W.M., 1985. The mitochondrial genome of animals. In: MacIntyre, R.J. (Ed.), *Molecular Evolutionary Genetics*. Plenum, New York, NY, pp. 95–130.
- Brown, B., Epifanio, J., 2003. Nuclear DNA. In: Hallermann, E.M. (Ed.), *Population Genetics: Principles and Applications for Fisheries Scientists*. American Fisheries Society, Bethesda, MD. 458 pp.
- Burton, R.S., 1996. Molecular tools in marine ecology. *J. Exp. Mar. Biol. Ecol.* 200, 85– 101.
- Caldara, F., Bargelloni, L., Ostellari, L., Penzo, E., Colombo, L., Patarnello, T. (1996). Mullet phylogeny of grey mullets based on mitochondrial DNA sequence analysis: Evidence of differential rate of evolution at the intrafamily level. *Mol Phylogenet Evol* 6:416-424.
- Cardona, L., 1999. Age and growth of leaping grey mullet (*Liza saliens* (Risso, 1810)) in Minorca (Balearic Islands). *Scientia Marina*, 63(3), 93-99.
- Carvalho, G.R., 1998. *Advances in molecular ecology* NATO Sciences Series. Serie A: Life Sciences, vol. 306. IOS Press, Amsterdam.
- Cataudella, S., Civitelli, M.V., Capanna, E. (1974). Chromosome complements of the Mediterranean mullets (Pisces, Perciformes). *Caryologia* 27, 93–105.
- Chakraborty, A., Sakai, M., and Iwatsuki, Y., 2006. Museum fish specimens and molecular taxonomy: A comparative study on DNA extraction protocols and preservation techniques. *Journal of Applied Ichthyology* 22:160-166.

- Chang, D.D., Fisher, R.P., Clayton, D.A., 1987. Roles for a promoter and RNA processing in the synthesis of mitochondrial displacement-loop strands. *Biochimica et Biophysica Acta* 909: 85-91.
- Cheng, Q., Ma, C., Cheng, H., Zhang, Q., 2008. Mitochondrial DNA diversity of *Coilia mysus* (Clupeiformes: Engraulidae) in three Chinese estuaries. *Environ Biol fish* 83:277-282.
- Chow, S., Clarke, M.E., Walsh, P.J., 1993. PCR-RFLP analysis on thirteen western Atlantic snappers (subfamily Lutjaninae): a simple method for species and stock identification. *Fish. Bull.* 91, 619-627.
- Chow, S., Kishino, H., 1995. Phylogenetic relationships between tuna species of the genus *Thunnus* (Scombridae: Teleostei): inconsistent implications from morphology, nuclear and mitochondrial genomes. *J. Mol. Evol.* 41, 741- 748.
- Coad, B.W. (1995). Fresh water fishes of Iran. *Nat. Acad. Sci. Brno.* 29(1):1-64.
- Congiu, L., Dupanloup, I., Patarnello, T., Fontana, F., Rossi, R., Arlati, G., Zane, L., 2001. Identification of interspecific hybrids by amplified fragment length polymorphism: the case of sturgeon. *Mol. Ecol.* 10, 2355-2359.
- Cox, D.R., Burmeister, M., Price, E., Kim, S., Myers, R.M., 1990. Radiation hybrid mapping: a somatic cell genetic method for constructing high-resolution map of mammalian chromosomes. *Science* 250, 245-250.
- Cronin, M.A., Spearman, W.J., Wilmot, R.L., Patton, J.C., Bickham, J.W., 1993. Mitochondrial DNA variation in chinook (*Oncorhynchus tshawytscha*) and chum salmon (*O. keta*) detected by restriction enzyme analysis of polymerase chain reaction (PCR) products. *Can. J. Fish. Aquat. Sci.* 50, 708- 715.
- Cummings, A.S., and Thorgaard, G.H., 1994. Extraction of DNA from fish blood and sperm. *Biotechniques* 17:426.
- De Silva, S.S. 1980. Biology of juvenile grey mullet: a short review. *Aquaculture* 19:21-36.
- Dmitriev, A.N., 1964. Mullet in the Iranian waters of Caspian. *Priroda*, 12: 74-75.
- Dodgson, J.B., Cheng, H.H., Okimoto, R., 1997. DNA marker technology: a revolution in animal genetics. *Poult. Sci.* 76, 1108-1114.
- Dudud, A., Georgescu, S. E., Popa, O., Dinischiotu, A., Costache, M. 2011. Mitochondrial 16S and 12S rRNA sequence analysis in four Salmonid species from Romania. *Acta Zoologica Academiae Scientiarum Hungaricae* 57(3), pp. 233-246.
- Elzaem, S.Y. 2011. Phynotype and genotype differentiation between flathead grey mullet (*Mugil cephalus*) and thinlip grey mullet (*Liza ramada*). *African Journal of Biotechnology*. 10(46), 9455-9492.
- Erguden, D., Gurlek, M., Yaglioglu, D., Turan, C. (2010). Genetic identification and taxonomic relationship of Mediterranean Mugilid species based on Mitochondrial 16s rDNA sequence data. *Journal of animal and veterinary advances*. 9(2):336-341.
- FAO. (1983). Species identification sheets for fishery purpose, Vol 3. Western Indian Ocean (fishing area 511).
- FAO 2006 Fisheries Department, Fishery Information, Data and Statistics Unit FISH-STAT Plus: Universal software for fishery statistical time series [database on the Internet]. Version 2.3. Food and Agriculture Organization of the United Nations, Rome, 1996-2000 (date of update/revision unknown; cited 28 August 2006). Available from: ftp://ftp.fao.org/FI/stat/windows/shplusfst_plus.zip.
- Fazli, H., 1998. Some biological characteristics of *Liza aurata* in the southern coasts of the Caspian Sea, Iranian Sci. Fish. J. 7, 41-56. [In Farsi].
- Fazli, H. ; Janbaz, A.A. ; Taleshian, H. and Bagherzadeh, F., 2008. Maturity and fecundity of golden grey mullet (*Liza aurata* Risso, 1810) in Iranian.
- Feral, J.P., 2002. How useful are the genetic markers in attempts to understand and manage marine biodiversity?. *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology* 268: 121- 145.
- Ferguson, A., Taggart, J. B., Prodon, P. A., McMeel, O., Thompson, C., Stone, C., 1995. The application of molecular markers to the study and conservation of fish populations, with special reference to *Salmo*. *Journal of Fish Biology*, 47, S103eS126.
- Fevolden, S.E. and Pogson, G.H. (1997). Genetic divergence at the synaptophysin locus among Norwegian Coastal and North-east Arctic population of Atlantic Cod. *J. of fish biology*. 51:895-908.
- Fraga, E., Schneider, H., Nirchio, M., Santa-Brigida, E., Rodrigues-Filho, L.F., Sampaio, I. (2007). Molecular phylogenetic analyses of mullets (Mugilidae, Mugiliformes) based on two mitochondrial genes. *J. Appl. Ichthyol* 23, 598-604.
- Franco, G.R., Adams, M.D., Bento, S.M., Simpson, A.J.G., Venter, J.C., Pena, S.D.J., 1995. Identification of new *Schistosoma mansoni* genes by the EST strategy using a directional cDNA library. *Gene* 152, 141-147.

- Ghaninejad, D. ; Abdolmalaki, S. ; Kuliyeu, Z. M., 2009. Reproductive biology of the leaping grey mullet, *Liza saliens* in the Iranian coastal waters of the Caspian sea. Iranian journal of fisheries sciences, 9(3) 402-411.
- Gold, J.R., Richardson, L.R., Furman, C., King, T.L., 1993. Mitochondrial DNA differentiation and population structure in red drum (*Sciaenops ocellatus*) from the Gulf of Mexico and Atlantic Ocean. Mar. Biol. 116, 175-185.
- Gomez-Uchida, D. and Banks, M.A. 2006. Estimation of effective population size for the long-lived darkblotched rockfish *Sebastes cramen*. Journal of Heredity. 97: 603-606.
- Gornung E, Cordisco CA, Rossi AR, Innocenti DS, Crosetti D and Sola L (2001) Chromosomal evolution in Mugilidae: Karyotype characterization of *Liza saliens* and comparative localization of major and minor ribosomal genes in the six Mediterranean mullets. Mar Biol 139:55-60.
- Graves, J.E., McDowell, J.R., Jones, M.L., 1992. A genetic analysis of weakfish *Cynoscion regalis* stock structure along the mid-Atlantic coast. Fish. Bull. 90, 469-475.
- Harrison IJ., 2002. Mugilidae: mullets. In: Carpenter KE, Ed. The livingmarine resources of the western central Atlantic. Vol 2. Bony fishespart 1 (Ascipenseridae to Grammatidae). Rome, FAO Species Identification Guide for Fishery 2: 1071-85.
- Harrison ,I.J. and Howes ,G.J. (1991). The pharyngobranchial organ of mugilid fishes: its structure , variability, ontogeny, possible function and taxonomic utility. Bull Br Mus Nat Hist (Zool) 57:111-132.
- Hauser L, Adcock G, Smith PJ, Bernal Ramirirez JH and Carvalho GR (2002) Loss of microsatellite diversity and low effective population size in an overexploited population of New Zealand snapper (*Pagrus auratus*) PNAS 99: 11742-11747.
- Hillis,D.M. and Bull,J.J. (1993). An empirical test of bootstrapping as a method for assessing confidence in phylogenetic analysis. Syst Biol 42:182-192.
- Hecker, K.H., Taylor, P.D., Gjerde, D.T., 1999. Mutation detection by denaturing DNA chromatography using fluorescently labeled polymerase chain reaction products. Anal. Biochem. 272, 156- 164.
- Heras, S., M. I. Roldan & M. G. Castro. 2009. Molecular phylogeny of Mugilidae fishes revised. Reviews in Fish Biology and Fisheries, 19: 217-231.
- Hillis,D.M. and Bull,J.J. (1993). An empirical test of bootstrapping as a method for assessing confidence in phylogenetic analysis. Syst Biol 42:182-192.
- Hillis, D. M., Dixon, M.T., 1991. Ribosomal DNA: molecular evolution and phylogenetic inference. The Quarterly Review of Biology 66: 411-453.
- Hudson, R.R., Slatkin, M., Maddison, W.P, 1992. Estimation of levels of gene flow from DNA sequence data. Genetics 132, 583-589.
- Imsiridou, A., Minos, G., Katsares, V., Karaiskou, N., Tsiora, A., 2007. Genetic identification and phylogenetic inferences in different Mugilidae species using 5S rDNA markers. Aquaculture Research, 1-10.
- Ivanov, P.I., Kamakim, A.M., Ushivtzev, V.B., Shiganova, T., Zhukova, O., Aladin, N., Wilson, S.L., Harbison, G.R., Dumount, H.J., 2000. Invasion of Caspian sea by the Jelly fish *menemopsis leidyi* (Ctenophora). Biological Invention, Vol.2, pp: 255-259.
- Katselis G., 1996. Biology of the leaping grey mullet (*Liza saliens* Risso, 1826) (Pisces:Mugilidae) in Messolonghi Etolikolagoons. PhD Thesis, University of Patras, p. 193 (in Greek with English abstract).
- Katselis G, Hotos G, Minos G, Vidalis K .2006. Phenotypic affinities on fry of four Mediterranean Grey Mullet species. Turk. J. Fish. Aquat.Sci. 6: 49-55.
- Kaya, M., Bilecenoglu, M. & Ozaydin, O., 2000. Growth characteristics of the leaping greymullet (*Liza saliens*, Risso, 1810), in Homa Lagoon, Aegean Sea. Israeli Journal Aquaculture.-Bamidgeh, 52(4): 159-166.
- Kaya, M., Mater, S., Korkut, A.Y. 1998. A new grey mullet species *Mugil soiyu* Vasilewsky (Teleostei: Mugilidae) from the Aegean coast of turkey. Turk J Zool 22:303-306.
- Kideys, E. and Romanova, Z. 2001. Distribution of gelatinous macro zooplankton in the southern Black sea during 1996-99. Marin Biology. Pp:545-544.
- King, M., 2007. Fisheries Biology, Assessment and management. Blackwell Publishing, Oxford, 382 P.
- Khoshkholgh, M., Pourkazemi ,M., Nazari, S., Azizzadeh Pormehr, L., 2011. Genetic diversity in the Persian sturgeon, *Acipenser persicus*, from the south Caspian Sea based on mitochondrial DNA sequences of the control region. Caspian J. Env. Sci. 2011, Vol. 9 No.1 pp. 17-25.
- Khoroshko, A.L., 1981. population abundance and structure in the long finned mullet (Gen *Liz*, Muglidae) during acclimation in the caspian sea. Kasp Nirkh, Kranso vodsk, pp: 62-69.
- Konovalov, I. M., 1959: Unsuccessful experiment in acclimatizing grey mullet, USSR. English translation published by Office of Technical Service. Department of Commerce, Washington, DC (1961), Rybn. Khoz. 35, 20-22.
- Kosarev, A. N.; Yablonskaya, E. A., 1994. The Caspian Sea. SPB Academic Publishing, The Hague, NL, 255 p.

- Kumar S, Tamura K. & Nei M., 2004. MEGA3: integrated software for molecular evolutionary genetics analysis and sequence alignment. *Brief Bioinform.* 5, 150–163.
- Lehoczky, I. ; Jeney, z. ;Magyary, I. ; Hancz, c. and Kohlmann, K. , 2005. Preliminary data on genetic variability and purity of common carp (*Cyprinus carpio* L.) strains kept at the live gene bank at research Institute for fisheries, Aquaculture and Irrigation (HAKI) Szarvas, Hungary. *Aquaculture*, Vol. 247, pp.45-49.
- Li. D., Kang, D., Yin, Q., Sun. Z., Liang, L., 2007. Microsatellite DNA marker analysis of Genetic Diversity wild common carp (*Cyprinus carpio* l.) population. *Genetic and Genomic*, 34:984-993.
- Liao, I.c. 2005. Aquaculture practices in Taiwan and its visions. *Journal of the Fisheries Society of Taiwan*, 32(3):193-206.
- Liu, B.H., 2002. Mitochondrial DNA sequence variations and systematicsof the genus *Distoechodon* (Teleostei: Cyprinidae). *J. Appl. Ichthyol.* 18 ,181–184.
- Liu,J.Y., brown,C.L., Yong,T.B.(2010). Phylogenetic relationships of mullets (Mugilidae) in China Seas based on partial sequences of two mitochondrial genes. *Biochemical Systematics and Ecology* 38:647-655.
- Liu, Z.J & Cordes, J.F., 2004. DNA marker technologies and their applications in aquaculture genetics. *Aquaculture* 238 : 1 –37.
- Liu, Z.J., Karsi, A., Dunham, R.A., 1999. Development of polymorphic EST markers suitable for geneticlinkage mapping of catfish. *Mar. Biotechnol.* 1, 437–447.
- Liu, Z.J., Karsi, A., Li, P., Cao, D., Dunham, R., 2003. An AFLP-based genetic linkage map of channelcatfish (*Ictalurus punctatus*) constructed by using an interspecific hybrid resource family. *Genetics* 165,687–694.
- Livia, L., Antonella, P., Hovirag, L., Mauro, N., Panara, F., 2006. A nondestructive, rapid, reliable and inexpensive method to sample, store andextract high-quality DNA from fi sh body mucus and buccal cells. *Molecular Ecology Notes* 6:257-260.
- Lopera-Barrero, N.M., Ribeiro, R.P., Sirol, R.N., Povh, J.A., Gomes, P.C., Vargas, L., and Streit.D.P. 2006. Genetic diversity in piracanjuba populations (*Brycon orbignyanus*) with the RAPD (Random Amplifi ed Polimorphic DNA) markers. *Journal Animal Science* 84:170.
- Martins, C., Adriane P. W., Oliveira.C., Foresti, F., 2003. Mitochondrial DNA variation in wild populations of *Leporinus elongatus* from the Paraná River basin. *Genetics and Molecular Biology*, 26, 1, 33-38.
- Menzes,M.T., Martins,M., Naik,S.(1992). Interspecific genetic divergence in grey mullets from the Geo region. *Aquaculture* 105,117.
- Meyer, A., 1993. Evolution of mitochondrial DNA in fishes. In: Hochachka, P.W., Mommsen, T.P. (Eds.), *Biochemistry and Molecular Biology of Fishes*. Elsevier, Amsterdam, p. 1.
- Miller, M.P., 1997. Tools for population genetic analyses (TFPGA) 1.3. A window program for the analysis of allozyme and molecular population genetic data. *Computersoftware distributed by author.*
- Mortitz, C. 1994. Applications of mitochondrial Dna analysis in conservation: a critical review. *Molecular Ecology* 3:401-411.
- Moritz,C., Dowling,T.E., Brown,W.M.(1987). Evolution of animal mitochondrial DNA: relevance for population biology and systematics. *Ann Rev Ecol Syst* 18:269-292.
- Murgia, R., Tola, G., Archer, S.N., Vallerga, S., Hirano, J. (2002). Genetic identification of grey mullet species (Mugilidae) by analysis of mitochondrial DNA sequence: application to identify the origin of processed ovary products (bottarga). *Mar. Biotechnol.* 4, 119–126.
- Nam, Y.K., Park, J.E., Kim, K.K., Kim, D.S., 2003. A rapid and simple PCR-based method for analysis of transgenic fi sh using a restricted amount of fin tissue. *Transgenic Research* 12:523-525.
- Nei, M., 1972. Genetic distance between populations. *American Naturalist*, 106: 283-292.
- Nei, M., 1987. *Molecular Evolutionary Genetics*. Columbia Univ. Press, New York.
- Nei, M., Kumar, S., 2000. *Molecular Evolution and Phylogenetics*. New York: Oxford University Press.
- Nelson,J.S. (1994). *Fishes of the world*. Wiley ,New York .
- Nelson, J.S., (2006). *Fishes of the World*, fourth ed. John Wiley and Sons, Inc, New York, NY.
- Nguyen, T.T.T., F. Brian Davy, M. Rimmer and Sena De Silva. 2009. Use and exchange of genetic resources of emerging species for aquaculture and other purposes. *FAO/NACA Expert Meeting on the Use and Exchange of Aquatic Genetic Resources Relevant for Food and Agriculture*, 31 March – 02 April, 2009, Chonburi, Thailand.
- Nikolskii, G.V. (1963). *The ecology of fishes*. Academic press. london.
- Oren,O.H.(1981).*Aquaculture of grey mullets*.Cambridge university press,New York,pp.65-98.
- O'Reilly, P., Wright, J.M., 1995. The evolving technology of DNA fingerprinting and its application to fisheriesand aquaculture. *J. Fish Biol.* 47, 29– 55.
- Palumbi,S., Martin,A., Romano,S., McMillan,W.O., Stice,L., Grabowski,G. (1991). *The simple fools guide to PCR*, version II. Honolulu: University of Hawaii.

- Papasotiropoulos, V. Klossa-Kilia, E. Alahiotis, N.S. Kiliass, G. (2001). Genetic divergence and phylogenetic relationships in grey mullets (Teleost: Mugilidae) using allozyme data. *Biochemical Genetics*, 39(5-6):68-155.
- Papasotiropoulos, V. Klossa-Kilia, E. Alahiotis, N.S. Kiliass, G. (2002). Genetic divergence and phylogenetic relationships in grey mullets (Teleost: Mugilidae) based on PCR-RFLP analysis of mtDNA segments. *Biochemical Genetics*, Vol.40, Nos.3/4.
- Papasotiropoulos, V. Klossa-Kilia, E. Alahiotis, N.S. Kiliass, G. (2007). molecular phylogeny of grey mullets (teleostei: Mugilidae) in Greece: evidence from sequence analysis of mtDNA segments. *biochem genet* 45:623-636.
- Partis, L., Wells, R.J., 1996. Identification of fish species using random amplified polymorphic DNA (RAPD). *Mol. Cell. Probes* 10, 435–441.
- Payne, A.L., 1976. The relative abundance and feeding habits of the grey mullet species occurring in an estuary in Sierra Leone, West Africa. *Marine Biol.* 35: 277-286.
- Pherson MM, Moller S. Moller SG. (2000). PCR (Basic: from background to bench). BIOS Scientific Publishers Ltd.
- Probatove, S. N. and Tereshchenko, K. K., 1951. The Caspian sea Mullet and its fisheries. *Pishchepromizdat, Moscw.* P.115.
- Rezvani-Gilkolaei, S., (1997). Molecular population genetic studies of sturgeon species in the south Caspian Sea. Ph.D. dissertation. University of Wales, Swansea.
- Rodrigues, R., Schneider, H., Santos, S., Vallinoto, M., Sain-Paul, U., Sampaio, I., 2008. Low levels of genetic diversity depicted from mitochondrial DNA sequences in a heavily exploited marine fish (*Cynoscion acoupa*, Sciaenidae) from the Northern coast of Brazil. *Genetics and Molecular Biology*, 31, 2, 487-492.
- Rossi, A.R., Gornung, E., Crosetti, D. (1997). Cytogenetic analysis of *Liza ramada* (Pisces, Perciformes) by different staining techniques and fluorescent in situ hybridization. *Heredity* 79, 83–87.
- Rossi, A.R. Capula, M. Crosetti, D. Campton, D.E. Sola, L. (1998). Genetic divergence and phylogenetic inferences in five species of Mugilidae (Pisces: Perciformes). *Mar boil* 131:213-218.
- Rossi, A.R., Ungaro, A., De Innocentiis, S., Crosetti, D., Sola, L. (2004). Phylogenetic analysis of Mediterranean Mugilids by allozymes and 16S mt-rRNA genes investigation: are the Mediterranean species of *Liza* monophyletic? *Biochem. Genet.* 42, 301–315.
- Rozas, J., Sanchez, J. C., Delbarrio, X., ROZAS, R., 2003. DnaSP, DNA polymorphism analyses by the coalescent and other methods. *Bioinformatics* 19: 2496-2497.
- Schultz, L.P. (1946). A revision of the genera of mullets, fishes of the family Mugilidae with description of three new genera. *Proc US Nat Mus* 96:377-395.
- Semina, A.V., Polyakova, N.E., Barykov, V.A. (2007). Analysis of mitochondrial DNA: Taxonomic and phylogenetic relationships in two fish taxa (pisces: Mugilidae and Cyprinidae). WWW.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/18205618.
- Serapion, J., Kucuktas, H., Feng, J., Liu, Z.J., 2004. Bioinformatic mining of type I microsatellites from expressed sequence tags of channel catfish (*Ictalurus punctatus*). *Mar. Biotechnol.* (in press).
- Sire, J.Y., Girondot, M., Babiar, O., 2000. Marking zebrafish, *Danio rerio* (Cyprinidae), using scaleregeneration. *Journal of Experimental Zoology* 286:297-304.
- Smith, P.T., Kambhampati, S., Armstrong, K.A. (2003). Phylogenetic relationships among *Bactrocera* species (Diptera: Tephritidae) inferred from mitochondrial DNA sequences. *Mol Phylogenet Evol* 26:8-17.
- Song, J.K. (1982). Revision of three common Mugilid fishes from China. *Chin. J. Zool.* 2, 7–12.
- Sorrentino, R., Potolicchio, I., Ferrara, G.B., Tosi, R., 1992. A new approach to HLA-DPB1 typing combining DNA heteroduplex analysis with allele specific amplification and enzyme restriction. *Immunogenetics* 36, 248–254.
- Soyinka & Olukolajo. 2008. The feeding ecology of *Mugil cephalus* (Linnaeus) from a high brackish tropical lagoon in South-west, Nigeria. *African Journal of Biotechnology*, Vol. 7 (22), pp. 4192-4198.
- Stiassny, M.L.J. (1993). What are grey mullets? *Bull. Mar. Sci* 52:197.
- Surzycki, S. 2003. *Human Molecular Biology Laboratory Manual*, Blackwell Publishing.
- Tamura, K., Nei, M., Kumar, S., 2004. Prospects for inferring very large phylogenies by using the Neighbor-Joining method. *Proc Natl Acad Sci USA.* 101:11030–11035.
- Tamura, K., Dudley, J., Nei, M., Kumar, S., 2007. Mega 4: Molecular Evolution Genetics Analysis (MEGA) software version 4.0. *Mol. Bio. Evol.*, 24:1596-1599. PMID:17488738. <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/17488738>.
- Thompson, J.D., Gibson, T.J., Plewniak, F., Jeanmougin, F., Higgins, D.G. (1997). Clustal_X windows interface: flexible strategies for multiple sequence alignment aided by quality analysis tools. *Nucleic Acids Res.* 25: 4876–4882..

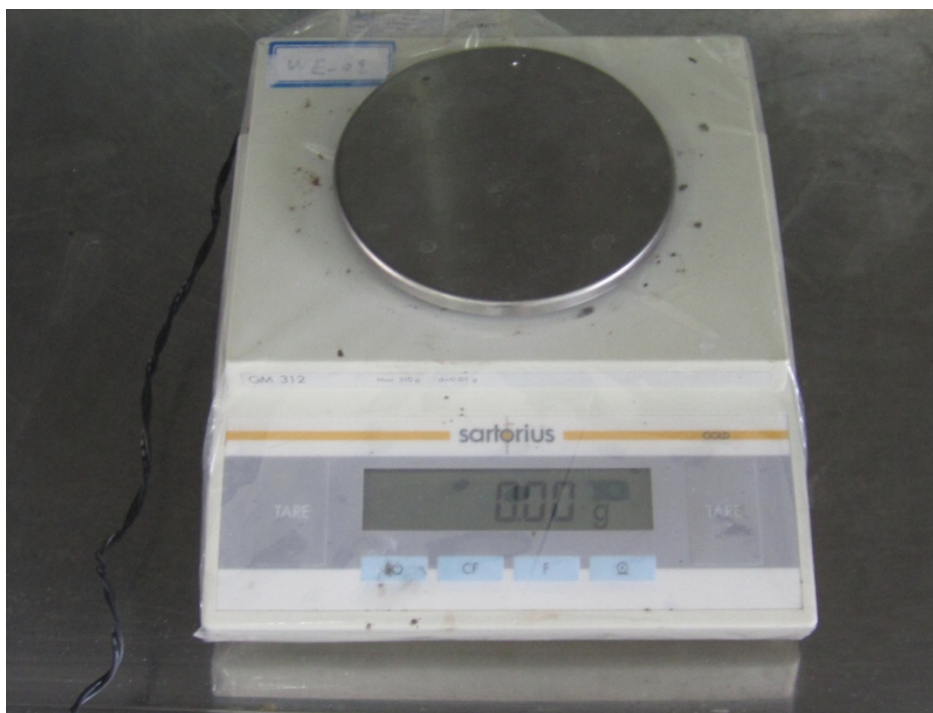
- Thomson, J.M. (1963). synopsis of biological data on the grey mullet (*Mugil cephalus*) 1758. fish. synop. div. fish. oceanogr. C.S.I.R.O. Australia, (1).
- Thomson, J.M. (1981). The taxonomy of grey mullets. In: Aquaculture of grey mullets (O.H. Oren, Ed.). Cambridge university press, New York, pp 1-15.
- Tomazo, G. I., 1940. The mullet of the northeast part of the Black Sea. Tr. Novoross. Biol. Stn. 2, 25 pp.
- Tereshenko, K. K., 1950. Materials for the Caspian sea mullets fisheries (KASPINIRO) in tarybn. Khva I okeanogr. 11:49-86.9 (In Russian).
- Tortonese, E. (1975). Fauna de Italia "Osteichthyes". In: Pesci Ossei, vol. 11. Calderini, Bologna.
- Trewaves, E and Ingham, S.E. (1972). A key to species of Mugilidae in the northeastern Atlantic and Mediterranean, with explanatory notes. J Zool lond 167:15-29.
- Turan, C., Caliskan, M., Kucuktas, H. (2005). Phylogenetic relationships of nine mullets species (Mugilidae) in the Mediterranean Sea. Hydrobiologia 532:45-51.
- Was A and Wenne R., 2002. Genetic differentiation in hatchery and wild sea trout (*Salmo trutta*) in the Southern Baltic at microsatellite loci. Aquaculture 204:493-506.
- Wasko, A.P., Martins, C. Oliveira, C., Foresti, F., 2003. Nondestructive genetic sampling in fish. An improved method for DNA extraction from fish fins and scales. Hereditas 138:161-165.
- Weber, L.P., Higgins, P.S., Carlson, L.L., Janz, D.M., 2003. Development and validation of methods for measuring multiple biochemical indices of condition in juvenile fishes. Journal of Fish Biology 63:637-658.
- Welsh, J., McClelland, M., 1990. Fingerprinting genomes using PCR with arbitrary primers. Nucleic Acids Res. 18, 7213-7218.
- Weir B.S. & Cockerham C.C., 1984. Estimating F-statistics for the analysis of population structure. Evolution 38, 1358-1370.
- Williams, J.G.K., Kubelik, A.R., Livak, K.J., Rafalski, J.A., Tingey, S.V., 1990. DNA polymorphisms amplified by arbitrary primers are useful as genetic markers. Nucleic Acids Res. 18, 6531-6535.
- Wilson, A.C., Cann, R.L., Carr, S.M., George, M., Gyllensten, U.B., Helm-Bychowski, K.M., Higuchi, R.G., Palumbi, S.R., Prager, E.M., et al., 1985. Mitochondrial DNA and two perspectives on evolutionary genetics. Biol. J. Linn. Soc. 26, 375-400.
- Wright, S., 1978. Evolution the Genetics of population variability within and Natural population. University of Chicago press, vol 4.
- Young, W.P., Ostberg, C.O., Keim, P., Thorgaard, G.H., 2001. Genetic characterization of hybridization and introgression between anadromous rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss irideus*) and coastal cutthroat trout (*O. clarki clarki*). Mol. Ecol. 10, 921-930.
- Yue, G.H. and L. Orban: Rapid isolation of PCR-ready DNA from fresh and preserved fish scales, Marine Biotech. 3: 199-204 (2001).
- Yue, G., Li, Y., Chen, F., Cho, S., Lim, L.C., Orban, L., 2002. Comparison of three DNA marker systems for assessing genetic diversity in Asian arowana (*Scleropages formosus*). Electrophoresis 23, 1025-1032.
- Zabeau, M. and Vos, P. 1993. Selective restriction fragment amplification: a general method for DNA fingerprinting. publication 0 534 858 A1, bulletin 93/13. European patent office, Munich, Germany.
- Zablotski, V. I., 1966: Changes in the parasite fauna mullet in connection with its acclimatization in the Caspian Sea. In: Acclimatization of animals in the USSR. A. I. Yanushevich (Ed.). Israeli Program for Scientific Translation, Jerusalem, IPST. Cat. No. 1218, pp. 238-239.
- Zisman, L. (1981). Means of identification of grey mullet fry for culture. In : Aquaculture of grey mullets (O.H. Oren, Ed.) Cambridge university press, New York, pp. 17-63.

جستجو در وب :

www.irani.at/html/.../Persian-daryache-mazandaran.php
www.icp.be/~opperd/private/parsimony
www.dimacs.rutgers.edu
www.icp.be/~opperd/private/neighbor
www.fishbase.org
<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/Genbank>
[http://en.wikipedia.org/wiki/mullet_\(fish\)#classification_and_naming](http://en.wikipedia.org/wiki/mullet_(fish)#classification_and_naming)

پیوست

دستگاه های مورد استفاده در آزمایشگاه

ترازوی دیجیتال مدل Sartorius GM 312

دستگاه Vortex مدل AKHTARIAN Rs 502

دستگاه بن ماری مدل AKHTARIAN

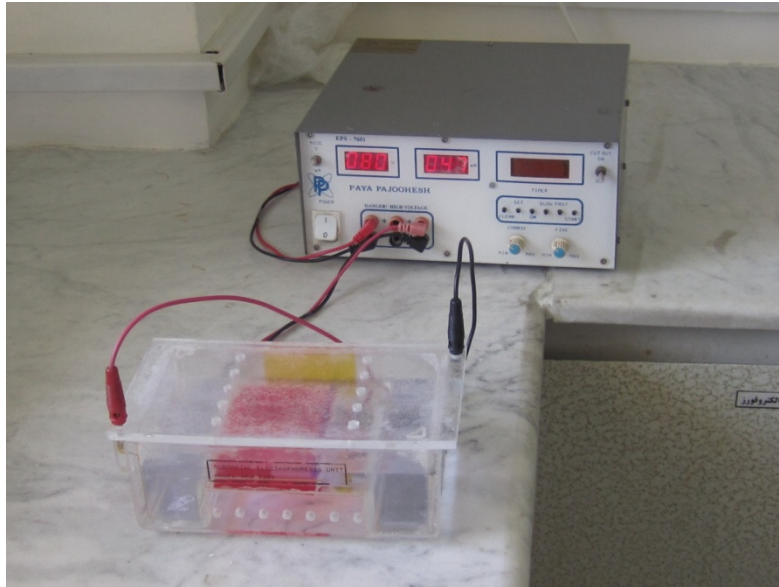
دستگاه سانتریوفیوژ مدل Hettich- MIKRO 22R

دستگاه شیکر مدل ROTATOR Instrument

دستگاه PCR مدل Auto Q QuantaBiotech

دستگاه الکتروفورز افقی مدل PAYA-Pajooresh EPS-7601 و تانک الکتروفورز مدل SEU 7304

دستگاه ژل دایکومشن مدل UVi tec

- طرز تهیه محلول های لازم جهت استخراج DNA

- سدیم دودسیل سولفات (SDS) ۱۰ درصد

مقدار ۵۰ گرم کریستال یا پودر SDS در ۴۵۰ میلی لیتر آب مقطر در دمای ۶۸ درجه سانتی گراد حل گردید و سپس با اضافه کردن HCl، pH را به ۷/۲ رسانده و حجم این محلول به ۵۰۰ میلی لیتر رسانده شد. این محصول در دمای آزمایشگاه نگهداری گردید.

STE -

برای تهیه یک لیتر STE، ۶ گرم تریس (۰/۰۵ مولار) و ۳/۶ گرم EDTA (۰/۰۱ مولار) و ۵/۸ گرم NaCl (۰/۱ مولار) را در ۷۰۰ میلی لیتر آب مقطر دوبار تقطیر حل نموده و pH را به ۸ رسانده و حجم نهایی به یک لیتر افزایش داده میشود.

محلول های لازم جهت الکتروفورز روی ژل آگارز

- بافر TBE

این بافر در غلظت های ۱X استفاده میشود بطوریکه هنگام استفاده از غلظت ۱۰ برابر آن رقرق سازی انجام میگیرد.

- لودینگ بافر

این بافر به دو منظور استفاده می شود: اول اینکه به دلیل داشتن گلیسرول، چگالی نمونه را افزایش داده تا DNA سریع تر به ته چاهک برود. دوم به دلیل آنکه محلول بهینه آن دارای دو رنگ بروموفنل بلو و زایلن سیانول است، میزان حرکت نمونه ها به سمت آند را قابل پیش بینی می کند. این بافر معمولاً به صورت محلولی با غلظت ۶ برابر (6X) ساخته می شود و دارای Tris-HCl ۱۰ میلی مولار (pH=۷/۶)، ۰/۰۳٪ بروموفنل بلو، ۰/۰۳٪ زایلن سیانول، ۶۰٪ گلیسرول و ۶۰ میلی مولار می باشد. EDTA موجود در محلول به یون های فلزی دو ظرفیتی (Divalent) متصل و نوکلئازهای وابسته به فلزات را مهار میکند.

- محلول اتیدیوم بروماید

مناسب ترین روش برای مشاهده DNA در ژل آگارز، رنگ آمیزی آن با رنگ فلوئورسانت اتیدیوم بروماید است. این رنگ حاوی گروه های سطحی (Planar) است که بین جفت بازهای DNA قرار گرفته و باعث میشود تا فلوئورسانت تشدید شده ای را نسبت به رنگ آزاد در محلول، در زیر نور ماوراء بنفش نشان دهد.

مواد مورد استفاده جهت انجام واکنش PCR

- DNA الگو

DNA استخراج شده به عنوان الگو جهت واکنش PCR استفاده می گردد. به طور معمول ۱-۲ نانوگرم از DNA استخراج شده استفاده می شود.

- بافر PCR

بافر PCR یک بافر یونی دو قطبی است که pH آن با دما تغییر میکند. در واقع DNA *Taq* پلی مرز در مقادیر pH پائین تر صحت عمل بیشتری خواهد داشت که این pH در دمای بالای PCR ایجاد می شود. KCl نیز می تواند به اتصال پرایمر / الگو کمک کند. اگرچه در غلظت های بالا این عمل ممکن است بیش از حد مطلوب شده و باعث پایداری به الگو و ایجاد محصولات ناخواسته گردد (Pherson *et al.*, 2000).

- کلرید منیزیوم ($MgCl_2$):

منیزیوم یکی از اساسی ترین اجزا PCR است، زیرا غلظت آن میتواند بردقت و بازده واکنش تاثیر بگذارد. فعالیت DNA *Taq* پلیمرز به وجود یون منیزیوم وابسته است و بیشترین فعالیت خود را در محدوده غلظت $1/3 - 1/2$ میلی مول منیزیوم آزاد نشان می دهد. غلظت منیزیوم همچنین برصحت (میزان اشتباه) DNA پلیمرزها اثر می گذارد. در غلظت بالای منیزیوم نسبت به غلظت پائین آن، خطای DNA *Taq* پلیمرز افزایش می یابد و باعث افزایش غیراختصاصی می شود، در صورتی که در غلظت های بسیار پائین، بازده واکنش کم خواهد شد.

- دی اکسی نوکلئوتیدتری فسفات ها (dNTP)

برای موفقیت PCR باید غلظت هر چهار dNTP (dGTP, dTTP, dATP, dCTP) برابر باشد، در غیر اینصورت دقت PCR کاهش خواهد یافت. در اکثر موارد، غلظت dNTP ها باید در حدود ۲۰۰-۵۰ باشد. اگر غلظت بالاتر رود، دقت واکنش کم می شود زیرا *Taq* پلیمرز در این حالت بازهای اشتباه را به میزان بیشتر از حد معمول وارد زنجیره می کند. در حالیکه اگر غلظت پائین تر باشد ممکن است بر بازده PCR تاثیر داشته باشد (Pherson *et al.*, 2000).

- آنزیم *Taq* پلی مرز

نوعی DNA پلی مرز وابسته به DNA مقاوم به حرارت است که اولین بار توسط (1969) freeze and Brock از باکتری گرمادوست *Thermophilus aquaticus* به دست آمد. این آنزیم یک پلی پپتید ۹۴ کیلودالتونیاست که دارای فعالیت 3×10^5 DNA پلی مرزی است و برای فعالیت خود نیاز به یون منیزیوم دارد. سرعت ساخت DNA توسط آن ۶۰-۵۰ نوکلئوتید در ثانیه است که این سرعت معادل سرعت 3Kb/min در دمای ۷۲ درجه سانتی گراد می باشد. این آنزیم نیمه عمری حدود ۴۰ دقیقه در دمای ۹۵ درجه سانتی گراد دارد که معادل ۵۰ چرخه

تحت شرایط عادی PCR می باشد. دمای بهینه فعالیت این آنزیم در حدود $72-75^{\circ}\text{C}$ می باشد. با استفاده از این آنزیم میتوان از دماهای بالا حتی 70°C در مرحله اتصال پرایمرها استفاده کرد، که این مزیت باعث دقت بیشتر در شناسایی توالی هدف توسط پرایمرها می گردد و توالی هدف به طور اختصاصی تکثیر می شود (Pherson *et al.*, 2000).

- پرایمر

آغازگرها برای پیش برد فرایند PCR به منظور افزایش تعداد نسخه های ناحیه خاصی از ژنوم طراحی میشوند. طراحی مناسب آغازگر از یک سو در عملکرد موفق و بهینه فرایند PCR از سوی دیگر در پیشرفت مراحل بعدی بررسی های ژنتیک نظیر توالی یابی نقش به سزایی دارد (Surzycki, 2003).

Abstract:

Two of the three objectives of project was carried out success that one of them is following: The genetic diversity of *Liza salien*(Risso,1810) in the south part of Caspian sea using the Mitochondrial DNA sequencing (mtDNA) was carried out as first objective of project that based on the mitochondrial DNA sequencing (mtDNA) of 16S rRNA was used in order to clarify genetic structure and genetic diversity of *lizasaliens* in three western (Anzali) , middle(sari) , and eastern(Gomishan lagoon) of south part of Caspian sea. As a result we obtained 552base pairs of 16SrRNA sequence. A total of 6 different haplotypes and 29 variable sites were identified .The average nucleotide diversity(π) and haplotype diversity(h) in samples of all regions were 0.29 , and 0.004 respectively . The results obtained from genetic distance showed low rate in that of 3 regions. Estimates of gene flow indicated there is no reproductive isolation between three regions and also there was not significant genetic differentiation between differentregions ($p>0.05$). the findings from the present study suggest that there is equal population of *Liza saliens* in the studied regions .: Genetic differences and phylogenic relationships among six Mugilidae species (*Mugilcephalus*, *M. capito*, *Liza subviridis*, *L. saliens*, *L. aurata*, *Valamugilbuchanani*) were determined using PCR-sequencing as second objective of project. *M. cephalus*, *L. subviridis*, and *V. buchanani* from the Persian Gulf and Oman Sea, and *L. aurata* and *L. saliens* from the Caspian Sea were collected. Samples of an imported, Egyptian species *M. capito* (this species was mixed with the main imported species as *M. cephalus*fingerling) were obtained from the Gomishan Research Center in Gorgan. Total DNA from the samples were extracted according to phenol-chloroform method Mithochondrial DNA ,16s RNA was amplified using thermo cyclermachine with universal primers and thensequenced by sending to Takapoozist Company and thereafter to France. Analysis of the sequences showed great differences between *Mugil* species and the other studied species. The phylogenetic tree obtained through Neighbor-Joining method revealed that *L. saliens*and*L. aurata* were in the same branch while *L. subviridis* was in a separate branch. In contrast, Maximum Parsimony tree located *L. subviridis* and *L. aurata* in a single branch and assigned *L. saliens* to a distinct branch. This result brings in the question of monophyletic origin of the genus *Liza*.Also.

Keywords:Mugillidae,Phylogeny,Population,mtDNA,PCR,PersianGulf and Oman Sea,CaspianSea,Iran.

Ministry of Jihad – e – Agriculture

AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION

IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION – Inland Waters Aquatics Stocks Research Center

Project Title : Genetic variation study on the grey mullet (*Mugilcephalus*) stocks from Mediterranean Sea, the Pacific Ocean and Oman Sea

Apprpved Number: 4-77-12-89197

Author: Sohrab Rezvani Gilkolaei

Project Researcher : Sohrab Rezvani Gilkolaei

Collaborator(s) : Ghoroghi. A , Safari. R, GhadinejadShiyade. H, HamiTabari. A, Shafeei. A, AminiRad. T, ArfaniMoghadam. V, Darbani. R, HashemiRostami,Fahim.Azin,Llooei.F

Advisor(s): -

Supervisor: M.Pourkazemi

Location of execution : Golestan province

Date of Beginning : 2011

Period of execution : 1 Year & 6 Months

Publisher : *Iranian Fisheries Research Organization*

Date of publishing : 2013

All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted without indicating the Original Reference

MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION

Project Title :
Genetic variation study on the grey mullet (*Mugilcephalus*)
stocks from Mediterranean Sea, the Pacific Ocean and
Oman Sea

Project Researcher :
Sohrab Rezvani Gilkolaei

Register NO.
42353